

Νέο Ηρώα

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 253
14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939 - Δ'

Ἡ Νεοραΐα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὁροῦς)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 2—14 Ὀκτωβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΛΛΗ Συναγματοῦρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν & μαθητῶν μελῶν	Μή
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικὸν)	Δρ. 160—	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 80—	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 40—	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Αἰρ. Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ.	6
	Αἰγύπτου Αἰρ.	1
Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω- τικῶν Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας):		
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ.	360	

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἡ ΣΠ. ΡΟΥΒΛΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε. ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυριδιλίου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυριδωνος Τρικουπά

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΣΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πράκτορά μας νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει τοχέως
καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 80-601, 80-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.— Βελτιώσεις τῆς
ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος.— Οἰκονομίαις χλωρᾶς σταφίδος.— Διαφήμισις τῆς
σταφίδος εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν καὶ τὸ Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὕγιεινός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωρ-
γικῆς παραγωγῆς.— Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας.— Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν
δύναμιν.— Περιέχει μαγνήσιον ἐνδείκνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς
τὸ αἷμα, αἰθήρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν
ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἑσωτερικὸν ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

Ἐξωτερικὸν » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κίτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυ-
δρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιουχιοῦνται
κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.—Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἧτοι δραχ. 33.500, δὲν κατασχόνται εἰς
οὐδεμίαν περίπτωσιν.—Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον
διαθέτει εἰδικούς καλλιτεχνικοὺς κομπαραδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Ὅταν
ἔχετε ἓνα κομπαραῖ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε
εὐκολώτερα σὴν ἀποταμίευσιν.

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὁ Ἀρχηγὸς καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ὁργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, συνεχίζων τὴν προσωπικὴν του ἐπαφὴν με τοὺς ἀξιωματοῦχους καὶ τὰ στελέχη τῆς Ὁργανώσεως, ὠμίλησε τὴν περασμένην Παρασκευὴν εἰς συγκέντρωσιν τῶν κατωτέρων βαθμούχων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης. Καὶ ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ ἐπαφὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ ὑπῆρξε μετάληψις πείρας καὶ μετάληψις σοφίας ἐκ μέρους τῶν συγκεντρωθέντων ἡγετικῶν στελεχῶν. Ὑπῆρχον ἀληθινὰ στιγμαὶ ἐξάρσεως καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς συναντήσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἔλειπεν ἐντελῶς καὶ τὸ ἐλάχιστον στοιχεῖον πομπῆς καὶ ἐπισημότητος. Ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῶν συνομιλιῶν. Καὶ δι' αὐτὸ ἦσαν ἐντρυφήμα ἀληθινὸν οἱ λόγοι τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε καὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν συγκέντρωσιν περισσότερον ὥς σοφὸς καὶ ὥς παιδαγωγὸς καὶ ὀλιγώτερον ὥς πολιτικὸς ἡγέτης. Οἱ λόγοι του ἦσαν ἀποστάγματα γνώσεως, τῆς ὁποίας ἡ στερεότης ἐδοκιμάσθη ἐπάνω εἰς τὸν ἄκμονα τῆς πείρας μιᾶς ζωῆς γεμάτης ἀπὸ ἀγῶνα καὶ μάχην. Ἦσαν ὁμῶς, συγχρόνως, ἀποστάγματα ἀγάπης. Τῆς ἀγάπης ποὺ ἀπὸ τὴν κορυφὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔφθασε δὲν ἔχει πλέον νὰ ζητῇ τίποτε καὶ διὰ τοῦτο ἐκδραπανᾷται εἰς ἀφειδῇ προσφορὰν.

Τὰ νεαρά ἡγετικά στελέχη τῆς Ὁργανώσεως θὰ ἔχουν εἰς τὴν ζωὴν των νὰ ἐνθυμοῦνται πολλοὺς ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ ἤκουσαν κατὰ τὰς συνομιλίας αὐτάς. Καὶ θὰ τοὺς εἶναι εἰς ἀποφασιστικὰς ὥρας τῆς ζωῆς των, ὅχι τῆς δημοσίας μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιωτικῆς, οἱ λόγοι αὗτοι πολὺτιμοι γνῶμονες προσανατολισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὁργάνωσιν, διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ διὰ τὴν ἀνδρωσίην της ἐδόθησαν κατὰ τὰς συνομιλίας ἐκεῖνας ἀσφαλεῖς ὑποθήκαι. Τὰς ὑποθήκας αὐτάς ἡμποροῦμεν νὰ τὰς συνοψίσωμεν εἰς δύο — τὰς πραγματικῶς κεφαλαιώδεις. Τὴν πρώτην, ποὺ

θέλει τὸ πεδῖον τῆς ὁργανώσεως ἀπηλλαγμένον ἀπὸ κάθε διάκρισιν προελεύσεως πλοῦτου καὶ μορφώσεως, μὲ μόνην τὴν ἔφεσιν τῆς μείζονος στοργῆς πρὸς τὰ ἐργαζόμενα μέλη τῶν φαλάγγων τῆς Νεολαίας. Τὴν δευτέραν, ἡ ὁποία διακηρύττει ὅτι ἡ ὁργάνωσις δὲν εἶναι πεδῖον ἐπιλογῆς ἀριστέων, ἀλλὰ στάδιον συστηματικῆς καὶ ἐπιμόνου προσπάθειας πρὸς ἀνύψωσιν συνόλων.

Εἰς τὴν πρώτην περιέχεται ὁλόκληρον τὸ κοινωνικὸν πιστεύω τοῦ Κράτους τοῦ προελθόντος ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου. Τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον ἀνενέωσε καὶ ἐπλάτυνε τὸ νόημα τοῦ Ἐθνισμοῦ μας, διὰ νὰ τὸ ἀπλώσῃ καὶ περιλάθῃ εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ κατέστησεν αἷτημα τοῦ πρακτικοῦ βίου τὰς ἠθικὰς ἐπιταγὰς τῶν χριστιανικῶν πηγῶν τῆς ζωῆς μας. Ἀπὸ αὐτὴν, ἀπὸ τὴν τελικὴν της κατίσχυσιν καὶ ἐπιβολὴν εἰς τὰ πνεύματα καὶ τὰς ψυχὰς καὶ ἀπὸ τὴν καθολικὴν της βίωσιν θὰ προέλθῃ ἡ νέα Κοινωνία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὔτε στέρησις οὔτε ἔνδεια καὶ ὅπου ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου θὰ παύσῃ νὰ εἶναι πρόκλησις. Ἡ δευτέρα θ' ἀναπτύξῃ κάτι ποὺ ἡ ἔλλειψις του ἀποτελεῖ μειονέκτημα τοῦ φυλετικοῦ μας χαρακτήρος, ἰδιαιτέρως αἰσθητὸν κατὰ τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν περίοδον. Τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς ὁμαδικῆς προσπάθειας καὶ τῆς ὁμαδικῆς ἀνόδου. Θὰ ἐπλανᾷτο κανεὶς οἰκτρὰ ἂν ἐφαντάζετο ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀναβίβασιν τοῦ μέσου ἐπιπέδου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς μορφώσεως τῶν νέων ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν πατροπαράδοτον ἑλληνικὴν ἀρχὴν τοῦ ἀριστεύειν καὶ ὑπερέχειν. Κάθε ἄλλο. Ἡ ἔννοια τῆς ἀρχῆς τὴν ὁποίαν θέτει ὁ Ἀρχηγὸς δὲν ἀναιρεῖ ἀλλὰ συμπληρώνει. Ἐπιζητεῖ τὸν συγκερασμὸν τοῦ ἀτομισμοῦ μας, ποὺ εἶναι στιγμὲς ποὺ γίνεται στυγνὸς καὶ στενὸς καὶ ἄγονος, μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ὁμάδος, ἔξω ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ χωρὶς τὴν ὁποίαν, εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἰδιαιτέρως, εἶναι ἀδύνατος ἡ γονιμοποίησις οὐδεμιᾶς ἀρετῆς.

Κδς

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ — ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

ΑΡΘΡΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ Ε.Ο.Ν.

(Συνέχεια)

“Ετσι ξαναβρήκε τὸ “Εθνος τὸν δρόμον τῶν μεγάλων γνωρίμων του πεπρωμένων πού συνοψίζονται εἰς τὸ ἰδανικόν τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐγινε ἡ ζωὴ του πάλιν ὄχι ἀντικείμενον, ἀλλὰ δημιουργὸς ἱστορίας. Τῆς ζωῆς αὐτῆς ὑπέρτατος ρυθμιστής, φορεὺς καὶ ἐκφραστής, συνισταμένη καὶ συντονιστὴς ὅλων τῶν Ἑθνικῶν δυνάμεων, εἶναι τὸ ἀνήκον εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας Ἑθνικὸν ἀξιοκρατικὸν Κράτος.

Τὸ Κράτος αὐτὸ ἔχει σκοπούς, τοὺς σκοπούς τοῦ Ἑθνους. Καὶ εὐρίσκει τὴν δικαίωσίν του ἐν τῇ τελειώσει τῶν σκοπῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῶν ἰδανικῶν του. Πᾶσα πράξις τοῦ εἶναι συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχάς του αὐτάς καὶ γνώμων καὶ κριτήριον αὐτῆς εἶναι τὸ Ἑθνικὸν συμφέρον καὶ ἡ Ἑθνικὴ ἀνάγκη πρὸς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται εἰς διαρκὴ ἀνταπόκρισιν.

Δὲν πρόκειται ὅμως ἐδῶ ν’ ἀναπτύξωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους. Τὸ πράγμα αὐτὸ ἔχει γίνεῖ ἐπανειλημμένως καὶ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον γνώσεως κάθε Ἑλληνοῦ. Ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐπιμείνωμεν ἰδιαίτερος ἐπὶ τῆς ἰδιουτυπίας τῆς καθαρῶς Ἑλληνικῆς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τῆς καθοριζομένης ὑπ’ αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ Κράτος ἔχει γνῶμονα καὶ κριτήριον τὸ Ἑθνικὸν συμφέρον καὶ τὴν Ἑθνικὴν ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ὀφείλεται αὐτὴ αὕτη ἡ δημιουργία του καὶ ἡ ὑπαρξίς του.

Διὰ τοῦτο, ἐκτὸς τῆς βουλήσεως τοῦ Κράτους, δὲν ὑπάρχει καμμία ἄλλη βούλησις· τὸ Κράτος εἶναι ὁ μοναδικὸς φορεὺς τῆς μονίμου καὶ τῆς ἐκάστοτε ὑπαρχούσης πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων Ἑθνικῶν ἀναγκῶν βουλήσεως τοῦ Ἑθνους. Ἡ ὑπαρξις οἰασδήποτε ἄλλης βουλήσεως εἶναι ἀκατανόητος. Τυχὸν ὑπάρχουσα στρέφεται κατ’ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἑθνους καὶ ὡς τοιαύτη ὀφείλει νὰ ἐξουδετερωθῇ. Τὸ ὅτι γνώμων καὶ κριτήριον διὰ τὸ Ἑθνικὸν Κράτος εἶναι τὸ Ἑθνικὸν συμφέρον ἀποτελεῖ τὴν διαστολὴν του ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην μορφήν Κράτους. Οὕτω τὸ καταλυθὲν Κοινοβουλευτικὸν Κράτος εἶχε κριτήριον τὸ κοινοβουλευτικόν, ἥτοι τὸ κοιματικὸν συμφέρον. Εἰς ἄλλα Κράτη προέχει ὡς κριτήριον τὸ ταξικὸν συμφέρον καὶ εἰς ἄλλα πάλιν τὸ Κράτος αὐτὸ τοῦτο ἀποτελεῖ σκοπὸν καθ’ ἑαυτὸ καὶ ἄλλοι ἄλλα ὑπάρχουν κριτήρια.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν φαίνεται ἡ καθαρὰ Ἑλληνικὴ ἰδιουτυπία τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου. «Τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι καθεστῶς πειθαρχημένον. Ἡ ἐξέλιξις του ὅμως δὲν σημαίνει ἐπ’ ἀνόδον εἰς τὰ παλαιὰ καλοῦπια, οὔτε εἰς ψευτοθελτιωμένας ἐκδόσεις των, ἀλλὰ δημιουργίαν νέων τύπων πού νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ζωτικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ τοῦ καθεστώτος, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ζωτικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ Ἑθνους, τοῦ ὁποίου τὸ πολιτικὸν καθεστῶς εἶναι ἡ ζωντανὴ ἐκφρασις».

Αὕτη εἶναι ἡ πολιτειακὴ μορφή εἰς τὴν ὁποίαν ἀκλονήτως πιστεύομεν. Ἡ πίστις μας αὕτη οὐδένα ἄλλον πλὴν ἡμῶν ἀφορᾷ. Ἀδιαφοροῦμεν ἀν’ ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι τοπικὴ ἢ παγκόσμιος. Ἐὰν δηλαδὴ τὸ ὄρθαν τῆς πίστεώς μας ἰσχύη μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Μᾶς ἀρκεῖ ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἰσχύει καὶ θὰ ἰσχύσῃ ἀκαταλύτως. Καὶ τὸ ὅτι

τὴν περιφρουροῦμεν τὴν πίστιν αὐτὴν μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν ζωὴν μας. Ἄλλως τε τὸ πράγμα αὐτὸ ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν καθαρῶς ἐσωτερικὴν κάθε Ἑθνους, ἀφοῦ τὸ πολιτειακὸν σύστημα τότε εἶναι καλὸν καὶ ὀγιές, ὅταν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ δεδομένα ἐκάστου λαοῦ. Ἀλλὰ παρατηροῦντες ἀπλῶς τὰ περίεξ ἡμῶν συμβαίνοντα σημαντικὰ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ ὁποία ἀναμφισβήτητως ἀφορᾷ καὶ ἡμᾶς, βλέπομεν ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον διεκλήρυξε καὶ ἐφήρμοσεν ὡς ἀλήθειαν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς καὶ εἰς τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ὡς σωτήριον ἀξίωμα ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ τὸν τόπον μας, βλέπομεν ὅτι ὑπάρχει ὡς ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια δι’ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ ὅλους τοὺς τόπους. Παρατηροῦμεν δηλαδὴ μὲ ὅλην τὴν ἀντικειμενικότητα πού μᾶς δίδει ἡ συνειδήσις τῆς ἠθικῆς καὶ ὀλικῆς μας ἀνεξαρτησίας, ὅτι ἡ μία πραγματικότης ἢ ὁποία μένει καὶ ἡ ὁποία ὑπερῃσχύει πάσης ἀδιαφόρου πῶς ἀποκαλουμένης θεωρίας, εἶναι τὸ Ἑθνος. Ἡ δύναμις τῆς πραγματικότητος αὐτῆς ἐμφανίζεται ἀκαταγωνίστως ἰσχυρότερα παντός ἐξωτερικοῦ περιβλήματος. Παρουσιάζεται αὐτόχρομα καταλυτικὴ πάσης ἄλλης θεωρίας καὶ παντός ἄλλου προσχήματος. Καὶ βλέπομεν ὅτι ὅταν τὰ Ἑθνη διεξάγουν ἀγῶνας διὰ τὴν ὑπαρξίν των, παύει κάθε εἰδους φιλολογία καὶ ἐπικρατεῖ πάσης ἄλλης σκέψεως, καὶ πάσης οἰασδήποτε προλήψεως ἢ δῆθεν κοσμοθεωρίας ἕνα καὶ μόνον κριτήριον, τὸ κριτήριον τοῦ Ἑθνικοῦ συμφέροντος. Πρὸ αὐτοῦ δὲν ἰσχύει καμμία ἀντίθετος ἀντίληψις. Τὰ Ἑθνη ζοῦν μὲ τὴν πίστιν εἰς αὐτὰ καὶ ὄχι διὰ τῶν θεωρητικῶν διακηρύξεων.

Πρὸ αὐτῆς τῆς πραγματικότητος ὑποχωροῦν τὰ πάντα καὶ εἶναι φανερόν ὅτι ἀνεξαρτήτως λεγομένων, ἀνεξαρτήτως ἐπιφανειακῶν ἐνεργειῶν, ἐνίστε καὶ ἀντιθέτως πρὸς αὐτά, ἕνα μόνον πράγμα καθορίζει τὴν ἐνέργειαν κάθε Ἑθνους καὶ κάθε Κράτος: τὸ Ἑθνικὸν του συμφέρον καὶ τὰ πάντα ἐνεργοῦνται κατ’ ἀνταπόκρισιν τῆς Ἑθνικῆς ἀνάγκης.

Συνεπῶς ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ὅταν τὰ Ἑθνη θέλουν νὰ ζήσουν ἕνας μόνον δρόμος ὑπάρχει δι’ ὅλα τὰ Ἑθνη τοῦ κόσμου, ὁ δρόμος τοῦ Ἑθνικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς συνεχοῦς ἀνταποκρίσεως πρὸς τὴν Ἑθνικὴν ἀνάγκην, δρόμος τὸν ὁποῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχε τὸ θάρρος νὰ δείξῃ ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, καταλύων πᾶσαν ὑποκρισίαν, καταλύων τὸ πολιτικὸν ψεῦδος, τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἰδεολογικὴν σύγχυσιν πού εἶχε καταστῇ καθεστῶς, σώζων ὀριστικῶς διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὴν Ἑλλάδα. Δι’ αὐτὸ συστήματα τὰ ὁποῖα ὑπερνηκθέντα δὲν δύνανται ν’ ἀνταποκριθῶν κατὰ τὴν δεδομένην ἱστορικὴν στιγμήν εἰς τὰς ἐκάστοτε Ἑθνικὰς ἀνάγκας ἀναγκάζονται ἀδιαφόρως καὶ πολλάκις ἀντιθέτως πρὸς τὴν ὀνομασίαν των, μὲ γνῶμονα τὸ Ἑθνικὸν συμφέρον, νὰ προσαρμολοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτάς, αὐτοκαταλυόμενα εἰς τὴν οὐσίαν καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς τύπους. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ κατάλυσις αὐτῇ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίφασιν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξύ ἐσφαλμένης θεωρίας καὶ ἀληθοῦς πραγματικότητος, μεταξύ ὑπερνηκθείσης μορφῆς καὶ πραγματικῆς ἀνάγκης.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι θεσμοὶ προκύψαντες ἀπὸ

(Συνέχεια καὶ τέλος στὴ σελίδα 64)

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Τὰ πολεμικά γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν ἀπὸ μὲν τὸν κόσμον, ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ γνωσθῇ εὐρύτερον εἰς τὸ πολὺ κοινὸν ὅτι τὰ σύνορά μας, τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος μας, δὲν εἶναι ὅπως πρὸ τριετίας ἐντελῶς ἀνοικτὰ καὶ ἀφύλακτα, ἀλλ' ὅτι σήμερον, χάρις εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς 4ης Αὐγούστου, προστατεύονται ταῦτα ἀπὸ ἰσχυρὰν γραμμὴν ὀχυρωματικῶν ἔργων, τὴν «γραμμὴν I. Μεταξᾶ».

Ἀλλὰ τί εἶναι αὐταὶ αἱ ὀχυρώσεις τῶν συνόρων, διατὶ γίνονται καὶ εἰς τί ἀποβλέπουν; Θὰ προσπαθῇσωμεν νὰ δώσωμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τῆς «Ἡεολαίας» εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς μίαν γενικὴν ἰδέαν περὶ τῶν ὀχυρώσεων τούτων καὶ τοῦ προορισμοῦ τῶν.

Ἀφ' ἧς ἤρχισαν χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν στρατῶν τὰ πυροβόλα ὅπλα, οἱ πολεμισταὶ ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ χρησιμοποιοῦν φυσικὰ ἢ τεχνικὰ προκαλύμματα διὰ νὰ προφυλάσσωνται σχετικῶς ὀπισθεν αὐτῶν ἀπὸ τὸ φοινικὸν πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐνστικτικῶς δηλαδὴ ὁ μαχητὴς προσπαθεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ πλησιέστερον εὐρισκόμενον προκαλύμμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ παρείχε κάποια προστασίαν, π.χ. μιά πtyχή τοῦ ἐδάφους, ἓνα χαντάκι, ἓνα λάκκο, μίαν γράνα κ.ο.κ. Καὶ τὸ φυσικὸν αὐτὸ προκαλύμμα τὸ τελειοποιεῖ εἰς ἐπαρκέστερον ὄρυγμα.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι πλέον ἐπιτακτικὴ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀμύνης, εἰς τὴν περίπτωσιν δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἓνα τμήμα στρατοῦ ἔχει τὴν ἐντολὴν νὰ κρατήσῃ πάσῃ θυσίᾳ μίαν τοποθεσίαν ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἀποκρούον τὰς ἐπιθέσεις ὑπερτέρου πολλὰκις ἐχθροῦ, διὰ νὰ δώσῃ τὸν καιρὸν εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις πρὸς ἐπιθεσιν εἰς ἄλλο σημεῖον ἢ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἄλλον τινὰ στρατηγικὸν σκοπὸν.

Καὶ εἶναι φυσικὰ εὐνόητον ὅτι ὅσον περισσότερον χρόνον πρέπει τὸ τμήμα αὐτὸ νὰ κρατήσῃ τὴν τοποθεσίαν τῆς ὁποίας ἀμύνεται καὶ ὅσον μεγαλύτεραι εἶναι αἱ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθονώτερα τὰ μέσα ποῦ διαθέτει, τόσοον μεγαλύτερα πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ παρεχόμενη εἰς τοὺς ἀμυνόμενους προστασία, τόσοον δηλαδὴ τελειότερα πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὀχύρωσις τῆς τοποθεσίας.

Τοιοῦτοτρόπως ἐκ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τῆς ἀμυντικῆς ὁργανώσεως τοῦ ἐδάφους ἐξεπήγαγεν ἡ τέχνη τῆς ὀχυρωτικῆς, ἡ ὁποία κατὰ φυσικὸν κανόνα ἐξελλίσσεται παραλλήλως πρὸς τὴν τελειοποίησιν καὶ αὐξήσιν τῆς καταστροφικῆς ἰσχύος τῶν ἐπιθετικῶν ὄπλων.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη τῆς ὀχυρώσεως εἶναι ἀπολύτως ἐπιτακτικὴ προκειμένου περὶ τῶν συνόρων μίας Χώρας. Πρέπει δὲ τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῶν συνόρων νὰ εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρά, ὥστε αἱ κατέχουσαι αὐτὰ μικραὶ σχετικῶς δυνάμεις προκαλύψεως νὰ δύνανται νὰ ἀποκρούσουν καὶ νὰ συγκρατήσουν ἰσχυρότερας ἐχθρικός δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεχειροῦν αἰφνιδιαστικὴν εἰσβολήν. Βεβαίως τὸν ἐχθρὸν θὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ ὁλόκληρος ὁ ἐθνικὸς στρατός, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ τοῦ δοθῇ ὁ καιρὸς νὰ ἐπιστρατευθῇ καὶ νὰ κάμῃ τὴν στρατηγικὴν του συγκέντρωσιν, χωρὶς νὰ παρεμποδισθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος πρέπει κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ συγκρατηθῇ ἔξω τῶν συνόρων.

Ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν παραστῇ ἀνάγκη νὰ τηρηθῇ ἄμυνα εἰς ἓν τμήμα τοῦ μετώπου διὰ νὰ ἐξοικονομηθοῦν δυνάμεις.

Τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ἀνάγκην τῆς ὀχυρώσεως τῶν συνόρων δὲν τὴν εἶχον κατανοήσει οἱ πρὸ τοῦ 1936 σοφοὶ (!) κυβερνήται. Εὐτυχῶς ἀνέτειλε τὸ 1936 ἡ 4η Αὐγούστου καὶ ὁ Ἀρχηγός, σάν μεγάλος κυβερνήτης καὶ μεγάλος στρατηγός ἔδωκεν ὅλην τὴν προσοχὴν ποῦ ἔπρεπε στὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἔτοι χάρις εἰς μίαν ὑπεράνθρωπον πραγματικῶς προσπάθειαν ἀπεκτίσασεν ἐντὸς μίας τριετίας καὶ ἡμεῖς μίαν ἀρτιωτάτην ὀχυρωματικὴν γραμμὴν εἰς τὰ σύνορά μας, τὴν «γραμμὴν I. Μεταξᾶ».

Ἀλλὰ περὶ τῆς γραμμῆς αὐτῆς θὰ εἰπωμεν περισσότερα εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Σ. Ροῦθας

Γράμματα εἰς τοὺς νέους

ΝΕΙΑΤΑ

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι,

Ἐγκαινιάζοντας τὴ στήλη αὕτη, ποῦ τὸ περιοδικό μας μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴ νὰ μοῦ ἀναθεῖ, θὰ ἤθελα πρῶτα· πρῶτα νὰ σὰς στελεῶ τὸν πιὸ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸ μου καὶ νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι καθόλου συνηθισμένη τυπικὴ ἐκδήλωσις, ἀλλὰ ξεχέλισμα ψυχῆς—μιάς ψυχῆς ποῦ εἶναι ὁλότελα δική σας, ὅπως κάθε ψυχὴ ποῦ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμὸ τοῦ τόπου μας.

Γιατὶ πρόοδος καὶ πολιτισμὸς εἰστε σεῖς. Ἐξω ἀπὸ σὰς δὲν μποροῦν νὰ ἐννοηθοῦν οἱ δυὸ αὐτὲς ἐννοίαι. Χωρὶς ἐσὰς δὲν μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν. Πρόοδος θὰ πῇ ὁρμὴ καὶ δύναμις καὶ θέλησις δηλαδὴ Νειάτα. Πολιτισμὸς θὰ πῇ φῶς, ὁμορφιά, χαρὰ, ἀγνότητα δηλαδὴ καὶ πάλι Νειάτα. Καὶ τὰ Νειάτα εἰστε σεῖς.

Γι' αὐτὸ κάθε ψυχὴ, ποῦ ποιεῖ γιὰ πρόοδο καὶ πολιτισμὸ, καταφεύγει οὐδὲ σὰς μὲ συγκίνησι καὶ πίστι, ἔρχεται κοντὰ σας καὶ μένει πάντα κοντὰ σας, γιὰ ν' ἀνανεώσῃ τὴς ἐλπίδες τῆς, νὰ τονώσῃ τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς, νὰ ἐνισχύσῃ τὴ θέλησιν τῆς, νὰ παίρῃ κουράγιο καὶ δύναμιν καὶ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ τῆς μὲ σὰς.

Μὲ τὴν ἴδια συγκίνησι καὶ πίστι σὰς πλησιάζω καὶ τώρα ἀγαπητοὶ μου φίλοι. Οἱ στήλες τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ μοῦ δίνουν τὴν συναίσθησιν ὅτι προεκτείνονται καὶ μπαίνουν ὁλόσω μέσα στὴν ψυχὴ σας· καὶ τὸ γεγονός ὅτι μέσα σὲ μίαν ἀπ' αὐτὰς θὰ βρισκεται κι' ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴ δική μου σκέψιν, κι' ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴ δική μου ψυχὴ, μοῦ ἐντείνει, μοῦ βαθαίνει καὶ μοῦ πλαταίνει περισσότερο τὴ συγκίνησι. Εἶναι ἡ ἴδια συγκίνησι ποῦ αἰσθάνεται κανεὶς, ὅταν μπαίνει σ' ἓνα ναὸ, κατὰ περισσότερον ἄκομας ὅταν προχωρῇ γιὰ νὰ μῇ στὸ ἴδιο τὸ «ιερό» τοῦ ναοῦ. Κι' ἡ ψυχὴ σας εἶναι αὐτὸ ἀκριβὲς τὸ «ιερό» τοῦ ναοῦ, τὸ «ιερό» τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ μας, τοῦ Ἑθνους μας.

Νὰ σὰς πῶ πόσο μεγάλη κι' ἱερὴ μυσταγωγία γίνεται ἐκεῖ μέσα; Τὸ ξέρετε, τὸ νοιώθετε καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. Πρῶτοι ἐσεῖς ἀκούσατε τὸ θεῖο μήνυμα, τὸ ὕψιλό κρυγμὰ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ μύστου, πρῶτοι ἐσεῖς δεχτήκατε τὸ τιμητικὸ κάλεσμά του, πρῶτοι ἐσεῖς γεμίσατε ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ καὶ ζωογόνο πνοή του. Γι' αὐτὸ καὶ πρῶτοι ἐσεῖς, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν πρῶτον Νέον τῆς Ἑλλάδος—τὴν πιὸ ἀγνή, τὴν πιὸ ζωντανή καὶ πιὸ ωραία προσωποποίησιν σας—ἐτρέξατε στὸ ναὸ κι' ἐκαταθέσατε τὰ πολυτιμότερα δῶρα τῆς ψυχῆς σας, τὴν πίστιν σας, τὴν ἀγνότητά σας, τὸν ἐνθουσιασμὸν σας, τὴ θέλησιν σας, τὴ δύναμίν σας, γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ μεγάλος μύστης νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ στὸ ἔθνος τὴ θεία μετάληψιν τοῦ ἑξαγνισμού, τῆς ἀναστάσεως, τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἀναθημιουργίας, ποῦ ὅλα μαζί τὰ εἶπε: «Γ' Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς».

Ναί! Σ' αὕτη τὴν ἱερὴ μυσταγωγία προσέρχομαι κι' ἐγὼ μὲ τὴ μικρὴ μου αὐτὴ στήλη, γιὰ νὰ προσπαθῇσω νὰ τὴ στήσω σάν ἓνα λάβαρο δίπλα στὰ δικά σας, λάβαρο ἀγάπης καὶ πίστεως. Δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ κάμῃ διδασκαλία, νὰ δώσῃ μαθήματα· ὁ μοναδικὸς τῆς πόθος εἶναι νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ σὰς: ν' ἀνταλλάξῃ μὲ σὰς τίς σκέψεις τῆς, νὰ ἀρμονίσῃ τὰ αἰσθηματὰ τῆς μὲ τὰ δικά σας, νὰ φέρῃ σ' ἐπαφὴ τὴν ψυχὴ τῆς μὲ τὴν ψυχὴ σας. Πόσα ἔχει νὰ κερδίσῃ ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνίαν αὕτη, πόσα ωραία, ἀκριβὰ καὶ δυνατὰ στοιχεῖα ζωτικότητος, θάρρους καὶ δυνάμεως! Ἄν εἰς ἀντάλλαγμα ὅλων αὐτῶν κατορθώσῃ νὰ μεταδώσῃ κι' αὕτη σὲ σὰς ἓναν παλμὸ ἀγάπης, μίαν πνοὴν πίστεως πρὸς τὴ μεγάλην κοινὴν προσπάθειαν, θὰ τὸ θεωρήσῃ τὴν καλύτερην ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς, τὴ μεγαλύτερην ἱκανοποίησιν τῆς.

Μὲ ὅλην μου τὴν ἀγάπην
Μελῆς Νικολαΐδης

Δι' αφερωτέρων

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἀρχηγός, ὁμιλῶν εἰς συγκεντρώσεις βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν., συνέστησεν ὅπως οἱ διάφοροι Σχηματισμοὶ τῆς Νεολαίας ὀργανώνουν τακτικὰ ἐκδρομὰς εἴτε μακρινὰς εἴτε κοντινὰς καὶ μὲ μεταφορικά μέσα ἢ καὶ πεζῇ ἀκόμῃ!... Ταυτοχρόνως διέταξεν ὅπως κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐκδρομῆς οἱ Φαλαγγῖται ἢ αἱ Φαλαγγίτισσαι, οἱ Σκαπανεῖς ἢ αἱ Σκαπάνισσαι παίζουσιν παιγνίδια, ὅχι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς ἐφθασαν ἐξωθεν, ἀλλὰ τὰ καθαρῶς ἑλληνικά, τὰ ὁποῖα ἐπαίξαν γενεὲς γενεῶν Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ «Νεολαία», ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς νὰ συγκεντρώσῃ τὰς περιγραφὰς ὁλῶν αὐτῶν τῶν παιγνιδίων, διὰ νὰ τὰς καταστήσῃ κτῆμα τῶν νέων τῆς Χώρας, παρακαλεῖ τοὺς διδασκάλους καὶ κάθε ἄλλον ποὺ θὰ εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λάβουν τὸν κόπον νὰ τῆς περιγράψουν λεπτομερῶς τὰ παιγνίδια ποὺ παίζονται εἰς τὸν Τόπον των.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας, κατόπιν μεσολαβήσεως τῆς Νοτιοσλαβίας, συμφωνήθησαν καὶ ἐφημιόσθησαν ἀμέσως μέτρα ἀμοιβαίας ἐλαττώσεως τῶν παρὰ τὴν κοινὴν οὐγγорρουμανικὴν μεθόριον στρατιωτικῶν δυνάμεων. Χαιρετίζομεν τὴν συμφωνίαν ταύτην καὶ διότι ἀποτελεῖ νέον στοιχεῖον σταθερότητος εἰς τὴν μέσσην καὶ τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ διότι δίδεται ἐπικύριως παράδειγμα πρὸς μίμησιν διὰ τοὺς πολυαριθμοτέρους λαοὺς τῆς Ἡπείρου.

Εἰς τὴν Βαλτικὴν

Εἰς τὴν Βαλτικὴν δοκιμάζεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς τραχύτατα ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τὸ δόγμα τῆς ἐθνικῆς αὐτοκυριαρχίας. Ὡς σημειωθῇ ὡς ἐκτάκτως διδακτικόν τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μικρῶν βαλτικῶν Κρατῶν τὸν ἱμπεριαλιστικὸν ρόλον διαδραματίζει Χώρα, τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις, ὅταν συνεκροτήθῃ τὸ πρῶτον πρὸ εἰκοσι δύο ἐτῶν, εὐηγγελίσθη εἰς τὸν Κόσμον καθεστὸς διεθνῶς εἰρήνης «ἀνευ προσαρτήσεων καὶ ἀποζημιώσεων, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν».

Αἱ εἰκόνες τῶν ἐξωφύλλων μας

Εἰς τὴν α' σελίδα: Μιά χαριτωμένη μικρὴ Φαλαγγίτισσα τοῦ Στρατοπέδου «Ἰω. Μεταξάς».

Εἰς τὴν τελευταίαν: Ἄνω: Ἐνα χαριτωμένο γκροῦπ μὲ Κρητικὰς ἐνδυμασίας περιοχῆς Ἡρακλείου. Κάτω: Τοπικαὶ ἐνδυμασίαι Τρίκερι καὶ Μακρινίτης.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

«Τρεῖς συμβουλὰς ἔχω νὰ σᾶς δώσω: Νὰ ἀγαπᾶτε τὴν ἀλήθειαν. Νὰ λέγετε τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ θυσιάξεσθε διὰ τὴν ἀλήθειαν ὅπως τὴν αἰσθάνεται ὁ καθένας σας καὶ ἡ κάθε μία σας. Ψέμα νὰ μὴ βγῇ ποτὲ ἀπὸ τὸ στόμα σας. Δευτέρα συμβουλή ποὺ σᾶς δίνω εἶναι ὅταν ἐργάζεσθε νὰ ἐργάζεσθε σοβαροὶ καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζεσθε νὰ τὸ κάμετε σοβαρό. Καλλίτερον ὀλίγον καὶ κατὰ βάθος καὶ εἰς ὅλην τὴν ἑκτασιν παρὰ πολλὰ καὶ ἐπιπόλαια. Αὐτὸ θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ δι' ὅλην σας τὴν ζωὴν. Καὶ τρίτη συμβουλή: Νὰ ἔχετε ἀπόφασιν νὰ εἴπετε εἰς ἡμᾶς, τὴν γενεάν ἡ ὁποία ἦρθε καὶ σᾶς καθοδηγεῖ τώρα, ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγαν τὰ παιδιὰ τῶν Σπαρτιατῶν: «Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κάρρονες». Καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμε πολὺ καλλίτεροί σας. Τότε ἡ Ἑλλάς θὰ πάῃ μπροστά».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕΝ

Αἱ ἐκδηλώσεις φιλίας καὶ συναδελφώσεως, μέσα εἰς τὰς ὁποίας διεξήχθησαν καὶ ἐτερματίσθησαν οἱ ἀγῶνες τῆς δεκάτης Βαλκανιάδος, ἐδικαίωσαν ἀπολύτως τὸν λαμπρὸν τοῦτον θεσμόν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. ἤμποροῦμε μάλιστα νὰ ποῦμε καὶ ὅλων τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερον στοργικὴν τὴν φορὰν ταύτην παρακολούθησιν τῶν ἀγῶνων εἰς τὰς γειτονικὰς Χώρας καὶ ἀκόμῃ ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερον ἐπισημότητα, ἡ ὁποία ἐδόθη ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν, εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας τούτους ἐκδηλώσεις. Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, εὐδοκήσας νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἑναρξιν καὶ κατὰ τὸ πέρασ τῶν ἀγῶνων καὶ κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ σχετικοῦ συνεδρίου μετὰ τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους, ὁ Ἀρχηγός τῆς Κυβερνήσεως, παρακολούθησας αὐτοπροσώπως τὰ ἀγωνίσματα καὶ δεχθεὶς τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν ἀθλητικῶν ὀργανώσεων, ἠθέλησεν νὰ ἐξάρουν καὶ νὰ τονώσουν τὸ φρόνημα τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεκτιμῆσεως, τὸ ὁποῖον σφυρηλατοῦν αἱ συναντήσεις εἰς τοὺς ἀθλητικούς στίβους καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν κατανόησιν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην προσέγγισιν ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰς συναντήσεις αὐτάς.

Ὁ τόνος αὐτός, ὁ θερμότερος ἀνθρώπινος, ποὺ ἐδόθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἐτηρηθῇ θαυμάσια εἰς κάθε περίστασιν ἐπαφῆς τῆς ἀπὸ κοινὸν ἀθλουμένης βαλκανικῆς νεολαίας μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων καὶ τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη καὶ ἐπεκρατήσεν εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ — Διοικητοῦ Πρωτευούσης γεῦμα, ὑπῆρξε τὸ κορυφωμα τοῦ πνεύματος τούτου. Καὶ πρέπει μαζὶ μὲ τὴν ἀνοιχτοκαρδὸν προσφώνησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ — ὁ ὁποῖος δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐγκυαυηθῇ διὰ τὴν ἰδιότητά του τοῦ παλαιμάχου ἀθλητοῦ — νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρόποσιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Τζουθάρα. Ὁ τελευταῖος ἔδωκε βαθυτάτην ἐρμηνείαν τοῦ γνησίου, τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος, ὅταν εἶπε, στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἀθλητάς: «Ἐλύσατε ἔν τῶν πλέον δυσλύτων προβλημάτων: νὰ διέλθῃτε τὴν ἔρημον τοῦ φθόνου. Τῆς ζηλοτυπίας καὶ τοῦ μίσους καὶ νὰ ἐπανέλθῃτε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους». Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειώσωμεν τοὺς ἐγκαρδισμοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπέτρεψαν εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Βουλγαρίας ν' ἀντισταθμίσῃ τὴν λύπην τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν οἱ Ἕλληνες, οἱ Τούρκοι, οἱ Ρουμῶνοι καὶ οἱ Νοτιοσλαβοὶ ἀθληταί, ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἀθλητῶν τῆς Βουλγαρίας. Πρέπει νὰ τονώσωμεν, τέλος, τὸ θαυμαστὸν γεγονός, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἀγῶνων ἐπεδείχθη ἐκ μέρους ὁλων, ἀθλουμένων καὶ κοινοῦ, τὸ ἀνώτερον ἐκεῖνο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον βλέπει τὴν ἀθλίσιν καὶ τὸν ἀθλούμενον ὡς κεντρικὸν θέμα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὴν νίκην καὶ τὸν νικητὴν. Χαιρετίζομεν τὸ πνεῦμα τοῦτο ὡς γνησίαν ἐκδήλωσιν ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνδειξιν πλήρους κατανόησεως τῆς κοινότητος τῆς μοίρας τῶν βαλκανικῶν λαῶν, κοινότητος τῆς ὁποίας τὴν ἀλήθειαν, ἐντονωτάτα, ὑποβάλλουν κατὰ τὰς τραγικὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐυρωπαϊκῆς ἱστορίας τὰ διαδραματιζόμενα εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς Ἡπείρου γεγονότα.

Καὶ ὡς ἐπίδειξις εἰρήνης καὶ ὡς ἐπίδειξις φιλίας καὶ συνεννοήσεως ἡ δεκάτη Βαλκανιάς ἀπέδωκε πλούσιους καρποὺς. Ὁφείλονται δὲ ὅλοι μας αἱ εὐχαριστίαι καὶ ὅλα τὰ συγχαρητήρια, δι' αὐτό, εἰς τοὺς ὀργανωτάς των καὶ εἰς τὴν ἀθλουμένην νεότητά των Βαλκανίων.

Σε περιήγηση

ΘΑ ΚΕΡΔΗΘΗ

Όσο προχωρούμε εις την εποχήν της σποράς, τόσον αποφασιστικώτερα έκδηλοῦται ἡ θέλησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ν' ἀκολουθήσῃ ὡς ἐπιταγὴν καθολικῆς ἀνάγκης τὰς ἐκκλήσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ περὶ τῆς ἐπαρκείας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῆς μεζονος καὶ βελτιωμένης καλλιέργειας τῆς ἐθνικῆς γῆς τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς Χώρας.

Ὅπως κάθε φοράν, ἔτσι καὶ τώρα ὁ λαὸς δόλοκληρος, ὅλα τὰ στρώματα τοῦ ἔθνους, ὅλαι αἱ ὠργανωμέναι κοινωνικαὶ δυνάμεις ἀπήντησαν μὲ μίαν πολὺθουον κατάφασιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Κυβερνήτου καὶ εἶναι τοῦτο μία ἐπὶ πλέον ἐναργεστάτη ἀπόδειξις τῆς ἀπολύτου ἀρμονίας, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὰς σχέσεις λαοῦ καὶ Κράτους καὶ τῆς ὁποίας καρπὸς εἶναι ὅλαι αἱ πλούσιαι ἐθνικαὶ πραγματοποιήσεις, ἀπὸ τῆς Αὐγουστιανῆς μεταβολῆς. Ἡ γεωργικὴ ἐπιστράτευσις τὴν στιγμὴν αὐτὴν φθάνει εἰς τὴν πληρότητά της. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ὁ ἐφοδιασμός, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἐθνικῶν δυνατοτήτων, θὰ εἶναι ἀφειδῆς. Οἱ ἀρμόδιοι πρὸς τοῦτο ὀργανισμοὶ καὶ τὰ ἰδρύματα ἔχουν λάβει ἐν προκειμένῳ τὰς πλέον σοφεῖς ἐντολάς. Ἡ εἰρηνικὴ μάχη διὰ τὴν ἐπάρκειαν τῶν μέσων ὀλικῆς συντηρήσεως τοῦ λαοῦ, εὐδοκοῦντος καὶ τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ κερδηθῇ καὶ θὰ κερδηθῇ μὲ τὴν θέλησιν, μὲ τὸν ἰδρώτα καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Εἰς τὴν πρὸς τοὺς κατωτέρους βαθμοῦχους ὁμιλίαν του, περὶ ἧς καὶ ἀλλαχοῦ γράφομεν, ὁ Ἀρχηγὸς ἐξέφρασεν ἰδιαιτέρως δόλοκληρον τὴν συμπάθειάν του πρὸς τοὺς ἐργαζομένους νέους, οἱ ὅποιοι πρῶτοι προσήλθον εἰς τὰς ἐθνικὰς φάλαγγας πρὸς κατάταξιν καὶ συνέστησεν ἵνα παρέχωνται εἰς τούτους ὅλαι αἱ δυνατόαι εὐκολαὶ διὰ τῶν προγραμμάτων συγκεντρώσεων, ὥστε καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τούτων εἰς τοὺς τομεῖς νὰ μὴ ὑστερῇ καὶ τὸ κύριον ἔργον τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἐπαγγελλμάτων τῶν νὰ μὴ διαταράσσεται.

Εἰς τὰς τάξεις τῆς Ὁργανώσεως οἱ ἐργαζόμενοι νέοι θεωροῦνται πρωτοπόρα στοιχεῖα τῆς καὶ ὡς τοιοῦτοι παρακολουθοῦνται μὲ ἰδιαιτέραν στοργήν.

Ἀπὸ τὰς φάλαγγας τούτων ὁ Ἀρχηγὸς ἀναμένει νὰ προέλθουν ἐξ Ἰσοῦ, ὡς καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν, στοιχεῖα ἡγετικά εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσεως.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὸ σημαντικώτερον νέον γεγονός τῆς περασμένης ἑβδομάδος ὑπῆρξεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ γερμανοῦ καγκελλάριου ἐνώπιον τοῦ Ράιχσταγ καὶ κυρίως αἱ προτάσεις εἰρήνης πρὸς τὰς δυτικὰς δυνάμεις ποὺ περιείχοντο εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν τῶν προτάσεων τούτων εἶναι ὅτι δὲν διεβιβάσθησαν τοῦλάχιστον μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταί, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῶν εἶναι ὅτι ἐνῶ φαίνονται, τοῦλάχιστον, ὅτι ὡς πρὸς τὰ σημεῖα τῶν ἐκεῖνα ποὺ ἀφοροῦν τὰ τετελεσμένα γεγονότα τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, νὰ ἐκφράζονται καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῆς Μόσχας, γίνονται μεμονωμένως ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Ἄς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι ἐνῶ πρὶν ἀκόμη ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον τοῦ ὁ κ. Χίτλερ ἐπιστεύετο ὅτι μία ἢ περισσότεραι οὐδέτεραι δυνάμεις θὰ προσέφεροντο νὰ μεσολαθῇσουν μεταξύ τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων, τοιαύτη μεσολάθησις οὐτε ἐξεδηλώθη μέχρις ὥρας, οὐτε καὶ φαίνεται πιθανή. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ Βατικανὸν εἶναι προφανές ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τοιοῦτον ρόλον τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ μεγαλύτερον καθολικὸν Κράτος τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης κατελύθη καὶ τὰ ἐδάφη του διεμελίσθησαν. Περισσότεραι ἐλπίδες εἶχον στηριχθῇ ἐπὶ τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὸ ὅποιον, κατὰ τινὰς πληροφορίας, εἶχον γίνῃ καὶ σχετικαὶ ἐισηγήσεις ἐκ μέρους τοῦ Βερολίνου. Μολονότι δὲ μία μερὶς πολιτευομένων εἰς τὴν Ἀμερικὴν θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀνάληψιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ρούζβελτ μεσολαθῇσεως πρωτοβουλίας, οὗτος εἰς οὐδὲν προέβη διάθεμα, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀνεγχείρησεν ἐνδεικτικῶς ἐκ Βασικτῶνος εἰς τὴν ἑπαιλίαν τοῦ τοῦ Χάιδν-Πάρκ. Ἐάν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ σχόλια τοῦ ἀμερικανικοῦ Τύπου, ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μένει ἐντελῶς ἀνικανοποίητος ἐκ τῶν σχεδίων, τὰ ὁποῖα ἐξήγγειλεν ὁ γερμανὸς καγκελλάριος διὰ τὴν λύσιν τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος, ὡς ἐπίσης τοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τσεχίας. Οἱ Ἰταλικοὶ κύκλοι, τέλος, παραμένουν ἐπιφυλακτικοὶ καὶ ἂν πρέπη κανεὶς νὰ μαντεύσῃ τὰς διαθέσεις τῆς Ἰταλίας ἐκ τῶν σχολίων τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου, ὀφείλει νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἐνῶ ὡς πρὸς τὰ γενικά προβλήματα τῶν ἀποικίων, τοῦ ἐμπορίου, τῶν πρώτων ὑλῶν, τοῦ νομισματικοῦ καθὼς καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ — τὰ ὁποῖα ἄς σημειωθῇ ὅτι ἀορίστως μόνον ἐθίγησαν εἰς τὸν λόγον τοῦ καγκελλάριου — ἡ Ἰταλία φαίνεται μᾶλλον ἐπιδοκιμάζουσα, διατηροῦνται καὶ ἐδῶ ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐδαφικῶν προβλημάτων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Βαλτικὴν.

Ὁ γαλλικὸς καὶ ὁ ἀγγλικὸς Τύπος, ὅπως καὶ τὰ ἡμειπίσημα πρακτορεῖα τῶν δύο χωρῶν, ἀπεφάνθησαν μὲ πολλὴν κατηγορηματικότητα ἐναντίον τῆς ἀποδοχῆς τῶν γερμανικῶν προτάσεων, πᾶσαν ἐπὶ τῶν ὁποίων συζήτησιν ἐχαρακτήρισαν ὡς καταπρόδοσιν τοῦ θύματος (τῆς Πολωνίας) καὶ ἐπιβράδευσιν τοῦ ἐπιτεθέντος. Πλὴν τούτου, τὰ ὄργανα τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου ἀποκροῦσαν τὰς γερμανικὰς προτάσεις ἐπικαλοῦμενα ἕνα ἄλλο ἐπιχείρημα. Τὸ ἐπιχείρημα τῆς δυσπιστίας πρὸς τὴν παροῦσαν γερμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀρχηγόν της. Ὅπωδὴποτε τίποτε δὲν πρέπει νὰ προεξοφλῇται πρὶν ἀκουσθῶν αἱ ἐπίσημοι ἀπαντήσεις τῶν ἀπευθύνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας εἰς τὰς προτάσεις τοῦ κ. Χίτλερ, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰς ἡμειπισήμους βεβαιώσεις, «θὰ μελετηθοῦν καὶ θὰ ἐξετασθοῦν μετὰ προσοχῆς ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν δύο συμμάχων». Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἡ διαδικασία αὕτη θ' ἀκολουθήσῃ συντόμως, ὥστε ἐντός τῆς ἑβδομάδος νὰ ἔχῃ διευκρινισθῇ ἡ κατάστασις. Πάντως δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ πνεύματα ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις εἶναι μᾶλλον ἀρνητικά, μολονότι δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀποκλεισθῇ τροποποιήσις τῶν ὄρων τοῦ Βερολίνου ἱκανὴ νὰ διευκολύνῃ τὴν κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴν τῆς ἰδέας τῆς συγκλήσεως διασκέψεως εἰρήνης. Οὕτως ἡ ἄλλως ὁ λόγος τοῦ κ. Χίτλερ θ' ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ διευκρινισθοῦν τελειῶς ἀμφοτέρωθεν οἱ σκοποὶ τοῦ πολέμου.

«Θὰ συμπληρώσωμεν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδεύσεως οὕτως ὥστε νὰ παρᾶσχῶμεν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὰ κορίτσια τῶν Ἑλλήνων τὴν πνευματικὴν τροφήν, ἡ ὁποία ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ εὐημερίαν αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν παιδιῶν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΙΔΕΑ

ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Με την ευκαιρία της μεγάλης εθνικής έξορμησης προς τη γη και τα αγαθά της, καλό θα ήταν να μιλήσουμε σήμερα για κάτι επίκαιρο και μαζί πολύ ενδιαφέρον.

Θά δούμε τί ρόλο παίζει στην ψυχή του λαού μας η αγροτική ιδέα κι' άκόμα θά παρατηρήσουμε τόν τρόπο με τόν όποιο την έχει εκφράσει στα τραγούδια του.

Η ψυχή μιās χώρας διαμορφώνεται σέ κάθε εποχή ανάλογα μέ τή κοινωνικά ρεύματα. Έτσι μελετώντας τά μνημεία τών λαών — τά καλλιτεχνικά και λογοτεχνικά έργα τους — βρίσκουμε χωρίς κόπο τό τί πίστεψε ό λαός σέ μιιά ώριμμένη εποχή κι' άκόμα τί συνετέλεσε γιά νά τού δημιουργήσει αυτήν την Α ή Β αντίληψη.

Περισσότερο όμως από κάθε άλλο καλλιτεχνικό και λογοτεχνικό μνημείο μιās χώρας, στην έρευνά μας αυτή μιās βοηθάνε τά δημοτικά τραγούδια. Τά δημιουργήματα αυτά της ψυχής του λαού περιέχουν πλουσιότερα δείγματα τών διαφόρων επιδράσεων και της κοινωνικής καταστάσεως που υπήρχε στην εποχή που αναφέρονται.

Αν ρίξουμε π. χ. μιιά ματιά στά δημοτικά τραγούδια τών βορείων χωρών της Εύρώπης θά συναντήσουμε μιιά συνεχή μετάπτωση από τά έρωτικά παραμύθια, στούς θρησκευτικούς θρύλους κι' από κεί μιιά απότομη στροφή στόν ήρωϊκό ήπποτισμό. Παρατηρώντας αυτή την στροφή εύκολα καταλαβαίνουμε ότι συνετέλεσε στην εποχή που άρχιζαν οι μεγάλες κατακτητικές έκστρατείες και ή τυχοδιωκτικές αναζητήσεις περιπέτειας.

Αν όμως τά δημοτικά τραγούδια της Βορείου Εύρώπης έχουν νά μιās μιλήσουν γιά διάφορες εποχές με διαφορετικά ήθη και άσχολίες τών ανθρώπων, δέ συμβαίνει τό ίδιο και μέ τά δημοτικά τραγούδια της πατρίδας μας.

Τά ελληνικά δημοτικά τραγούδια έχουν όλα μιιά τέτοια όμοιογένεια που θαρρείς, καθώς τά διαβάσεις, ότι γράφθηκαν την ίδια εποχή κι' άπ' τό ίδιο χέρι.

Έτσι μέσα άπ' αυτή την τόσο πλούσια σέ ποιητικά στοιχεία πηγή που δημιουργήσε ή φυλή μας, μαζί μέ τούς ήρωες που ξεπηδούν κάθε τόσο, ξεχύνεται έπιβλητική και ή αγροτική ιδέα. Η ιδέα αυτή της άάπης προς τη γη και τ' αγαθά της.

Η Ελλάδα άπ' όλη — και άκόμα έτσι την χαρακτηρίζουν — αγροτική χώρα. Είναι λοιπόν φυσικό ό αγροτισμός νά είναι τό πρωταρχικό στοιχείο κάθε έκδηλώσεως. Πολύ πιο ζωνρά βλέπουμε τό στοιχείο αυτό στά δημοτικά μας τραγούδια που είναι — καθώς αναφέραμε — οι αντιπροσωπευτικότερες έκδηλώσεις του λαού.

Όταν οι ήρωες τών δημοτικών μας ποιημάτων δέν χτυπιούνται μέ τούς έχθρους, όταν δέν κάνουν θαύματα, άσχολούνται μέ τη γη και μέ την καλλιέργεια τών χωραφιών τους.

Στούς άκριτικούς χρόνους συναντάμε τούς ήρωες ν' άσχολούνται μέ τό κοντάρι ή μέ τό άροτρο. Στούς νεώτερους χρόνους τό κοντάρι αντικαθίσταται άπ' τό καρυοφύλλι. Πάντοτε όμως μιιά άπό τίς δυό άπασχολήσεις είναι τό άροτρο, καμμιιά έξαίρεσι.

— Βασίλη κάτω φρόνιμα νά γλι-
[νης νοικοκύρης
γιά ν' άποχτήσης πρόβατα, ζευ-
[γάρια κι' άγγελάδες
χωριά κι' άμπελοχώραφα κο-
[πέλια νά δουλεύουν.

Λέγει ή μητέρα του ήρωϊκού πολεμιστή στό γυιό της.

Πού παίρνει ό νιός τά βόδια του
και πάει γιά τό χωράφι.

— Μάνα έγώ δέν κάθομαι νά γίνω
[νοικοκύρης...
Φέρε μου τ' άλαφρό σπαθί και
[τό βαρύ ντουφέκι
νά πεταχτώ σάν τό πουλί ψηλά
[στό κορφοβούνια.

Έδώ συναντάμε την πρώτη περίπτωσι. Ό ήρωας προτιμάει τό καρυοφύλλι άντί του άρότρου. Παρακάτω όμως...

Οι κλέφτες έπροσκύνησαν και γλι-
[νικαν ραγιάδες
κι' άλλοι χωράφια σπέρνουνε κι'
[άλλοι βοσκούνε γίδια.....
βλέπουμε τό αντίθετο.

Στόν κύκλο τών άκριτικών τραγουδιών έπίσης πλείστα είναι τά δη-

μιουργήματα της φυλής που μιλούν γιά τόν αγροτικό χαρακτήρα της χώρας μας.

Ένα άπόσπασμα άπ' τη «Λιογέννητη», — σέ κάποιο προηγούμενο φύλλο μιλήσαμε έκτεταμένα γιά τό σχετικό θρύλο — τό τραγούδι αυτό που δείχνει όλη τη μεσαιωνική βυζαντινή άρχοντιά, είναι άρκετό γιά νά μιās δείξη πόσο βαθειά είναι ριζωμένη στην ψυχή του λαού ή ιδέα της καλλιέργειας της γης.

Μιλάει ή άρχοντοπούλα Λιογέννητη στούς προζηντιάδες του Κωνσταντή.

— Γιά πήτε του του Κωνσταντή του
[μοσκαναθρεμμένου
δέ θέλω τον, δέ χρήζω τον, δέν
[καταδέχομαί τον.
Σάν έρθη ή μάνα μου άπ' τή γης
[κι' ό Κύρης άπ' τόν Άδη
Τά δυό μου άδέρφια τά καλά άπό
[τόν κάτω κόσμο
Νά σπείρουνε τη θάλασσα σιτάρι
[νά καρπίση
και μέ τ' άργυροδρέπανα νά
[μπούν νά τό θερίσουν
και στόν άφρό της θάλασσας νά
[κάμουνε τ' άλωνι
μηδέ τ' άχυρο νά βραχίη μηδέ και
[τό σιτάρι
μηδέ την πάχνη τ' άλωνιού άγέ-
[ρας νά την πάρη.
τότε και γώ τόν Κωνσταντή θά
[τονε πάρω γι' άντρα...

Μέ πόση λεπτομέρεια ξέρει ή άρχοντοπούλα τίς δουλειές του άγρότη! Και πόσο παραστατικά — σημείο βαθείας γνώσεως — μιλάει γι' αυτές! Άλλά και στά έρωτικά άκόμη τραγούδια του ελληνικού λαού δέν είναι λιγώτερο διαχυτή ή αγροτική ιδέα.

Πίσω μπροστά τ' άη Δημητριού
[στό έμπα του χειμώνα
Πού παίρνει ό νιός τά βόδια του
[και πάει γιά τό χωράφι
Κι' ή κόρη που τόν άγαπάει παίρ-
[νει ψωμί του πάει...

Απ' όλα λοιπόν όσα παραθέσαμε παραπάνω βλέπουμε πόσο βαθειά είναι στην ψυχή του λαού μας ριζωμένη ή αγροτική ιδέα. Είναι τόσο βαθειά που καμμιιά έπίδρασι σέ καμμιιά εποχή και καμμιιά άλλαγή δέν κατώρθωσε νά την άποσπάση άπ' τά δημοτικά του τραγούδια, άπ' τούς καθρέφτες αύτούς της μεγάλης του ψυχής.

Δ. Σιατόπουλος

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑΣ

Πατρίδα του ήταν η Τήνος. Τό νησί με τ' άσπρα σπιτάκια και τους γαλάζιους ούρανοους. 'Ο πατέρας του, φτωχός μαρμαρογλύπτης, γυρνούσε με τον άνεμο σέ χώρες και χωριά για νά-θρη τύχη. Μά ή τύχη δέν τόν κύτταζε κι' αυτός κατασταλάζε φτωχός σάν πρώτα στόν Πύργο, ένα χωριό της Τήνου. 'Εκεί τό 1832 γεννήθηκε ο Λύτρας. Κι' αν ακόμα δέν έτρεχε στίς φλέβες του αίμα καλλιτέχνη, τό φώς πού ήταν χυμένο στόν άέρα, ή θάλασσα με τίς άτέλειωτες διπλωσιές της, τά μακρινά νησιά θαμμένα στήν ομίγλη, οί γελαστές άμμουδιές με τά διάφανα νερά τους κι' οί γλάροι σάν άσπρες πινελιές στό φόντο τ' ούρα-νού, τού χτίζανε μία τέχνη στήν ψυχή. Μεγάλωσε μέσ' στήν όμορφιά. Στήν φωτεινή, τήν άπλή και καθάρια όμορφιά πού θαλασμώνει τόν πόνο και χα-ρίζει χαρά. 'Εκεί πήρε απ' τό γέρο πατέρα του τά πρώτα μαθήματα, κι' αργότερα ξεκίνησε, παιδί της έπαρ-χίας με τήν κακομοιριασμένη εμφάνισι και τή θέλησι στό κορμί, για τήν 'Αθήνα!

Στή Σχολή Καλών Τεχνών άνοί-χτηκαν μπροστά του οί κόρμοι της Τέχνης. Τους ένοιωσε πραγματικά και τούς άγκάλιασε μ' όλο του τό είναι. Δόθηκε όλόκληρος σάν έρωτευ-μένη γυναίκα σ' αυτούς. 'Η ιδέα της Τέχνης, πού ήταν γεννημένη μαζί του, μεγάλωσε, θέριεψε, έτοιμη νά ξεπε-ταχτή για τούς ύψηλους ορίζοντες της. Φανερώθηκε περήφανα ή ψυχή τού καλλιτέχνη πού ζητά νά φθάση στό ιδανικό του. 'Ηταν μιά αποκά-λυψι για τήν εποχή του. Ξεχώρισε απ' όλους. Γι' αυτό κι' ο Θερίσιος, ο δι-ευθυντής του, διαλέγοντάς τον, τόν βοήθησε, τόν έκανε πνευματικό παιδί του βλέποντάς τήν άξία του.

'Αργότερα, σάν τελείωσε τίς σπου-δές του, ο 'Οθωνας τόν έστειλε στό Μόναχο. Είναι ή πρώτη του έπαφή μ' ένα σημαντικό κέντρο τέχνης. Στήν πρωτεύουσα της Βαυαρίας τήν εποχή εκείνη ζωντάνευε ξανά μία καινούρ-για 'Αθήνα. 'Η Τέχνη, πού είχε πηγή τόν άρχαίο κλασικισμό, βρίσκεται στήν άκμή της. Οί Γερμανοί, θαμπα-μένοι από τήν όμορφιά τού άρχαίου κόσμου, θέλησαν νά ξαναφτιάξουν, ύστερα από τόσα χρόνια, τόν 5ον αιώ-να. Μέσ' στίς πλούσιες πινακοθήκες, γύρω απ' τά χτίρια τού 'Ελληνικού ρυθμού, μέσ' στό πνευματικό αυτό πε-ριθάλλον, μαζεύτηκαν οί μύστες αυ-τής της ιδέας, οί μεγάλοι διδάσκαλοι της τέχνης. 'Ενας απ' αυτούς ήταν ο Πιλότυ, Γερμανός ζωγράφος, ιστο-ρικός, με δραματική κι' ίσως λιγάκι θεατρική σύλληψι, μά με μία εκτέλεσι τολμηρή και δυνατή. Σ' αútουνοú τή σχολή γράφηκε ο Λύτρας. Έμαθε κοντά του τό καθαρό και δυνατό σché-διο, τήν άρμονία τών χρωμάτων και τήν προσπάθεια νά δώση μ' όλο τό δη-μιούργημά του τήν έκφρασι μιάς άρ-χικής ιδέας. Μελέτησε καλά τό νέο αυτό κλασικισμό στή γραμμή, στή μορφή και στό χρώμα, πήρε στερεές βάσεις για νά χτίση αργότερα τό δικό του οίκοδόμημα.

Τελειώνοντας τίς σπουδές του έκανε μαζί με τόν Γύζη τό ταξίδι της 'Ανα-τολής, πού είχε τόσο βαθειά χαρα-γμένη τήν άραβική σφραγίδα. Προσ-πάθησε νά γνωρίση τήν επίδρασι πού είχε ή 'Ανατολή πάνω στόν κλασι-κισμό για νά μελετήση τόν Βυζαντινό ρυθμό πού ήταν γεννημένος απ' αútήν τήν ένωση. 'Ιδιαίτερα τόν ένδιέφερε ή περίοδος απ' τόν 'Ιουστινιανό μέχρι τήν άλωση, ίσως γιατί είχε άντληφθή πώς ή σημερινή 'Ελλάδα είναι συνέ-χεια αútης της εποχής. Και κεί ο ρυθμός ενός άλλου κόσμου άρχισε νά γεννιέται μέσα του. 'Η 'Ανατολή με τού φωτός τήν πλημμύρα, ύστερα από τούς συννεφιασμένους ούρανοους της Γερμανίας με τίς άσπρες πόλεις λου-σμένες στό φώς, τίς άπαλές σκιές τών φοινίκων, τή βαρεία σκέψι, τή νωχέ-λεια με τή ψεύτικη γαλήνη πού βασι-λεύει στίς άργές κινήσεις τών ανθρώ-πων, ένω μέσα τους φουντώνουν άδά-μαστα τά πρωτόγονα πάθη, βίαια κι' όρμητικά σά σιμούν στήν άπέραντη έρημο.

Σάν ένας χυλιόχρονος τεχνίτης έ-ζησε στά λίγα χρόνια της ζωής του όλη τήν τέχνη της πατρίδας του. Στήν άρχή στό Μόναχο, στό κέντρο τού κλασικισμού, αργότερα στήν 'Ανα-τολή πού τόσο πολύ διέπλησε τό Βυ-ζάντιο. 'Ετσι γερά μορφωμένος, κρα-τώντας στά χέρια του τήν έπιτυχία, κατέβηκε στήν 'Ελλάδα κι' άρχισε με πίστι κι' άγάπη τό έργο του. 'Επρεπε νά ξεκινήση απ' τήν άρχή. Αútός με τό Γύζη και τόν 'Ιακωβίδη έγιναν οί πρωτοπόροι. Τίποτα δέν ύπήρχε. Τίπο-τα εκτός από μία πλούσια παράδοσι πού τήν είχε μελετήσει. Τό άρχαίο θαύμα, κι' ύστερα τό Βυζάντιο με τήν ιδιότυπη μορφή του, ήταν σταθμοί ά-παραίτητοι πού έπρεπε νά περάση. Νά μη μείνη όμως σ' αυτούς. Γιατί ή μίμησι θά τόν έριχνε σ' ένα στάδιο χωρίς δημιουργία, χωρίς πρωτοτυπία, χωρίς νά μπορή ν' άγκαλιάση τίς

πλούσιες πηγές πού τού έδινε ο 'Ισος ο λαός του.

Και με τά στιβαρά του χέρια ώδή-γησε στό δρόμο πού έπρεπε. Στό λαό ανακάλυψε μία άστείρευτη πηγή. Σ' αútόν μέσα έχουν αφήσει τή σφρα-γίδα τους όλες οί εποχές. Μελετώντας τον βλέπει κανείς σάν σ' άνοιχτό βι-βλίο, καλλίτερα απ' όλες τίς περγα-μνές τών μοναστηριών, τήν ιστορία της γενιάς του. Στή γλώσσα, στή ήθη και στά έθιμα άντίκρουσε ένα άνεκμε-τάλλευτο θησαυρό. 'Εξεσκέπασε τή δη-μοτική παράδοσι και θ' άντικρύση προόσωπο με προόσωπο γυμνή τή ψυ-χή σου» είπε κάποιος. Αútή είναι μέ-σα στ' όρνάρι πού ακολουθώντας βρί-σκει στόν έαυτό μας, τήν άληθινή πηγή της καινούργιας ζωής. 'Ο λαός με τήν άπλή κι' ήσυχη ζωή τού έδω-σε τήν έμπνευσι πού ήθελε. Τά πάθη, οί πόνοι του κι' οί άγάπες του τόν γέμισαν συγκίνησι. Τύποι λαϊκοί, σκί-τσα της ζωής, χαρές και λύπες, χίλια συμβάντα άσήμαντα για όλους, μά πού γεμίζουν μ' αίσθηματά τίς άδειες ψυχές τους. 'Η πρωτόβγαλτη στόν έρωτα κοπέλλα, πού κοκκινίζει στό πρώτο φιλήμα πίσω απ' τό φρά-χτη, ο άλήτης με τό μπόεμικο χαμό-γελο θυμίζει λίγο Μουρίλο, ή άδολή της μάνας άγάπη κι' ή λύπη πού ο θάνατος φέρνει, άπλη γι' αútό και συγκινητική, σάν τάφος καινούργιος της 'Ηγησούς στόν Κεραμεικό, βρή-καν στό Λύτρα τόν πραγματικό έκ-φραστή τους.

Στό πλούσιο κι' άπέραντο έργο του βλέπει κανείς, απ' τά πρώτα σχεδια-γράμματα ως τό τελευταίο πίνακά του μία εξέλικτική γραμμή. Διαρκώς άνεβαίνει, προσπαθεί νά φτάση στήν ιδανική τελειότητα πού και με δυσκο-λία ακόμη μπορεί ο ζωγράφος ν' ανα-καλύψη στή φαντασία του.

'Η τέχνη τού Λύτρα είναι γνωστή ό-πως είναι γνωστά τά έργα τών μεγά-λων. Πολλοί έχουν μιλήσει με θαυμα-σμό για τίς προσωπογραφίες του ('Ο-θωνος, 'Αμαλίας, Σταύρου, Συγγρού, Σεργιέρη κλπ.), τούς ιστορικούς πί-νακάς του (πυρπόλησις Κανάρη, άπαγ-χοτισμός τού Πατριάρχη κλπ.) και κυρίως για τίς ήθογραφίες του.

'Ακόμα λίγα λόγια θά ήθελα νά προσθέσω για τό Λύτρα όχι ως καλ-λιτέχνη αλλά ως ένα άπλό άνθρωπο πού προσπαθεί με τίς κοινές ιδέες πού φωλιάζουν μέσα του νά δημιουργήση κάτι στό σύνολο πού άνήκει.

Ξεκινώντας με πίστι, εργάστηκε με θάρρος και μάζεψε τίς δάφνες πού ή θέλησι τού έδωσε με φρόνιμο χέρι. 'Εζησε μία όμορφη ζωή. 'Ο άγώνας για τήν έπιτυχία στά καθαρά χέρια του έγινε σύμβολο όχι πάλης για έπικράτησι αλλά μιάς τίμιας άμιλλας μέσ' τό ναό της Τέχνης. Και παίρνει μία ξεχωριστή λάμψι τό έργο του αν ή σκέψι μας δη τή θυσία του μπροστά στό βωμό τού 'Απόλλωνος.

Οί άνθρωποι με τίς άρρωστημένες ψυχές πού γεμίζουν τίς πολυτείες μας άς ρίξουν τό πεθαμένο βλέμμα τους στή ζωή του.

Ζ. Στάλιος

† Ν. Λύτρα: «Η Λουομένη».

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Θαρρῶ πῶς μᾶς κοροϊδεύει» σκέφτηκε ὁ Μιχαὴλ καὶ κοίταξε τὸν ἐξαιρετὸν τοῦ μαζεμένου τὰ φρύδια...

Ξαφνικά πέρασε ἀπὸ τοῦ νοῦ του μιὰ εἰκόνα, μιὰ θύμηση ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τὸ περασμένο πού βρισκόταν μαζί με τὴ μητέρα του στὸ χτήμα τους στὴ Θράκη...

Ἐνα πρωὶ πήγαινε καθάλλα με τὸν ἐπιστάτη... Περνοῦσαν μιὰ δένδροστοιχία με ἀψηλές λευκές πού στραφτάλιζαν στὸ φῶς με τ' ἀσημένια φύλλα τους. Ἐνα ρυάκι κυλοῦσε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά τοῦ δρόμου... Ξάφνου τ' ἄλογο σηκώθηκε ὁλόρθο στὰ πσιάνα του πόδια... Ἦταν τόσο ἀναπάντεχο μέσα στὴν πρωϊνὴ γαλήνη τὸ ἐξάνισμά του, πού παρὰ λίγο νὰ κυλίσῃ κάτω μ' ὅλο πού καμάρωνε γιὰ καθάλαρη.

Ἐκεῖ... πλάι στὸ νερὸ ἕνας ἀνθρωπος κουρελιάρης, ἀξούριστος, με μακριὰ μαλλιά ἀνάκατα, ἦταν ξαπλωμένος με κλειστά μάτια... Ὁ ἐπιστάτης πλησίασε...

— Ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα; τοῦ εἶπε...

Κι ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν κουνήθηκε καθόλου, σήκωσε τὸ μαστίγι νὰ τὸν χτυπήσῃ. Ὁ Μιχαὴλ πήρε τὸ μέρος του...

— Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ χτυπᾷς ἔτσι ἕναν ἀνθρώπου...

— Ἄς με συμπαθῇ ἡ ἀφεντιά σου, ἀποκρίθηκε ὁ ἐπιστάτης, εἶναι ἡ τρίτη φορὰ πού τὸν συναντῶ ἐδῶ πέρα καὶ τὰ μούτρα του δὲ μοῦ ἀρέσουν καθόλου... Λέει πῶς εἶναι προσκυνητὴς καὶ πῶς εἶναι ταμένος νὰ πάῃ περπατώντας στὰ Σέρβια, μὰ τριγυρίζει τώρα δεκαπέντε μέρες στὰ περὶχωρα καὶ δὲ λέει νὰ τὸ κουνήσῃ...

Στὸ μεταξύ ὁ ἀνθρώπος ἀνοίξε τὰ μάτια του καὶ σηκώθηκε...

— Με συμπαθατε, με συμπαθατε, εἶπε... Μὲ πήρε ὁ ὕπνος καὶ ἀστόχησα πῶς ὁ τόπος δὲν εἶναι δικός μου...

— Ψέματα λές! Δὲν κοιμώσουν! οὐρλιάζε ὁ ἐπιστάτης... Σὲ εἶδα ἐγὼ πού κοίταζες κάτω ἀπὸ τὰ τοῖνoura σου...

Αὐτὸς δὲν ἀπάντησε παρὰ πήδησε στὸ ρυακάκι με πολλὴ οὐελάδα καὶ μάκρυνε τραβώντας τὰ πόδια μέσα ἀπ' τὰ χωράφια...

Γιατὶ ἀνέθηκε ὅλο τοῦτο τὸ περιστατικὸ στὴ θύμησή του; «Ὡ βέβαια, ἡ φωνή... Ἡ φωνὴ κείνου τοῦ ἐννοῦ καὶ τοῦτου πού ἔστεκε ἐδῶ ἦταν ἡ ἴδια... ἴδια κι ἀπαράλλαχτη... ἔμοιαζε τόσο πολὺ σὲ τρόπο πού ν' ἀπορήσης... Ἐπειτα καὶ τώρα ὅπως καὶ τότε ἀναρωτήθηκε: «Μήπως μᾶς κοροϊδεύει;» Γιατὶ ἔδειχνε ταπεινὸς μπροστὰ του κι ὡς τόσο εἶχε ἕνα τόνο πικρό, ἀναγελαστικὸ καὶ στὰ λόγια καὶ στὸν τρόπο του...

— Μήπως εἶσαι ὁ ἀνηψιὸς τῆς κυρὰ Σταύραινας; ρώτησε ὁ Δημήτρης.

— Ὁ ἴδιος, ἀρχοντοπούλο μου, ἀπάντησε ὁ ἐννοῦ λίγο ἐξανισμένος... Κι ἐπειδὴ βρισκόμουν, καθὼς βλέπετε, ἴσα ἴσα ἐξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς, συμπαθατε με νὰ σᾶς καληνυχτίσω...

— Μοῦ φαίνεται πῶς τὸν ἔχω ξαναδῇ αὐτὸν τὸν ἀνθρώπου, εἶπε ὁ Μιχαὴλ καὶ διηγήθηκε τὸ περιστατικὸ με τὸν προσκυνητή.

— Κι ὡς τόσο αὐτὸς ἐκεῖ κάτω ἦταν ἡ φαίνονταν τοῦλάχιστον μεγαλύτερος... Ὄτανε πάνω ἀπὸ τὰ τριανταπέντε... Μὰ ἡ φωνή! Θὰ μπορούσα νὰ βάλω τὸ κεφάλι μου στοῖχημα... Μυστήριον!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ'.

Τὸ δεῖπνο.

Τ' ἀρχοντικὸ τοῦ Πρωτοσπαθάρη, μὰ καὶ ὁ δρόμος ὁλόκληρος ἦταν σὲ μεγάλη κίνηση. Κι ἂν λογαριάσῃ κανεὶς ἀλήθεια πῶς μόνο οἱ προσκαλεσμένοι ἀρχόντοι ἔφταναν τοὺς εἰκοσι καὶ πῶς ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς εἶχε τὴν ἀκολουθία του κι ἀκόμα πῶς με τὸ νὰ θέλῃ νὰ φαντάξῃ ἐκεῖνον τὸ βράδυ περισσότερο στὸ Φωκὰ πῆρε μαγκλαβίτες μαζί του παραπάνω ἀπ' ὅ,τι συνήθιζε... Ἐξ ἄλλου τὸν Ἐπαρχο καὶ τὸν Δομέστικο τοὺς συντρόφευε τιμητικὴ φρουρά... Οἱ δάλες λοιπὸν γέμισαν ἀρχόντους καὶ οἱ αὐλὲς δούλους καὶ οἱ σταῦλοι ἄλογα κι ἀνάμεσα στ' ἀνακάτωμα τοῦτο οἱ ἀνθρώποι τοῦ κύρ Γρηγορὰ δὲν ἤξεραν τί νὰ πρωτοκοιτάζουν... κι ἂς τᾶχε κανονίσει τὸ ἴδιο τ' ἀφεντικὸ με τὸ

Χωρὶς ν' ἀπάντησῃ ὁ Μιχαὴλ χύθηκε κατὰ κεῖ.

νὶ καὶ με τὸ σῖγμα, πού λέει ὁ λόγος, ἔτσι πού ὁ καθένας νὰ βρίσκεται στὸ πόστο του.

Ὁ μόνος πού στάθηκε χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ ἦταν ὁ ἴδιος... Μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μεγάλου τρικλίνου ὑποδεχότανε τοὺς ἀρχοντικούς κι εὗρισκε πάντα τὰ λόγια πού χρειάζονται γιὰ νὰ τοὺς καλωσορίσῃ σύγκαιρα τὸ μάτι του ἔπαιρνε κάτι πού ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ δὲν ἔγινε, καὶ πότε ἔστελνε τὸ γυῖό του, πότε τὸν ἀνηψιὸ του με παραγγελία. Κι ἦταν μεγάλο ἀλήθεια τὸ καμάρι του καθὼς ἔστεκε ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ἀγούρους πού τὸν περνοῦσαν στὸ μπῶδι, σφιχτοδεμένοι ὅλο ὕγεια κι ὁμορφιά σὰν βασιλοπούλα με τὰ χρυσοκέντητα βλατιά τους.

Ἀκριβῶς τὴν ὥριμένη ὥρα κατὰφτασε ὁ Ἐπαρχος κι ὁ Δομέστικος με τὴν ἀκολουθία τους. Ἀκούστηκαν ἀπὸ μακριὰ πρῶτα τὰ πέταλα τῶν ἀλόγων στὸν πετροστρωμένον δρόμον κ' ὕστερα φάνηκαν φῶτα πολλὰ. Οἱ χασομέρηδες πού ἦταν μαζεμένοι ἀπὸ νωρὶς χαίρετησαν με φωνές καὶ ζήτω, καὶ νὰ σου ἔρχεται τρεχάτος, λαχανιασμένος με φωνές ὁ γέρο ἐπιστάτης νὰ φέρῃ τὸ μαντάτο ἐπίσημα στὸ νοικοκύρη πῶς ἔφτασαν τὰ ὕψηλα πρόσωπα γιὰ νὰ τρέξῃ νὰ τὰ ὑποδεχτῇ, ὅχι πιά στὸ ἔμπα τοῦ τρικλίνου, ὅπως ἔκανε γιὰ τοὺς ἄλλους, μὰ στὴν ἐξώπορτα... Ὁ Δημήτρης κι ὁ Μιχαὴλ τὸν ἀκολούθησαν. Ἡ καρδιά τους χτυποῦσε δυνατὰ... Ἐφτάσε ἡ κρίσιμη στιγμή... Τὶ ἐντύπωση θὰ ἔκαναν στὸν Δομέστικο; Θὰ τοὺς πρόσεχε κἀν; Ἡ μήπως σ' ὅλη τούτῃ τῇ φασαρία θὰ προσπερνοῦσε χωρὶς νὰ ρίξῃ μιὰ ματιά ἀπάνω τους; Ἡ θὰ τοὺς κοίταζε με ἀδιαφορία, ἔτσι ὅπως ὅλον τὸν κόσμον, πού ἦταν καὶ τὸ χειρότερον;

— Καλῶς ὠρίσατε στὸ φτωχικὸ μου! εἶπε ὁ Πρωτοσπαθάρης.

— Στὸ παλάτι σου... διώρθωσε ὁ Λέων.

Κι ἀληθινὰ καθὼς ἀντίκρυζε κανεὶς τὴν ὄψη τοῦ ἀρχοντικοῦ με τὰ λιανωτά καὶ τίς κολώνες τίς κισοπλεγμένες καὶ τὰ δίλοβα ἀψηλὰ παράθυρα, ἄλλοῦ νὰ ξεχωρίζουν μέσα στὴν κόκκινη λάμψη τῶν δαδιῶν κι ἄλλοῦ ν' ἀγνοφαινῶνται στὸ μισόφωτο... Ὑστερα τῇ μεγάλῃ αὐλῇ με τὰ μωσαϊκὰ καὶ τὸ μαρμάρينو λιοντάρι πού φάνταζε πελᾶριο στὴ μέση καὶ πίσω τὰ ἀψηλὰ δέντρα καὶ τὰ μονοπάτια ἀνάμεσα στοὺς χοντροὺς κορμούς... κι ὅλα τούτα πότε νὰ φαίνωνται καὶ πότε νὰ σβύνουν, ἐρέθιζαν τὴ φαντασία ἔτσι πού νὰ τὰ πλάθῃ τρανότερα...

Ὁ Λέων Φωκᾶς μ' ὅλο πού ζοῦσε στὸ χρυσοτρίκλινο, σὰν παλατιανὸς ἀρχοντας πού ἦταν, καὶ εἶχε χορτάσει ἀπὸ μεγαλοπρέπεια καὶ πλούτος, δὲν μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὸ ἐξάνισμά του. Ξάφνου τὰ μάτια του ἔπεσαν στοὺς δυὸ ἀγούρους πού ἔστεκαν στὸ πλευρὸ

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολὴν.
Ἐπῆγε κάποιος σπορευὺς διὰ τὰ σπεῖ-
ρη τὸν σπόρον του. Καὶ ἐνῶ ἔσπερνε
αὐτόν, ἄλλος μὲν ἔπεσε εἰς τὸν δρόμον·

ἔπεσεν ἐπάνω εἰς
τὰς πέτρας ἐφαρμό-
ζεται διὰ τοὺς ἀν-
θρώπους ἐκείνους οἱ

καὶ ἐπατήθηκε καὶ
τὰ διάφορα πτηνὰ
τὸν κατέφαγαν καὶ
ἄλλος ἔπεσε ἐπάνω
εἰς τὰς πέτρας καὶ
ἀποῦ ἐφύτρωσε ἐ-
ξηράθηκε διότι δὲν
ἔιχε ἀρκετὸν χῶμα.
Καὶ ἄλλος σπόρος
ἔπεσε ἀνάμεσα ἀπὸ

Εἰπὼν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταυ-
την. Ἐξῆλθεν δὲ σπειρῶν τὸν σπεί-
ραν τὸν ὅσπον αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ
σπέρῃ αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε περὰ
τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ
κετάρτια τοῦ οὐρανοῦ κατέσπευον αὐ-
τόν. Καὶ ἕτερον ἔπεσαν ἐπὶ τὴν πέ-
τραν, καὶ φύν ἐξηρανθῆ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ἱκανά. Καὶ ἕτερον ἔπεσαν ἐν
τοῖσιν τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφύονται
αὐ ἀκανθὰς ἀσπικύναν αὐτοῦ. Καὶ ἕ-
τερον ἔπεσον εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγα-
θὴν, καὶ μὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκα-
τονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἰω-
νάν· ὁ ἰωὼν ὅσα ἀκούει ἀκούει.
Ἐπρώτῳ δὲ αὐτὸν ὁ μωθῆρ αὐ-
τοῦ λέγοντες· τίς εἰη ὁ παραβολή-
της; Ὁ δὲ τίπτε ὁμνὶν δίδωται
γινώσκει τὰ μωθῆρια τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκ παρα-
βολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλητῶσι
καὶ ἀκούοντες μὴ συνιέναι. Ἐστὶ δὲ
αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ περὰ τὴν
ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἰτα ἐρχό-
νται· ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πι-
στεύουσιν σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
πέτρας ὁ δταν ἀκούωσι, μετὰ χα-
ρὰς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι
ρίκων οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν
πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ
ἀφίστανται. Τοῖς δὲ εἰς τὰς ἀκανθὰς
πίστον, οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, καὶ
ἐν τῷ μωθῆρ· καὶ τὰς ἀκανθὰς
ἀφίστανται καὶ οὐ πιστεύουσιν σω-
θῶσιν. Ὁ δὲ ἐν τῇ γῇ καλῇ, οὗτος ὁ ἀγαθὸς
ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν ἔργῳ ἀγαθός·
πρὸς τὸν λόγον κατέσπευον καὶ καρ-
πὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ὁ
κύριος· ὁ ἰωὼν ὅσα ἀκούει ἀκούει.

καὶ μέ την ὑπομονήν των κἀννοῦν
ὥστε αὐτὴ νὰ καρποφορήσῃ. Ἄφ' οὗ
εἶπε αὐτὰ εἰς τοὺς μαθητὰς του κατε-
λήξε: Ἐκεῖνος ποῦ ἔχει αὐτιά διὰ τὰ
ἀκούη ὡς ἀκούη.

τά ἀγκάθια τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἐξύρωσαν μαζί τὸν ἐμπνιξαν τελείως. Καὶ ἄλλος ἔπεσε εἰς γῆν γόνυμον καὶ ἀφοῦ ἐξύρωσε ἀπέδωκε ἡ καρπὸν ἐκατὸ φορὲς περισσότερον. Ἐρωτοῦσαν δὲ τὸν Κύριον οἱ μαθηταὶ τὸν ποῖαν σημασίαν ἔχει τὴ ἡ παραβολὴ τοῦ Ἑκάρου διὰ

τοῦ. Ἐκεῖνος δὲ
τοὺς ἀπήντησε. Εἰς
σαῶς μόνον ἔχει γίνε-
σθαι ἡ χάρις νὰ γνωρί-
σετε τὰ μυστικά τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Οἱ ἄλλοι ὅμως πρέ-
πει νὰ γνωρίσουν
αὐτὰ μὲ παραθο-
λάς, μὲ τὸν σκοπὸν
ὅπως αἱ βλαπτε-
νὲς βασιτεῖαι

νά μὴ καταλασθαι-
νουν ἂν καὶ ἀκούουσιν
αὐτὴ ἔχει αὐτήν. τὸ
σπόρος εἶναι ὁ λόγος
κεῖνος ποῦ ἔπεσεν
ναὶ ἐκεῖνοι ποῦ ἀκ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Μὲ τὴν αὐριανὴν παραβολὴν τοῦ ὁ
Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς δι-
δάσκει ὅτι τὸ ἔργον τοῦ εἰς τὸν κό-
σμον εἶναι ὁμοίον μὲ τὸ ἔργον τοῦ γε-
ωργοῦ καὶ ἡ θεία διδασκαλία ὁμοιά-
ζει μὲ σπόρον. Περισσότερον τελεία
παραβολὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνη.
Ὁ Χριστὸς ἤλθε εἰς τὸν κόσμον διὰ
νὰ διδάξῃ εἰς ἄλους ἀδιακρίτως τοὺς
ἀνθρώπους τὴν θείαν διδασκαλίαν. Ὁ
ἄνθρωπος ὅμως καθὼς μᾶς διδάσκει
ἡ Ἐκκλησία μας ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν
Θεὸν ἐλεύθερος. Ἐπομένως ἦταν καὶ
ἐλεύθερος νὰ δεχθῇ τὴν θείαν διδα-
σκαλίαν ἢ νὰ τὴν ἀποκρούσῃ. Ἡ θεία
διδασκαλία ὅθεν καρποφορεῖ ἐκεῖ ὅ-
που εὕρισκε ἀνθρώπους μὲ τὴν διάθε-
σιν νὰ τὴν ἀκούσουν καὶ νὰ ἐκτελέ-
σουν τὰς παραγγελίας τῆς, ὅπως ἀ-

[illegible]

Ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἂν ἀκούσωμεν τὴν θείαν διδασκαλίαν καὶ τὴν κάμωμεν ἢ καρποφορήσῃ. Δι' αὐτὸ τοῦς ἀκριβῶς εἰσθετα καὶ ἀπολύτως ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Ἀς μὴ μιμηθώμεν τὸν σπόρον ποῦ ἔπρεσε σὸ δρόμο ἢ ἐπάνω στὰ ἀγκυρία, ἀς γίνωμεν ἡ καλὴ γῆ τῆς παραβολῆς.

“Ὡς ἀνοίξωμεν τὰ ὦτα μας εἰς τὸν
θεῖον λόγον. Ὡς δεχώμεθα μὲ προθυ-
μίαν τὰ παραγγέλματα τῆς ἁγίας θρη-
σκείας καὶ ὡς τὰ ἐκτελοῦμε μ’ ὅλη-
μας τὴν καρδίᾳ.

Ὅπως ὁ μικρὸς σπόρος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ βλαστήσῃ καὶ νὰ καρποφορήσῃ καὶ πολλές φορές νὰ γίνῃ με-

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Τό παιχνίδι είναι τὸ ἐξαιρετὸ ἀκόνι πού τροχίζει τὴν νοημοσύνη καὶ τὴν αἰσίληψι τοῦ παιδιοῦ. Μὲ τὸ παιχνίδι ξυπνοῦν ὅλες οἱ ἱκανότητες καὶ οἱ ἐνέργειές του, ἐκδηλώνονται οἱ ἐσωτερικὲς κλίσεις του καὶ ἀναπτύσσονται οἱ σωματικὲς καὶ διανοητικὲς δυνάμεις του.

Τό παιχνίδι εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ. Ὁ τολμηρός, ὁ γενναῖος ἢ ὁ δειλός σ' αὐτό θά φανοῦν. Ὁ ἔξυπνος σ' αὐτό θά διακριθῇ καὶ ὁ κουτός ἢ ἀνόητος θά ντροπιαστῇ...

Στὸ παιχνίδι θά ἐκδηλωθῇ ἡ εὐγενικὴ ἀμιλλὰ, θά φανερώσουν ὅλα τὰ παιδιὰ πού παίρνουν μέρος τὶς ἱκανότητές τους καὶ θ' ἀγωνιστοῦν ὅλα γιὰ τὴν ὀραία νίκη...

Καὶ ἔξομε ὅλοι πολὺ καλὰ τὴν ἀσύγκριτη εὐχαρίστησι πού θά πλημμυρίσῃ ὡς εἶναι μας καὶ τὴν ὑπερήφανερα πού θά φουσκώσῃ τὰ στήθια μας, ὅταν βγοῦμε νικητές!

Τὰ σημερινὰ παιχνίδια μας ὅμοια μὲ τῶν ἀρχαίων!

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας εἶχαν δώσει ἐξαιρετικὴ σημασία στὸ παιχνίδι καὶ τὸ ἀνέγαγαν σὲ ἀληθινὴ ἐπιστήμη. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς τους τὸ περνοῦσαν σὲ ἀθλητικὸς ἀγῶνες καὶ παιχνίδια, στὰ ὁποῖα ἔπαιρναν μέρος μικροὶ καὶ μεγάλοι, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, διάσημοι καλλιτέχνες, ποιητὰ καὶ ἄσχημοι δοῦλοι...

Ναί! Τόση ἀγάπη εἶχαν στὰ παιχνίδια οἱ ἀρχαῖοι, ὥστε ἄφιναν σ' αὐτὰ — καὶ μόνο σ' αὐτὰ — τοὺς δούλους των νὰ ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μαζί των καὶ νὰ συμπαίζουν!

Τὰ ὀραιότερα παιχνίδια τῶν ἀρχαίων ἦσαν τ' ἀθλητικά. Γιατὶ κάθε εἶδος παιχνιδιοῦ τὸ συνεδύαζαν μὲ μιά γυμναστικὴ ἀσκηση. Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ τὰ σχολικὰ παιχνίδια των, τὰ ὁποῖα κατὰ μιά περίεργη σύμπτωσι μοιάζουν καταπληκτικὰ μ' αὐτὰ πού παίζουν σήμερα ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα.

Ἔτσι, ἡ περίφημη σκαπέρδα ἢ διελκυσιτίνδα των εἶναι τὸ σημερινὸ πταθὴχτό. Ὁ ἀντίδρομος καὶ τὸ πέταυρον τῶν ἀρχαίων ἀντιστοιχοῦν μὲ τὰ σημερινὰ δικά μας, ἀμπαρίκια καὶ τραμπάλα! Ἐπίσης ἡ κρυπτίνδα, ἡ φιλίνδα καὶ ἡ σχοινοφιλίνδα των δὲν ἦσαν παρά τὰ δικά μας κρυφτό, κυνηγητό καὶ λουρί! Ὁ δὲ κουτσός, οἱ πλακίτσες, οἱ μπηχτές καὶ τὰ κουταλάκια πού παίζουν σήμερα σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου τὰ παιδιὰ ἦσαν τὰ ἀγαπημένα παιχνίδια τῶν ἀρχαίων ἀσκωλιασμός, ἐφεδρισμός, κυνδαλισμός καὶ ἐποστρακισμός!

Οἱ Βυζαντινοὶ ἐγνώριζαν τὸ ποδόσφαιρο!

Ἀλλὰ καὶ οἱ Βυζαντινοὶ εἶχαν τὸ δικά των παιχνί-

δια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πολλὰ ἔχουμε κληρονομήσει. Ἔτσι ὁ αὐτοκράτωρ Τσιμισκὴς εἶναι ὁ πρῶτος πού εἰσήγαγε τὸ περίφημο παιχνίδι «καθάλλες» πού παίζεται ἀπ' ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα σήμερα. Ὁ Τσιμισκὴς πηδουσε «ὡς πτηνόν» ἐπάνω ἀπὸ μιά ἀτέλειωτη σειρὰ ἀπὸ τὰ πιδὺ ὑψηλὸς ὄμοια τῆς αὐλῆς του μὲ μιά μοναδικὴ εὐστροφία...

Ἐπίσης τὸ σημερινὸν ποδόσφαιρον καὶ τένις δὲν ἦταν παρά τὸ γνωστὸν παλαιὸν παιχνίδι «σφαιρισμός» πού ἔπαιζαν ὅλα τὰ παιδιὰ τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων καὶ ἀρχόντων!

Οἱ Βυζαντινοὶ ἐπίσης, ἐκτὸς τοῦ ποδοσφαίρου καὶ τένις, ἐγνώριζαν καὶ τὸ ἀγγλικὸν παιχνίδι «χόκεϋ» πού ἐκαλοῦσαν τότε «τζυκάνισμα». Τὸ «τζυκάνισμα» ἦταν ἕνα εἰδικὸ κυρτὸ ραβδί, κοῖλο στὸ κάτω μέρος του, μὲ τὸ ὁποῖο χτυποῦσαν μιά μικρὴ δερμάτινη σφαῖρα καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὴν ρίξουν στὸ «τέρμα» τῆς ἀντιθέτου ὁμάδος. Πιδὺ προσδευτικοὶ μάλιστα καὶ εὐκίνητοι ἀπὸ τοὺς σημερινούς παίκτης τοῦ «χόκεϋ», τὸ ἔπαιζαν ἐφιππῶ!

Ἡ «Κατοσαμάκα» παιχνίδι τῶν ἀρματωλῶν τοῦ Εἰκοσιένα

Παχνίδια ὀραιότατα μᾶς ἐκλήρονόμησαν καὶ οἱ ἀτρόμητοι ἀρματωλοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Τὰ ἥρωικά αὐτὰ παλληκάρια περνοῦσαν τὸν λίγο καιρὸ πού τοὺς ἔμενε ὅταν δὲν πολεμοῦσαν μέσα στὰ κλέφτικα λημέρια τους, παίζοντα τὰ πιδὺ τολμηρὰ κι' ἐπικίνδυνα συχνὰ παιχνίδια.

Ἔτσι ἡ πασίγνωστὴ σ' ὅλα τὰ παιδιὰ σήμερα «Κατοσαμάκα» ἦταν τὸ ἀγαπημένο κλέφτικο παιχνίδι τῶν ἡρώων τοῦ Εἰκοσιένα. Μὲ μόνη τὴν διαφορά δι τὸτε τὸ δυνάμαζαν «Λευτεριά», ἀντὶ δὲ νὰ ρίχνουν — ὅπως γίνε-ται σήμερα — ἕνα ραβδί πάνω στὴν «κατοσαμάκα» — τὸν ξύλινο τρίποδα τοῦ παιχνιδιοῦ — γιὰ νὰ τὴν γκρεμίσουν, οἱ ἀρματωλοὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὸ πετύχουν αὐτὸ πυροβολοῦντες!

Μοναδικὸς στὸ παιχνίδι αὐτὸ ἦταν ὁ ἀτρόμητος πρωτοκλέφτης Νικοτσάρας, ὁ ὁποῖος εἶχε μιά καταπληκτικὴ σκοπευτικὴ δεξιότητα.

Μὰ καὶ στὸ «κυνηγητό» καὶ στὴν «ἀμολυσιά», τὰ δυὸ τόσο διαδεδομένα σήμερα αὐτὰ παιχνίδια, οἱ ἀρματωλοὶ ἐπιδίδονταν μὲ μανία.

Καθὼς δὲ εἶχαν τὸ προτέρημα «τριῶν μερῶν περπατητοῦ νὰ τὴν κάμουν σὲ μιά μέρα», ὅπως λέει καὶ τὸ

δημοτικὸ τραγοῦδι, ἡ ὀρμητικότητα τοῦ παιχνιδιοῦ των ἦταν ἀπερίγραπτη. Καὶ ἔπαιζαν καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ παιχνίδια ὅχι σὲ πεδιάδες μὲ ὀμαλὸ ἔδαφος, ἀλλὰ πάνω σὲ κατασφραγὰ καὶ ράχες βουνῶν ἀπόκρημνες καὶ ὀλισθηρές, ἐκεῖ ὅπου εἶχαν στημένα τὰ λημέρια τους.

Τὸ... θανατηφόρο παιχνίδι τῆς πιστόλας!

Ἐνα ἄλλο τέλος παιχνίδι, πού τὸ ἐσυνήθιζαν πολὺ τὰ παλληκάρια τοῦ Εἰκοσιένα, ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνα καὶ πολλὰς φορὲς καὶ θανατηφόρο, ἦταν τὸ περίφημο «Γύρω-γύρω ἢ πιστόλα».

Τὸ παιχνίδι αὐτὸ παίζονταν ὡς ἑξῆς: Οἱ κλέφτες καὶ τὰ παλληκάρια των καθόντουσαν γύρω-γύρω, ἔτσι πού νὰ σχηματίζουν ἕναν κύκλο. Τότε ὁ γεροντότερος τῆς παρέας ἔπαιρνε μιά γεμάτη πιστόλα καὶ τὴν ἐστριφογύριζε ἐπάνω στὸ ἀνώμαλο ἔδαφος, ὅπως στριφογυρίζομε σήμερα τὴν ρουλέττα!

Ἡ πιστόλα ἦταν φυσικὸν κάπου νὰ χτυπήσῃ ἐπάνω στὸ ἔδαφος ἢ σὲ μιά πέτρα καὶ νὰ ἐκπυροσκητοῦσῃ!

Στὸ ἐπικίνδυνονδέστατο αὐτὸ παιχνίδι συχνὰ ἐτραυματίζονταν ἢ καὶ ἐσκοτώνονταν παλληκάρια! Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶχε καμμία σημασία γιὰ τοὺς λεοντόκαρδους ἐκείνους ἥρωες, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ παιχνίδι αὐτὸ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἐπεδιώκαν νὰ ἀσκήσουν τὴν ψυχὴ των στὴ θέα τοῦ θανάτου, νὰ συνηθίσουν στὴν ἀτάραχη ἀντιμετώπισι τοῦ κινδύνου καὶ γενικὰ νὰ σκληραγωγῇσουν τὴν καρδιά τους στὴν ψυχραιμία.

Ὑπάρχουν ἀπειρα παιχνίδια ἀγνωστα!

Σήμερα τὰ παιχνίδια πού παίζουν τὰ Ἑλληνόπουλα στὸ σχολεῖο εἶναι ἀπειρα. Καὶ εἶναι ὅλα παιχνίδια μελετημένα ἀπὸ παιδαγωγούς, γιὰ νὰ προσφέρουν αὐτοὶ πού τὰ παίζουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σωματικὴ ἐξάσκηση των καὶ μιά διανοητικὴ προπαίδεο.

Ὁ Ἀρχηγός, πού ἔδωσε τόση ἐξαιρετικὴ σημασία στὴν διαπαιδαγώγησι τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, μαζί μὲ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὴν γυμναστικὴ πού καθιέρωσε σ' ὅλες τὶς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἔδωσε ξεχωριστὴ θέσι καὶ στὰ παιχνίδια.

Ἔτσι, τὰ Ἑλληνόπουλα ὅλα σήμερα βρίσκουν μιά μοναδικὴ ψυχαγωγία κι' ἕνα πολὺτιμο ξεκούρασμα στὰ παιχνίδια πού τοὺς μαθαίνουν στὸ σχολεῖο.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο τὰ σχολικὰ παιχνίδια! Ὑπάρχει ἕνας ἀμέτρητος ἀριθμὸς ἄλλων παιχνιδιῶν, ἐξ ἴσου εὐχαρίστων καὶ μορφωτικῶν, πού παίζονται σ' ὅλα

Μολονότι οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από κάποιο ανώτερο δν, όπως ακόμα κι'ότι το σύμπαν είναι δημιούργημα του Θεού.

Περισσότερη όμως εντύπωση κάνει το γεγονός πως η αντίληψή τους σχετικά με τη δημιουργία του ανθρώπου, συμπίπτει πολύ με τη Χριστιανική διδασκαλία και τη διδασκαλία της Παλαιάς Διαθήκης.

Την αντίληψη πως ο άνθρωπος είναι δημιούργημα κάποιου Ανωτέρου Όντος, τη βρίσκουμε σχεδόν σ' όλες τις αρχαίες θρησκείες. Είναι όμως καταπληκτικό, τό πόσο σέ μερικές από τις θρησκείες αυτές, η αντίληψή σχετικά με την δημιουργία του ανθρώπου πλησιάζει τη Χριστιανική διδασκαλία.

Η «Παλαιά Διαθήκη» διδάσκει πως ο άνθρωπος, ο πρωτόπλαστος, πλάσθηκε από τόν Θεό, την Έκτη ήμέρα της δημιουργίας, από γήν και νερό. Τόν πρωτόπλαστο ο Θεός έπλασε κατ' όμοίωσίν του, και ένεφύσησε εις αυτόν την ψυχήν. Η λέξις «Άδάμ», στην Έβραϊκή, είναι τό αρσενικόν του «Άνταμά» και σημαίνει, όπως αναφέρουν πολλοί μεταξú τών όποίων και ο Κρέιζερ, «γñ».

Οι Βαβυλώνιοι επίσης έπίστευαν, κατά παράδοσιν, πού διεσώθη εις ήμās από ένα βιβλίον του Βαβυλωνίου Ιερέως Μπέροζους, πως ο θεός Μπέλ έκοψε υόνος του την κεφαλήν του, τό δέ αίμα πού ανέβλυσε από την πληγήν τό περισυνέλεξαν οι άλλοι θεοί, τό άνέμιξαν με χώμα της γής και με τόν πηλό πού σχημάτισαν έπλασαν τόν άνθρωπο. Άλλά και η αίγυπτιακή μυθολογία αναφέρει, πως ο Χνουμού, ο πατέρας τών θεών, έπλασε ο ίδιος τούς ανθρώπους με πηλό, πού

τα μέρη της Ελλάδος από τά παιδιά.

Και κάθε τόπος έχει τά δικά του παιχνίδια πού συνήθως δέν τά γνωρίζουν οι νέοι άλλων μερών! Υπάρχουν παιχνίδια π. χ. πού παίζονται μόνο στην Άττική ή στη Θεσσαλία και τά άγνοούν τά νησιά και τά όρεινά χωριά. Υπάρχει ένα παιχνίδι πού παίζεται μόνο στην Ίκαρία κι' άλλο μονο στην Κρήτη και πού δέν έτυχε νά τά μάθουν ποτέ τά παιδιά της Χίου ή τών Ίτιανών.

Άπό τά «τοπικά» αυτά παιχνίδια μερικά, τά ωραιότερα, έδημοσίευσε σέ προηγούμενο τεύχος της η «Νεολαία».

Μιχ. Χαννούσης

ΠΑΝΟΠΕΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

έκαμε χρησιμοποιώντας γñ και νερό.

Στήν έλληνική μυθολογία υπάρχει ή παράδοσις πως οι άνθρωποι έπλάσθησαν από τούς θεούς. Την παραδοσιν αυτήν αναφέρει «έν τῷ Τιμαίῳ» ο Πλάτων.

Ο Πανυσανίας άσπάζεται την αντίληψιν πως οι άνθρωποι έπλάσθησαν από τόν ήμίθεον Προμηθέα, από χώμα και νερό, αúθαίρετα, ή πράξις του δέ αúτñ προεκάλεσεν έναντίον του και έναντίον τών ανθρώπων την όργην του Δία. Κατά την παράδοσιν, πού άσπάζεται ο Πλάτων, ο Προμηθεύς, γυιός του Τιτάνος Ίαπετου και της Ωκεανίδος Κλυμένης, ή κατά τόν Αίσχύλον, υιός της Θέμιδος, πού ήταν θεοποίησης της γής, άπλως έδίδοξε στους ανθρώπους τις διάφορες τέχνες (γεωργίαν, ναυσιπλοίαν, γραφήν κλπ.), πράγματα πού ο Έπιμηθεύς, ο άδελφός του, είχε λησμονήσει νά δώση στους ανθρώπους, όταν προίκιζε τά διάφορα ζώα της δημιουργίας με διάφορα δώρα. Ο ίδιος ο Προμηθεύς έκλεψεν από τό εργαστήριον του Η-

φαίστου και της Άθηνās, πού βρισκόταν στή Λήμνο, την σοφίαν και την έδωκε στους ανθρώπους.

Κατά τόν Πανυσανίαν, ο Πρωμηθεύς έπλασε τούς ανθρώπους από γñ και νερό, κοντά σέ μία χαράδρα στή πόλι Πανοπέα.

Η Πανοπέα βρισκόταν στή Φωκίδα και απέιχεν είκοσι στάδια από την Χαίρωνείαν, την πόλιν τών μυρωδικών, παρά την όποιαν οι Άθηναίοι νικήθηκαν από τόν Φίλιππο της Μακεδονίας κι' άργότερα οι Ρωμαίοι μ' επί κεφαλής τόν Σύλλα κατετρόπω-

σαν τούς Μήδους. Στήν πόλιν του Πανυσανίου ή Πανοπέα ήταν σ' αúτία κατάρτισις Άρχεΐα δέν είχεν, ούτε γυμνάσιον, ούτε άγοράν, πού ήσαν άπαραίτητα σέ μία πόλι

πού έσείβετο τόν έαυτόν της.

Οι κάτοικοι της, κατοικούσαν σέ καλύβες και χαράδρες. Η πόλις έστερείτο ύδραγωγείου και ύδρεύετο από τό νερό πού συνέλεγον τόν χειμώνα από τις στεγες τών σπιτιών τους πού ήσαν κοίτες. Ός τόσο ή Γιανοπέα ήταν μέλος του Συλλόγου τών Φωκικών πόλεων. Οι Πανοπείς κατήγοντο από τούς Φλεγύας πού είχαν καταφύγει εκεί από την Όρχομενίδα, την δέ πόλιν ίδρυσεν πρώτος ο πατήρ του Έπειού, Πάνοπος. Ο Όμηρος την ονομάζει Καλλίχορον. Την ονομασίαν αúτην ο Πανυσανίας την άποδίδει εις τάς Θυιάδας γυναικας. Θυιάδες άπεκαλούντο όσες από τά διάφορα μέρη της Άττικής μετέβαινον κατ' έτος εις τόν Παρνασσόν και μετά τών γυναικών τών «Δελφών» έτέλουν τά Διονύσια μυστήρια. Αι Θυιάδες, κατά την μετάβασίν τους, έχόρευον καθ' όδόν. Έπειδή δέ πιθανώς έστάθμευον και εις την Πανοπέαν, ο Όμηρος την ονόμασε Καλλίχορον.

Παρά την πόλιν Πανοπέα υπήρχε μία χαράδρα κάτω από τόν λόφον του Πανόπου. Στήν χαράδρα αúτη υπήρχαν λίθοι έδω κι' εκεί, σέ αρκετό μέγεθος και πού τό χρώμα τους έμοιαζε με πηλό, καμωμένον από ψαμμώδες χώμα. Οι λίθοι αúτοί, όπως ισχυρίζεται ο Πανυσανίας, είχαν άνθρωπινη μυριωδιά, γιατί, όπως λέγουν, ήσαν τά υπολείμματα του πηλού, από τόν όποιον ο Προμηθεύς έπλασε τούς ανθρώπους. Στό δρόμο πού ώδηγούσε στην Πανοπέα υπήρχε οίκημα από πλίνθους ώμούς, έντός του όποιου εύρίσκετο άγαλμα από πεντελικόν μάρμαρον. Τό άγαλμα κατ' άλλους παρίστανε τόν πατέρα της Ίατρικής Άσκληπιόν, κατ' άλλους τόν ίδιον τόν Προμηθέα.

Όπως αναφέρει ο Όμηρος, παρά την Πανοπέαν υπήρχε τό μνήμα του Τιτυού, πού είχε μήκος έννέα πέλεθρα. Ο Πανυσανίας δίδει την εξήγησιν, ότι δέν ήταν τόσο μέγα τό άνάστημα του Τιτυού, όπως ένομίζετο, όλλ' ο χώρος πού είχε άφιερωθñ στόν τάφο του ήταν έννέα πέλεθρα!

Ι. Β. — ς

Από την Διεθνή Έκθεσι ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Μία εσωτερική άποψη του Περιπτέρου μας στην Δ. Έκθεσι της Θεσσαλονίκης.

Πραγματικά άριστος συμβολισμός στο δόλοτελα συμβολικό Κρατικό Περιπτερό της Διεθνούς Έκθεσεως...

Και είναι επιβεδλημένη ή εξάρσις της εργασίας του Ύφυπουργείου Τύπου και Τουρισμού, το όποιον στο στενό σχετικά χώρο του Περιπτέρου του περιέλαβε με τόση χάρι και άνεσι ένα τεράστιο έργο: «Τά τρία χρόνια της 4ης Αυγούστου».

Τό Περιπτερό της Έθνικής Όργανώσεως Νεολαίας είναι μικρότερο του Κρατικού και γιά τούτο κομψότερο και συμπαθέστερο. Είναι στο σύνολό του μία καλλιτεχνική δημιουργία, πού όφείλεται σ' ένα από τά πρώτα και τά καλλίτερα στελέχη της Ε. Ο. Ν., του κ. Γιάννη Καψάλη. Σε εικόνες, πού στολίζουν τό Περιπτερό δολόκληρο, δραματίζεται κανείς την άλκιμη νεολαία του Έθνους, την ψυχή της όποιας σφυρηλατεί ό Μεγάλος Άρχηγός της... Τά τεύχη της «Νεολαίας» φιγουράρουν κι' αυτά άπλωμένα με γούστο στην όρισμένη θύλα τους και στη μέση σά σε δυό βωμούς ένας χάρτης της Ελλάδος πού είναι καρφισωμένος με χίλιες δυό καρφίτσες τριών ή τεσσάρων ειδών. Η καρφίτσα με τό χρυσό σήμα δείχνει τόν τόπο πού έδρεύει Περιφερειακή Διοίκησης. Οι άλλες καρφίτσες, κάθε είδος με τη σημασία του, δείχνουν τά μέρη πού έδρεύουν Ύποδιοικήσεις και άλλοι κατώτεροι Σχηματισμοί!... Κι' ό χάρτης — κατάστιχος — δείχνει πώς τό ζύπνημα της Έλληνικής Νεολαίας είναι πανελλήνιο και τό ξεσέκωμά της γενικό!... Κι' αναγαλλιάζει ή ψυχή του επισκέπτου στην Ιδέα ότι τό Κράτος της Έθνικής Αναγεννήσεως έτοιμάζει γιά την αύριανή Ελλάδα μία γε-

Δυό ξεχωριστά κοσμήματα φιγουράρουν έφέτος στη Διεθνή Έκθεσι Θεσσαλονίκης. Και τά δυό προσδίδουν Ιδιαιτέρη αίγλη στην όλη εμφάνισι και κίνησι της Έκθεσεως. Πρόκειται γιά τά δυό περίπτερα, πού ό κόσμος σταματάει μπροστά τους, στην αρχή με έκπληξι κατόπιν με ένθουσιασμό....

Θά μαντεύσατε άσφαλώς ποία είναι αυτά τά στολίδια από τό προηγούμενό μου σημείωμα: Τό Κρατικό και τό Περιπτερό της Νεολαίας.

Και τό ένα και τό άλλο άμυλλώνται σέ γούστο και καλλιτεχνικό φορμάρισμα!

Τό Κρατικό Περιπτερό είναι ή Ιστορία των τριών έτών της μεγάλης έννικης προσπάθειας του Άρχηγού, του Ιωάννου Μεταξά. Με αριθμούς και εικόνες — επιχειρήματα αδιάσειστα — φανερώνεται σέ άδρες χαρακτηριστικές γραμμές όλο τό τιτάναιο έργο της 4ης Αυγούστου σέ κάθε έκδήλωσι της δημοσίας και Ιδιωτικής ζωής.

Γιά τόν επισκέπτη της Διεθνούς Έκθεσεως τό Κρατικό Περιπτερό αποτελεί την κολυμβήθρα της Έθνικής αναβαπτίσεως. Βάπτισμα ψυχικής καθάρσεως από τό κομματικό δηλητήριο του παρελθόντος, πού επιτρέπει στον Έλληνα πολίτη νά ανανήψη, νά δη, νά πιστεύση, και ν' ακολουθήση — στην πρώτη σειρά — άνεβαίνοντας κι' αυτός, πίσω από τόν μοχλούντα Κυβερνήτη, τόν ανηφορικό δρόμο της Έθνικής Αναγεννήσεως.

Και πρώτα πρώτα, μπροστά στην είσοδο, σάν μεγάλος σκοπός μπροστά στην Έθνική σκοπιά της Πατρίδος, ό Έθνικός Κυβερνήτης, σέ μία επιδλητική υπερφυσική φωτογραφική μεγένθυσι — νομίζει κανείς πώς είναι σύμβολο — προστάτης του λαού και της άσφαλείας του.

Μπροστά στον Άρχηγό, μία καλλιτεχνική φωτογραφία με τό κείμενο του διαγγέλματος του Άρχηγού, πού άπηύθυνε στο λαό την Δευτέρα του περασμένου Πάσχα, με τό όποιον διεβεβαίωσε τόν Έλληνικό λαό «περί της άπολύτου εξασφαλίσεως της ανεξαρτησίας και της άκεραιότητος της Ελλάδος» και τόν εκάλει ενά συνεχίση τά ειρηνικά αυτού έργα με την βεβαιότητα ότι ή Κυβέρνησίς του άγρυπνεί διαρκώς διά την άσφάλειαν και την τιμήν του».

Μία άλλη εσωτερική άποψη του Περιπτέρου μας.

ΟΙ ΣΕΝΙΟΡΕΣ

Η «ΝΕΟΛΑΙΑ» ΣΑΣ

«..... νά παράσχωμεν εἰς τὰ παιδιά τῶν Ἑλλήνων καὶ στὰ κορίτσια τῶν Ἑλλήνων τὴν πνευματικὴν τροφήν, ἡ ὁποία ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους».

Νέο κορίτσι,

Πάει ἕνας χρόνος, πού γεννήθηκε καὶ βαπτίστηκε τὸ ἀγαπητὸ σου περιοδικό, ἡ «Νεολαία». Μιά φοῦστα ἀνθρώπων στρώθηκε στὴ δουλειά μ' ἄλλη τὴ ζέση τῆς καρδίας, ὅπως σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Ὄργανώσεως σου. Ἐργάστηκε, ἀγωνίστηκε, ξενύχτησε. Μὰ ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπάθειάς ἔκανε νὰ ξεχασθοῦν ὅλα αὐτὰ. Γιατί τί σημασία

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ἔχουν οἱ κόποι ὅσο μεγάλοι κι' ἂν εἶναι μπροστὰ στὴν ἐπιτυχία ἐνὸς τέτοιου ἔργου;

Ἐδῶ, ἀγαπητὸ κορίτσι, πρόκειται γιὰ τῆς πατρίδος μας τὸ μέλλον, γιὰ τῆς Ἑλλάδος τὴ ζωὴ καὶ τὸν πολιτισμό.

Τὰ παιδιά τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ κορίτσια τῶν Ἑλλήνων (βλέπετε ὁ Ἀρχηγὸς δὲν σὰς ξεχνᾷ πούθεν!) ἔπρεπε νὰ πάρουν τὴν ἀνάλογη τροφή γιὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ τους.

Ἐπρεπε ὁ ψυχικὸς τους κόσμος νὰ ξεγυιανθῇ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ νὰ ἐξελιχθῇ πρὸς τὴν ἀνεκτικὴ καὶ καθαροῦτητα, πού πρὶν γέμιζαν τὴν Ἑλλάδα καὶ βρισκόνταν στὰ χέρια κάθε παιδιοῦ καὶ κοριτοῦ.

Κι' αὐτὸ γιατί δὲν τὸ πῆρε κανεὶς στὰ σοβαρὰ νὰ τοὺς προσφέρει ἐκεῖνο, ποὺ ζητοῦσε ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τους.

Ἡ «Νεολαία» πέρασε πιά τώρα τὸ κατῶφλι τῆς νεανίας φυγῆς κι' ἔχει κτῆμα τῆς νεότητος ἀναττοῦ. Ὅλο καὶ μεγαλώνει σὲ ἀνάστημα καὶ σ' ὁμορφιά. Μὰ καὶ ὅλο προσπαθεῖ γιὰ τὸ ἀπᾶντα σκοπεύει γιὰ τὸ γὰρ τὸ σκεῖτο. Βλέπει τὸν καμῖο πᾶντα τῆς ὑπαρξέως σας δὲν ἀφήνει ἀνέγγιχτη. Ὅχι μόνο τὸ πνεῦμα σας ἀλλὰ ἐσὰς τίς ἴδιες σινολικά προσπαθεῖ νὰ θρέψῃ καὶ νὰ μεγαλώσῃ. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς θὰ τὴ παρατηρήσῃ καὶ οὕτως σὲ καθε γράμμα μὴ τῆς, σὲ κάθε σελίδα τῆς. Σὰς θέλει τέτοιες γυναῖκες, πού θὰ μπορέσουν εἰς τὸ μέλλον νὰ τιμονέψουν ἀριστοτεχνικά τὴ ζωὴ. Σὰς θέλει κόρες ἑλληνικές, γυναῖκες ἑλληνικές καὶ μητέρες ἑλληνικές. Θέλει τὴ χάρι σας τὴν ἀνθισμένη μὰ καὶ τὴ σοβαρότητά σας τὴ μετρημένη. Θέλει νὰ σὰς δώσῃ ἀφορμὴ νὰ σκέπτεσθε πάνω σὲ ὅλα τὰ ζητήματα, πού ἀπασχολοῦν σήμερα τὸν ἑλληνικὸν κόσμον. Χωρὶς ὅμως νὰ σὰς κάνῃ σουφραζέττες καὶ χειραφετημένες. Θέλει νὰ σὰς ζωγραφίσῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἀληθινῆς Ἑλληνίδος γυναίκας, τῆς ἀθάνατης μέσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες. Κι' ἀπᾶντα σ' αὐτὸ τὸ σχέδιον νὰ σὰς φκιάσῃ καμάρι τῆς γενιάς σας καὶ τῆς χώρας μας τῆς ἑακουσμένης. Αὐτοὶ εἶναι οἱ μεγάλοι σκοποὶ τῆς «Νεολαίας» σου καὶ γι' αὐτοὺς θ' ἀγωνισθῇ καὶ τὸν χρόνο πού ἀρχίζει.

Σ. Καρ.

ΓΝΗΣΙΟ ΚΑΙ ΨΕΥΤΙΚΟ

Ἀλήθεια ἐκπλήσσεται κανεὶς δταν ρίξῃ μιὰ ματιά στὴν τουαλέτα ἢ καὶ στὴν τσάντα ἀκόμα τοῦ μοντέρνου κοριτοῦ. Μὲ μιὰ λαϊκὴ φράσι θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ χαρακτηρίσωμε. «Μοιάζουν τοῦ Ἑβραίου τὸ πανέρι!». Ὅ,τι φαντασθῆς εἶναι ἐκεῖ μέσα, χρειᾶζόμενον καὶ μὴ. «Φωτιά τῶν ματιῶν!» ἔφερε τὴν ἐπιγραφή σὲ ξένη γλῶσσα ἕνα φιαλίδιον πάνω σὲ μιὰ τουαλέτα κυρίας, πού κατὰ τύχην εἶδα.

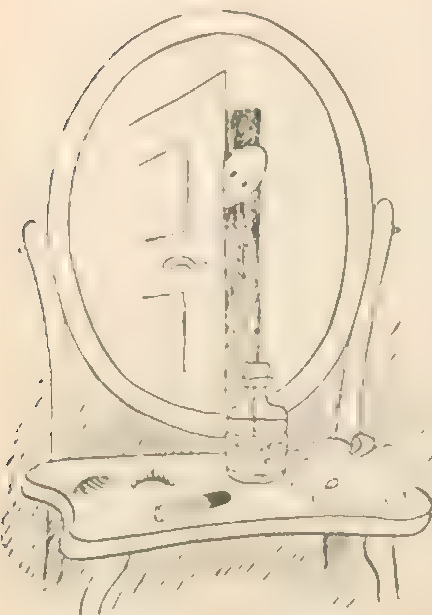
Καὶ σκέπτεται κανεὶς σήμερα. Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ θυσιάζῃ τὸ κορίτσι κι' ἡ γυναῖκα τόσες καὶ τόσες ὥρες τὴ μέρα γιὰ τὴ... βιομηχανικὴ αὐτὴ ὁμορφιά; Δὲν θέλομε νὰ ποῦμε ὅτι πρέπει νὰ παραμελῇ τὸν ἑαυτὸ τῆς, ὅμως νὰ μὴ πέφτῃ καὶ στὸ ἀντίθετο. Ἡ ὑπερβολικὴ φιλαρέσκεια ὁδηγεῖ στὸ ψεύτικο.

Τὸ σημερινὸ μας Κράτος, πού δὲν παραμελεῖ οὔτε καὶ τίς λεπτομερεῖες κῆς γραμμές τοῦ μεγάλου ταμπλώ τῆς

δημιουργίας του, ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους πόρους ἔθεσε καὶ γιὰ τὰ καλλυντικά. Ἀκουσα μιὰ μητέρα νὰ λέγῃ στὸ κορίτσι τῆς: «Μὰ τὸ τρῶς τὸ κραγιόνι καὶ σοῦ τελειώνει τόσο γρήγορα!». Ἀληθινὰ εἶναι ἀνοστο γιὰ ἕνα κορίτσι ὅπου σταθῇ καὶ ὅπου βρεθῇ νὰ βγάξῃ καθρέφτες καὶ κραγιόνια καὶ ν' ἀρχίσῃ τὴν ζωγραφικὴν σὺν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τὴν πιὸ σπουδαία ἀσχολία. Φαλαγγίτισες! ἀποφεύγετε αὐτὴ τὴν ἀνοστη καὶ χωρὶς γούστο χειρονομία. Καὶ πρὸ πάντων τώρα μὲ τὴ φορολογία τῶν «κραγιόν» καὶ τῶν «ρούζ» οἰκονομεῖτε. Γιατί νὰ μὴ μένετε ἀληθινὲς γυναῖκες;

Γιατί νὰ γίνεσθε κοῦκλες; Τὸ γνήσιο τραβᾷ πιὸ δυνατὰ ἀπὸ τὸ ψεύτικο. Τὸ βάθος συγκινεῖ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια.

Μάθετε ὅτι γιὰ ὅλες αὐτές τίς μάρκες μὲ τὰ πομπώδη ὀνόματα «ελαντερικ καὶ βάρτ», «καρλὲτ καὶ σέρκ» πληρώνομε χρήμα στὸ ἔξωτερικό. Καὶ τώρα τὸ χρήμα μᾶς χρειάζεται γιὰ ἄλλους σκοποὺς... Καὶ πρέπει παντοῦ νὰ εἶσθε Ἑλληνίδες.

Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας

(Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ "Ἁγιον Ὅρος")

"Ἐστειλε ὁ Θεὸς τὸν ἀρχάγγελο — λέει ὁ ἀγιορείτικος μῦθος — νὰ φέρῃ τὴν ψυχὴ μιᾶς γρηᾶς. Ἐκεῖνος ὅμως εἶδε πὼς ἡ γρηᾶ εἶχε νὰ θρέψῃ παιδί κι' ἐπροτίμησε νὰ παρῇ μιὰν ἄλλη

Μιά ἀπὸ τὰς σήτας τοῦ Ἁγ. Ὁρους.

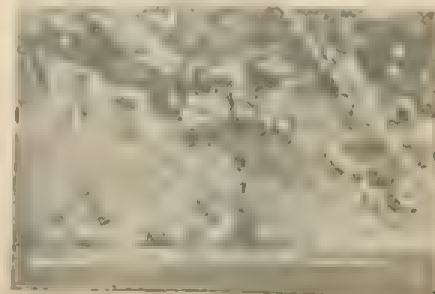
ψυχή. «Σκέφθηκα, εἶπε στὸ Θεό, πὼς θὰ ζοῦσαν τὰ παιδιά». Τότε ὁ μεγαλοδύναμος τὸν ἔστειλε κι' ἔφερε ἕνα δοτρακο ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας. "Ἀνοίξε τὸ δοτρακο καὶ βρῆκε μέσα ἕνα ζωντανὸ σκουλήκι: «Ἐκεῖνος, τοῦ ἔειπε, ποῦ φροντίζει νὰ ζῇ αὐτὸ τὸ σκουλήκι, θὰ φρόντιζε καὶ γιὰ τὰ παιδιά τῆς γρηούλας...».

Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀγιορειτικά παραμῦθια ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ψυχολογία τοῦ μοναχικοῦ βίου. "Ἐτσι ζοῦν στὸν Ἄθω. Τελεία ἀφροντισιά γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ἐπιγείου ζωῆς καὶ προσήλωσις ὁλοκληρωτικὴ στὸ θεῖον. Ἐμπιστοσύνη στὸ Θεὸ γιὰ τὸ σήμερον καὶ γιὰ τὸ αὔριο. Πίστις ἄκρα στὰ λόγια τοῦ Ναζωραίου: «Μὴ φροντίζετε διὰ τὸ τί θὰ φάγετε. Ἴδετε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα οὐδὲ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν καὶ ὅμως Κύριος ὁ Θεὸς τρέφει αὐτά. Μὴ φροντίζετε διὰ τὸ πὼς θὰ ἐνδυθῆτε. Ἴδετε τοὺς κρίνους. Οὕτε ὁ Σολομὼν ἐν ὅλῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ δὲν εἶχε τὴν αἴγλην τῶν κρίνων».

Μονάχα μὲ τελεία ἀποπνευμάτωσι, μονάχα μὲ βαθειὰ χριστιανικὴ πίστι, μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ζήσῃ τὴ νηστεία, τὴ στέρησι, τὴν κακουχία, ποὺ ζοῦν οἱ ἀσκηταὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὑπάρχουν στὸν Ἄθω ἑπτὰ εἶδη μοναχικοῦ βίου. Τὴν πρὶν αὐστηρὴ μορφή του τὴν εἶδαμε τίς προάλλες, ταξι-

δεύοντας στοὺς ἀπότομους γκρεμοὺς καὶ τὰ φαλακρά φαράγγια τοῦ Ὁρους. σ' ἕνα ὑψόμετρο χίλια καὶ πλέον μέτρα, κάτω ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ Ἄθω. Ζοῦν ἐκεῖ, ὄχι ἕνας καὶ δυὸ σοφοὶ ἀσκηταί, μὲ μόρφωσι, μὲ οἰκογενειακὸ ὄνομα ἑξακουστό, ἄνθρωποι ποὺ θὰ μπορούσαν, ἂν ἤθελαν, νὰ κατέχουν μεγάλα ἀξιώματα ἢ ἄλλοι ποὺ τὰ κατεῖχαν καὶ τὰ παράτησαν γιὰ νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν ψυχὴ τους. Διδάκτορες ξένων Πανεπιστημίων, ἐπιχειρηματίαι, ἀριστοκράται, ἐγκατέλειψαν ἕνα πρῶτ' τὰ πλοῦσια τραπέζια καὶ τὰ μαλακὰ στρώματα τοῦ σπιτιοῦ τους καὶ πῆραν τὸ δρόμο γιὰ τὸν Ἄθω, μὲ μόνο ἐφόδιο τὸ ράσο καὶ τὸ κομποσκοῖνι. Ἐτσι ζοῦν μέσα σὲ σπηλιές, μὲ ξερὸ ψωμί καὶ νερό, διαδάζουν σοφὰ χριστιανικά βιβλία καὶ προσεύχονται. Ἰδίως ἐκεῖνοι οἱ ἀσκηταὶ τῶν Καρουλίων, ἐνὸς γκρεμοῦ ποὺ βρίσκεται ὀρθίως πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, δὲν βλέπουν ἄλλο ἀπὸ γῆ καὶ οὐρανὸ. Καθὼς περνᾷ τὸ ψαροκάϊκο, πηγαίνοντας ἀπὸ τὴ Δάφνη στὴ μονὴ Μεγίστης Λαύρας, τὴ μεγαλειότερη τοῦ Ἁγίου Ὁρους, βλέπετε ψηλὰ στὸν ἀπόκρημνο βράχο τὰ μαῦρα στόμα τῶν σπηλαιῶν καὶ ἄλλοι τὰ λευκάζοντα καλυθάκια τῶν ἀσκητῶν. Ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ ἐκεῖ. Οἱ ἐρημίτες σκαρφάλωσαν σὰν αἰλουροὶ κι' ἔφτασαν εἴτε μὲ σχοινί, εἴτε μὲ ἀναρρίχῃ ἀπὸ τίς αἰχμές τῶν βράχων. Ἐπειτα δὲν ἔφυγαν ἀπ' ἐκεῖ ποτέ. Ἐχουν κρεμόσει μόνο κάτω στὴ θάλασσα, καθένας ἀπὸ τὴ σπηλιά του ἕνα σχοινί μ' ἕνα καλάθι καὶ κάθε δεκαπέντε μέρες πηγαίνει ἡ βάρκα τοῦ μοναστηριοῦ καὶ τοὺς βάζει ψωμί γιὰ δυὸ βδομάδες, λίγη ζάχαρη, μερικά δοπρια ἢ χόρτα καὶ βιβλία ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς. Ἐκεῖνοι ἀκοῦνε τὴ φωνή, τραβοῦν τὸ σχοινὶ καὶ στέλνουν στοὺς καλογέρους τὴν εὐλογία τους. Νερό ἐκεῖνος ὁ τόπος δὲν ἔχει. Γι' αὐτὸ ἔχουν σκάψει λάκκους μέσα στὸ βράχο ποὺ τοὺς σκεπάζουν μ' ἕνα σανίδι. Ἐκεῖ μαζεῦουν νερό ἀπὸ τὸν χειμῶνα καὶ πίνουν τὸ καλοκαίρι, μὰ κι' αὐτὸ λίγο ἀπὸ φόβο μὴ σωθῇ καὶ τοὺς λείψῃ προτοῦ ξαναβρέξῃ. Ἀπὸ κεῖ ἀγναντεύουν τὸ γλαυκὸ θαῦμα τοῦ Αἰγαίου καὶ ἔχουν μόνη συντροφιά τὴ βοή τῆς θάλασσας, ποὺ λειχεῖ κάτω τοὺς ἀποτόμους γκρεμοὺς. Τὸν χειμῶνα, καθὼς μᾶς

ἔλεγαν οἱ καλόγεροι, οἱ σπηλιές κρατᾶνε ζέστη κι' ἔτσι δὲν ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ κρύο οἱ ἀγαθοὶ ἐρημίτες. Ἀλλ' ὡς σ' ἐκεῖνο τὸ ὕψος, ποὺ στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα ἔχει πολὺ χιόνι, δὲν θὰ μπορούσαν νὰ ζεσταθοῦν, ἔτσι καθὼς ζοῦνε σκεπασμένοι μὲ μιὰ σασπιμένη βελέντζα. Μεταξὺ τους, πάλι, δύσκολα νὰ σμίξουν. Πότε - πότε, μιὰ φορὰ τὸ μῆνα, ὁ ἕνας ἀσκητὴς μὲ τὴ βοήθεια τοῦ σχοινοῦ κατορθώνει νὰ φθάσῃ στὴ σπηλιά τοῦ ἄλλου γιὰ ν' ἀνταλλάξουν λίγη ὥρα τὴ σοφία τους καὶ τίς εὐχές τους. Ἄν ἀρρωστήσουν; Ὅμως, μὴ φανῇ παράξενο, οἱ ἐρημίτες τοῦ Ἄθω καθὼς κι' ὅλοι οἱ καλόγεροι δὲν ἀρρωσταίνουν ποτέ κι' ἀπὸ τίποτε. Μ' αὐτὴ τὴ στερημένη ζωὴ ποὺ κάνουν σπανιώτατα πεθαίνουν κάτω ἀπὸ τὰ ὀγδόντα χρόνια. Πολλοὶ ἔφθασαν τὰ ἐνενήντα καὶ τὰ ἑκατὸ. Οἱ ἴδιοι ἀποδίδουν τὴν ὕγεια τους στὴ θεία χάρι. Καί, βέβαια, μονάχα μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νάχῃ κανεὶς στὴν ψυχὴ του τόση ζωογόνο γαλήνη! Ἐκεῖ, σ' ἐκεῖνα τὰ σπήλαια, ἁγίασαν βαθειὰ στοὺς αἰῶνες, στὴ βυζαντινὴ καὶ τὴ μεταβυζαντινὴ ἐποχὴ, οἱ πρὶν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἁγίους ποὺ ἀναφέρει τὸ χριστιανικὸ ἡμερολόγιο τῶν ὁρθοδόξων. Ὁ ἅγιος Πέτρος, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ ἅγιος Χαρίτων ὁ ὁμολογητής, ὁ ἅγιος Νεῖλος ὁ μυροβλήτης καὶ ἄλλοι. Ἐδῶ φανερώθηκε στὸν ἅγιο Ἀθανάσιο ἡ Παναγία καὶ τοῦ ὤκεν ἕνα χρυσὸ νόμισμα, ἐκεῖ χτύπησεν ὁ ἅγιος Πέτρος μὲ τὸ σιδηρένιο σταυρὸ τὸ σατανᾶ... Πραγματικὰ ἱερὸς τόπος, ὅπου τὸ θαῦμα τοῦ τοπίου, ἡ ἀπόλυτὴ ἡσυχία, οἱ θρυλοὶ, τὰ σκηνώματα τῶν ὁσίων καὶ οἱ γαλήνιες μορφές τῶν καλογέρων μὲ τὴ διάχυτὴ πραότητα καὶ καλωσύνη, σοῦ δημιουργοῦ τὴν αἴσθησι πὼς βρίσκεσαι σὲ μιὰν ἀπέραντη ἐκκλησία, σὲ μιὰ

γωνιά τοῦ παραδείσου. Αὐτὸ θάξερε καὶ ἡ ἀγιορειτικὴ παράδοσις ποὺ ὠνόμασε τὸν Ἄθω «περιβόλι τῆς Παναγίας».

Ἰω. Καζαντζάκης

Μία ωραία άποψις τοῦ περιπτέρου τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν Ἑκθεσὶν Θεσσαλονίκης μετὰ τοῦ παραστατικοῦ χάρτου τῶν ὑπανταχῶς τῆς Ἑλλάδος κεντρικῆς τῆς Ὄργανώσεως.

...του περιπτέρου της Ε. Ο. Ν. εις
 ...του περιπτέρου
 ...Θεσσαλονίκης μεταβαίνουσα
 ...καλλιέργειών του τομέως των
 ...Θεσσαλονίκης εις τὸ ἔργον τῆς καλ-
 ...ρμῆσεως.
 ...Ἰσθμίας Κορινθίας εἰς τὸ ἔργον
 ...
 ...Ἐπίτροπος κ. Ἀλ. Κανελλόπου-
 ...του περιπτέρου κ. Ι. Κα-
 ...του κ. Ι. Νικολοπούλου καὶ
 ...του περιπτέρου.
 ...Εὐαγγελιστῶν Χαλκίδος εἰς γυ-
 ...του περιπτέρου.

10

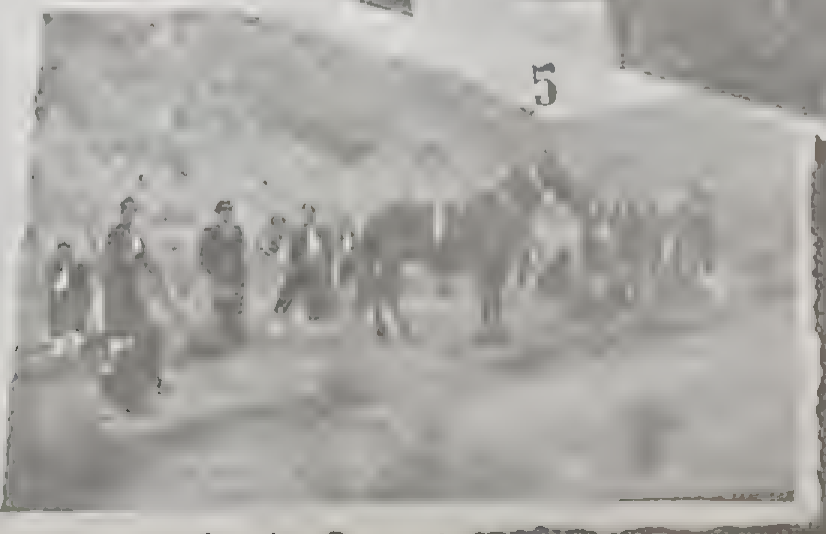

3

4

Ἀπὸ τὰ ὁχυρωματικά ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς γραμμῆς Μαζινώ «Ι. Μεταξᾶς».
 Ὁ ὁμοῖον πολυβολείου. Κ ἄ τ ω : Κατασκευὴ ἐξωτερικῶν ἔργων,

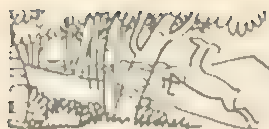
• • •

15 4 6

● ● ●

• • •

49

ΙΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Δυό φορές την ημέρα, τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ, τοὺς ἔρριχναν λίγη τροφή. Καὶ στίς ἐρωτήσεις πού ἔκανε στοὺς φυλάκες ὁ Τζῶν Μπλόκ, ἀπαντοῦσαν οἱ ναῦτες μὲ χυδαῖες βρισιές. Τὸ ἴδιο ἔκαναν κι' ὅταν τοὺς ρωτοῦσαν ὁ Φραγκίσκος κι' ὁ Τζέιμς γιὰ τίς γυναῖκες.

Ύστερα ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ ὁ Φλάγκ εἶχε ἀλλάξει πορεία. Ὁ Ροβέρτος Μπόρουπτ δὲν θὰ ἔκανε βέβαια τὸ λάθος νὰ τὸν διευθύνῃ πρὸς τὰ συχναζόμενα μέρη, ὅπου οἱ συνελκοὶ του κι' αὐτὸς θὰ ἐκινδύνευαν νὰ καταδιωχθοῦν. Ὁρισμένα θὰ εἶχε πάρει κατεύθυνσιν πρὸς τ' ἀνατολικά, ὥστε νὰ εἶναι ἀπομακρυσμένοι τόσο ἀπὸ τίς ἀκτές τῆς Ἀφρικής ὅσο κι' ἀπὸ τίς ἀκτές τῆς Αὐστραλίας. Ὁ Χάρρυ Γκούλδ κι' ὁ ναύκληρος καταλαβαίνουν πῶς τὸ πλοῖο γυρμένο πάντα σὸ ἀριστερὸ ἔτρεχε μὲ μεγάλη ταχύτητα. Ἔτσι, ὅταν ὁ Φλάγκ θάφθανε πιά σὲ κανένα ἀσούχναστο κι' ἀπομακρυσμένο μέρος τοῦ Εἰρηνικοῦ, κατάλληλο γιὰ πειρατεία, τί θὰ γινόταν οἱ φυλακισμένοι κι' οἱ φυλακισμένες;

Μιά ἐβδομάδα εἶχε περάσει ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ὁ Χάρρυ Γκούλδ κι' οἱ σύντροφοί του φυλακίσθηκαν σὸ ἀμπάρι τοῦ «Φλάγκ», χωρὶς νὰ λάβουν καμμιά εἰδησιὴ γιὰ τίς γυναῖκες. Κι' ἀξαφνὰ τὴν ἴδια μέρα, 27 τοῦ Σεπτεμβρίου, τοὺς φάνηκε πῶς τὸ πλοῖο εἶχε λιγοστέψει τὴν ταχύτητα καὶ μπορεῖ νὰ εἶχε βρῇ νηνεμία, μπορεῖ νὰ ἤθελε νὰ σταματήσει. Καὶ στίς ὀκτὼ τὸ βράδυ, μερικὸι ναῦτες ὠπλισμένοι κατέβηκαν κάτω σὸ ἀμπάρι καὶ πρόσταξαν τοὺς φυλακισμένους νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν.

Ὅταν ἀνέβηκαν πάνω σὸ κατὰστρωμα, βρεθήκανε μπροστὰ σ' ὅλο το πλήρωμα καὶ στὸν Μπόρουπτ, πού τοὺς περιέμενε μπροστὰ στὴ βάση τοῦ μεγάλου κατάρτιου. Σὲ μιὰ στιγμή πλησιάζοντας στὴν κουπαστὴ ὁ ναύκληρος διέκρινε τὴν κορφή ἑνὸς κατάρτιου πού κουνιῶταν κοντὰ σὸ πλεῖρὸ τοῦ «Φλάγκ». Ἦταν φανερό πῶς ἡ μεγάλη βάρκα εἶχε ριχθῇ στὴ θάλασσα. Ἐσκόπευε λοιπὸν ὁ Ροβέρτος Μπόρουπτ νὰ τοὺς κατεβάσῃ σ' ἐκείνη τὴ βάρκα, καὶ νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ σὸ ἔλεος τοῦ Ὠκεανοῦ; Κι' οἱ γυναῖκες θὰ μέναν μέσα σὸ πλοῖο, ἀνάμεσα σὲ τόσοις κινδύνους, μόνες κι' ἀβοήθητες; «ὦ ἦταν φοβερό!

Σὲ λίγην ὥρα, παρ' ὅλες τίς ἀπεγνωσμένες διαμαρτυρίες, τοὺς πέταξαν ἀπὸ τὴν κουπαστὴ μέσα στὴ βάρκα πού περιέμενε κάτω, μαζί μὲ τὸν πλοίαρχο Γκούλδ καὶ τὸν ναύκληρο Μπλόκ. Ἀλλὰ τί ἔκπληξι, τί χαρὰ! Μέσα στὴ βάρκα βρήκανε καὶ τίς γυναῖκες, πού τοῦ κάκου τίς εἶχαν φωνάζει σὸ πλοῖο, ὅταν τοὺς ἀπελευθέρωσαν ἀπ' τὸ ἀμπάρι πού τοὺς εἶχαν κατεβάσει. Καὶ περιέμεναν μὲ αγωνία, χωρὶς νὰ ξέρουν ἂν θὰ τοὺς κατέβαζαν κι' αὐτοὺς στὴν ἴδια βάρκα, γιὰ νὰ τοὺς παραδώσουν ὅλους μαζί στὰ κύ-

ματα τοῦ Εἰρηνικοῦ, στὴν πιὸ ἀγνώστη καὶ στὴν πιὸ ἀβέβαιη τύχη...

Ἀγκαλιάσθηκαν, φιλήθηκαν μὲ κλάματα... θάταν τοὐλάχιστο μαζί... τί ἄλλη χάρι μπορούσαν νὰ ζητήσουν ἐκείνη τὴν ὥρα; Κι' ὅμως πόσοι κινδύνου δὲν τοὺς ἀπειλοῦσαν, μέσα σὲ μιὰ βάρκα, ἀνάμεσα στὰ κύματα τοῦ Ὠκεανοῦ, χωρὶς νὰ ἔχουν παρὰ τέσσαρις σάκκους γαλέττα καὶ κρέας πασὸ, τρία βαρέλια νερό, καὶ μερικὰ μαγειρικά σκεύη, καὶ μερικὰ ρούχα καὶ σκεπάσματα. Ἦταν ὅμως ἐνωμένοι καὶ μόνον ὁ θάνατος θὰ μπορούσε νὰ τοὺς χωρίσῃ. Δὲν εἶχαν ὅμως καιρὸ νὰ σκεφθοῦν γιὰ περισσότερα. Ὁ ἄνεμος ὅσο πῆγαινε καὶ δυνάμεινε καὶ σὲ λίγες στιγμὲς ὁ «Φλάγκ» θάφτυγε κι' ἡ βάρκα θάμεινε μόναχὴ στὴ μέση τοῦ Ὠκεανοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

Ὁκτὼ μέρες εἶχαν περάσει ἀφ' οὗτο ὁ «Φλάγκ» τοὺς ἀπαράτησε στὴ βάρκα. Ἀπὸ τὰ τρόφιμά τους, πού τὰ εἶχαν μεταχειριστῇ μὲ τὴν μεγαλύτερη οικονομία, δὲν τοὺς ἔμεναν παρὰ γιὰ εἰκοσιτέσσαρες ὥρες. Ἀξαφνὰ ἡ κραυγὴ τοὺς ἔδωσε κάποιον θάρρος. Ὁρθίος τοῦ Φραγκίσκου «Στερία! Στερία!» πάντω σὸ κάσασοι εἶχε διακρίνει ἀνάμεσα ἀπὸ κάποια σχισμάδα πού ἄφηνε ἡ ὀμίχλη κάποιες γραμμές. Ἀμέσως ἀναρριχήθηκε σὸ κατάρτι, καθάλισκε τὴν κεραία, καὶ παρετήρησε μὲ προσοχή.

— Τί βλέπεις; τὸν ρωτᾷ ὁ Φρίτς, βλέπεις στερία;

— Naί... ἐκεῖ... στὴν ἄκρη τοῦ μεγάλου σὺννεφου... Εἶδα καλὰ ἓνα ὄψωμα... Ἔγινε ὁρατὸ γιὰ λίγα λεπτά

τῆς ὥρας... Ὅταν ἡ βάρκα μας φθάσῃ ἐκεῖ...

Κ' ἡ ἐλπίδα ξαναγύρισε σ' ὁλωνῶν τὰ στήθη. Σὲ τέτοιες δοκιμασίες, ἀρκεῖ τὸ παραμικρὸ γιὰ νὰ κἀν τὸν ἄνθρωπον νάναθαρρησῃ. Εἶναι ὁ ναυαγὸς πού ἀπαντᾷ μιὰ σάνιδα νὰ πλεῖ κοντὰ τοῦ στήν ἔρημην θάλασσα. Ἐπιτέλους θάβγαίνουν ἀπὸ κείνη τὴ βάρκα, καὶ τὸ πόδι τους θὰ πατοῦσε ἔδαφος στερεό. Θὰ τρύπωναν ἐκεῖ σὲ καμμιά σπηλιά, προφυλαγμένοι ἀπ' τὴν κακοκαιρία. Θὰ εὕρισκαν ἰσως εὐφορὴ γῆ, πρασινάδα, ρίζες φαγιώσιμες, καρπούς, πού εἶναι τόσο ἀφθονοὶ στίς τροπικὲς χώρες. Καὶ θὰ μπορούσαν τέλος νὰ περιμένουν ἐκεῖ, χωρὶς νὰ φοβοῦνται πείνα καὶ δίψα, ἔως ὅτου περάσει κανένα πλοῖο νὰ τοὺς πάρῃ.

Αὐτὰ συλλογίζονταν τώρα, αὐτὰ ἐβλεπαν μπροστὰ τους, μὲ τὸ πρίσμα τῆς ἐλπίδας πού εἶχε ξαναγυρίσει στὰ στήθη τους...

Ἡ βάρκα, πού τὴν ἔσπρωχνε νότιος ἄνεμος, εἶχε προχωρήσει πρὸς τὰ βόρεια, καὶ καθόλου ἀπίθανο ἡ γῆ ἐκείνη πού εἶχαν δῇ, νάνῃκε στὴν Αὐστραλιανὴ ἡπειρο, καὶ ἂν εἶχαν τύχη, ἰσως νάβραζαν στὴν Τασμανία, στὴ Βικτωρία, ἢ στὴ μεσημβρινὴ Αὐστραλία. Ἔτσι θάβφθαναν σὸ Χόμπαρτ-Τάουν, σὸ Μέλμπορν, ἢ στὴν Ἀδελαΐδα καὶ ὅπου...

Ἄν ὅμως ἡ βάρκα τους θάρραζε σὸ δυτικὸ μέρος, στὸν ὅμοιο τοῦ Γεωργίου, ἢ σὸ ἀκρωτήρι Λαιθίν, ὅπου ἀσφαλῶς θάπαντοῦσαν ἀγριανθρώπους;

— Na ἰδοῦμε, εἶπε τότε ὁ Φρίτς, θὰ μᾶς προσφέρῃ αὐτὴ ἡ γῆ ὅ,τι μᾶς χρειάζεται;... Δὲν τῆς ζητᾷ βέβαια τάχαθ' τῆς Νέας Ἐλβετίας, ἀλλὰ τοὐλάχιστο νὰ ἔχουμε νὰ τρῶμε, καὶ, τὸ κυριώτερο, νὰ μὴν πέσουμε στὰ χέρια ἀγριανθρώπων...

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἄνεμος εἶχε κοπάσει. Χωρὶς πυξίδα προσπαθοῦσαν νὰ διευθύνουν τὴ βάρκα κατὰ τὸ βορρῆα. Στὸ τιμὸν καθόταν ὁ ναύκληρος Τζῶν Μπλόκ, ἐνῶ ὁ Φρίτς, ὁ Φραγκίσκος κι' ὁ Τζέιμς κωπηλατοῦσαν μὲ ὅλη τους τὴ δύναμη. Ἡ θέσι τῆς γῆς ἐκείνης προδιωρίσθηκε ἀπὸ τὸ Φραγκίσκο κατὰ προσέγγισι. Θάπειχε μόλις τέσσαρες ἢ πέντε λεῦγες. Ὡστόσο ἡ ἀκτὴ πού εἶχαν δῇ, ὅ,τι κι' ἂν ἦταν παρουσίαζε ἓνα σπουδαῖον πλεονέκτημα. Εἶτε στὴ μεσημβρινὴ Αὐστραλία ἀνῆκε, εἶτε στὴν Τασμανία, εἶτε σὲ κανένα ἀρχιπέλαγος τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἡ θέσι τῆς θὰ ἦταν σημειωμένη στοὺς ναυτικούς χάρτες.

Ἡ κωπηλασία ὥστόσο ἦταν περιωρισμένη. Ἡ βάρκα τους εἶχε βαρὺ φορτίο καὶ θὰ χρειαζόνταν ὀλάκαιρη μέρα γιὰ νὰ φθάσῃ σ' ἐκείνη τὴν ἀπόστασι. Ὡς τὸ μεσημέρι, μόλις καὶ μετὰ βίας εἶχαν κάμει μιὰ λεύγα. Ἀλλὰ κατὰ τίς δυὸ τὸ ἀπόγευμα ὁ Τζῶν Μπλόκ φώναζε:

— Σηκώνεται ἀγέρας!... Ὁ φλόκος θὰ μᾶς κἀν καλύτερη δουλειὰ ἀπ' τὰ κουπιά.

Ἄλλ' ὁ ἀγέρας ἄργησε νὰ δυναμώσῃ. Κι' ὅλοι εἶχαν καρφωμένα τὰ μά-

Τὸ πλήρωμα εἶχε στασιάζει...

* ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΟΥ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΥ *

Ενας καλός λαχανόκηπος, μιά καλή διανομή, άκονη και ένας άνθρωπος πρέπει να έχουν καλό και πλούσιο χώμα για να αποδώσουν ό,τι περιμένουμε. Γι' αυτό πρέπει το χώμα του κήπου μας να το ενοχλώμε με ένα λίπασμα.

Από τα πολύ παλιά χρόνια για λίπασματα ήταν γνωστά το κοπρόχωμα και το φυτόχωμα. Δύο λιπάσματα που δεν στοιχίζουν σχεδόν τίποτα. Και το μόνον κοπρόχωμα θα το έχη ο καθείς που θα διατηρή κάποιο ζώο στο σπίτι του, το δέ φυτόχωμα θα μπορούση να το παρασκευάση και μόνος του.

Αλλά ως δοξίμ συγκριμένως πώς θα γίνουν τα λιπάσματα αυτά, που έπαξιως αντικαθιστούν το ένα το άλλο.

Το κοπρόχωμα είναι η αποσυντεθειμένη κόπρος των ζώων — κυρίως του αλόου — που βρίσκεται στη θερμωστραμνή του σταύλου. Στα άχυρα δηλαδή του έχουμε στρώσει κάτω εις το δάπεδο του σταύλου. Η κόπρος του ζώου, με το χώμα που είναι κάτω από τα άχυρα, μίς κάμουν το περιόημο αυτό λίπασμα, που είναι το καταλληλότερο για την γονιμοποίηση του έδαφους. Έχει δέ άκμή την ιδιότητα, λόγω του χρώματος του που είναι άσπρά, να συγκεντρώνη και περισσότερας ηλιακής ακτίνας και να παράγη κατ' αυτόν τον τρόπον θερμότητα.

Άλλη ιδιότης του, που το καθιστά τόσο περιόημον λίπασμα, είναι ότι αι οδοίαι που περιέχει είναι πολύ εόδιαιτες.

Το κοπρόχωμα θα το χρησιμοποιήσουμε είτε αυτούσιο, όποτε θά το απλώσουμε σε πάχος 2 — 3 ε. καυστών εις τον λαχανόκηπον μας, είτε άφου το αναμείξουμε με κοινό χώμα σε μίαν διαλογία ένα προς δέκα, όποτε βέλεια θα το απλώσουμε σε παχύτερο στρώμα.

Εκτός όμως από το κοπρόχωμα έχουμε, όπως είπαμε και παραπάνω, και το φυτόχωμα, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά αποσυντεθειμένα φύλλα.

Την χρησιμότητά του την ξέρουμε όλοι, διότι και όλοι ξέρουμε πόσον καλό κάμνουν εις την καλλιέργειαν το καστανόχωμα, το σκινόχωμα και τα λοιπά παρόμοια. Φυτόχωμα έχουμε δύο ειδών: το φυσικό και το τεχνητό. Και το μόν φυσικό το βρίσκουμε εις τα δάση, που υπάρχουν καστανίς, σκίνις, ρείκια και άλλα δένδρα και θάμνοι. Είναι δηλαδή χώμα αποκατεμένο με τα φύλλα και το ξύλον της ρίζας, που έπεσαν από τα δένδρα και έσπασαν κάτω εις βροχές. Ακόμη ως φυτόχωμα έχουμε και το χύμα της ίλης, που είναι

πολύ ελαφρό και εύρητο και προέρχεται από σάπια ξύλα της ίλης, καθώς και εκείνο που μπορούμε να επιτύχουμε από την αποσύνθεσιν διαφόρων χορτών στα έλωδη έδάση.

Αλλά αν μίς είναι δύσκολο να βρούμε έτοιμο φυτόχωμα μπορούμε και μόνι μας να παρασκευάσουμε από αυτό και να πλουτίσουμε κατόπιν το χώμα του λαχανόκηπου μας.

Προς τούτο κάμουμε σωρούς από φύλλα όχι πολύ πυκνούς για

να μη θερμαίνονται άσάν να φύλλα. Τους σωρούς αυτούς από καιρού εις καιρόν τους ανακατεύουμε εις τρόπον ώστε όλα τα φύλλα σιγά-σιγά να έλθουν με την σειράν εις την επιφάνειαν. Από την βροχήν τότε ο σωρός αυτός θα σα-ίση. Βέβαια το ίδιο αποτέλεσμα θα έχουμε και αν τον ποτίζουμε. Αλλά το αποτέλεσμα της βροχής είναι άσυγκρίτως άνωτερον. Και γι' αυτό πρέπει να προτιμώμεν οι σωροί να είναι πολλοί άραιοί.

Πρίν χρησιμοποιήσουμε το φυτόχωμα αυτό θα είναι καλό να το

αναμείξουμε με λίγο άσβεστη, ο άποός ρίχνει την όξύτητα που αναπτύσσεται εις τα φύλλα και που είναι επιδιδής εις την καλλιέργειαν.

Το φυτόχωμα αυτό επίσης όπως το κοπρόχωμα θα το απλώσουμε εις τον λαχανόκηπον μας είτε αυτούσιον, είτε άφου το αναμείξουμε με κοινό χώμα.

Εις το φυτόχωμα όπως και εις το κοπρόχωμα αι ρίζες των φυτών αναπτύσσονται εύκολώτερα και ταχύτερα παρά σε εόδηποτε άλλο χώμα. Καλλιεργεί και συγχρόως γονιμοποιεί το έδαφος.

Παρόμοιο λίπασμα μπορούμε να παρασκευάσουμε και από την κόπρον των όρνιθων, διάφορα σκουπίδια και χορτά. Αλλά το κοπρόχωμα αυτό άργεί να γίνει. Πρέπει δηλαδή να ύπολογίσουμε από την προηγουμένη μας άνοιξιν διά την έπαιμένην. Αυτό γίνεται αν λοσιτεύσουμε τα σκουπίδια αυτά και τα ποτίζουμε τακτικά και ιδίως το καλοκαίρι με την μεγάλη ζέση, ένφ συγχρόως από καιρού εις καιρόν ανακατεύουμε τον σωρόν αυτόν για να έλθουν εις την επιφάνειαν και τα μη αποσυντεθειμένα μέρη. Αφου παραμείνη ο σωρός αυτός έκτεθειμένος όλο το καλοκαίρι και τον χειμώνα, την έτοιμένη άνοιξιν θα έχουμε ένα πολύ καλό λίπασμα.

Τα λιπάσματα αυτά θα τα χρησιμοποιήσουμε έκτος από τον λαχανόκηπο και εις τα σπορεία, άκμή δέ και εις τα δένδρα μας και κυρίως διά τα άνωτερότερα και μάλιστα κατά την φύσει τους.

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΑΡΚΤΩΝ

Η άρκτος (κοινώς άρκούδα) είναι από τα ζώα που έμεινουν τις περισσότερες παραλλαγές. Τα κυριώτερα είδη που παρουσιάζει σε διάφορα σημεία της γής αυτό το ζώον είναι έξι.

1) Η κοινή άρκτος: Ζη εις την Εσθονίαν και την Άσίαν και εις τας ακραίους περιοχάς των βορείων ημερών όταν προσέλθω από αυτόν.

2) Η φαία: Η άρκτος αυτή είναι άσπρη με μαύρα σημεία και μήκος 2,50 μ. και ύψος 1,50 μ.

3) Η άσπρη: Η άρκτος αυτή ζη εις τας πολικές χώρας και τρέφεται κυρίως από ζώα και ψάρια. Έχει μήκος 2,50 μ. και ύψος 1,50 μ.

4) Η θειοεισκή, η οποία ζει εις τας πολικές χώρας και τρέφεται κυρίως από ζώα και ψάρια. Έχει μήκος 2,50 μ. και ύψος 1,50 μ.

5) Η μαλακή και 6) Η ουριώδη άρκτος

Αν τα είδη αυτά περιελάμβαναν περισσότερα είδη, τότε θα είχαμε περισσότερα είδη.

της πολικής άρκτος. Δίνει και το κρέας της τρώγεται από τους θάλασσες και το δέρμα της έχει μεγάλην αξίαν.

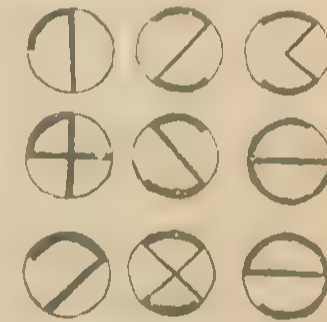
Η Ιστορία των όρνιθων

Η ιστορία των όρνιθων τους όποιοι χρησιμοποιούμε ήμερις σήμερα είναι πανάρχαια. Τα σύμβολα αυτά δηλαδή το 1, 2, 3, κλπ. είναι ίδιους κατασκευής, τα διαφέρουμε δέ άραβικά, διότι εις την Εσθονίαν εισήλθον δία των Άράβων της Ισπανίας και αντικατέστησαν τους Ρωμαίους όρνιθούς, που ήσαν μέχρι τότε έν χρίσει δηλαδή τους άραβούς 1, 11, 111, κλπ.

Οι άρ.θιοί αυτοί από ποίον άκριβώς παρήλθον και ποίαν σημασίαν έχουν τα σημάδια των δεν είναι άκριβώς γνωστόν. Το πιθανώτερον είναι ότι προήλθον από ταμείς και τόξα του κύκλου, ο όποιος δόλωλτος έσημασε το μόνον. Εις την εικόνα μας διακρίνεται πως έγινον κατά την έδοχήν αυτήν οι άρ.θιοί.

Αλλά έκτος τούτου άξιον μελέτης είναι και το σύστημα της άριθμολογίας μας, το δεκαδικόν δηλαδή σύστημα. Αυτό δεύεται κατά την πιθανώτεραν έδοχήν εις το ότι κατά τα πολύ παλαιά χρόνια η άριθμολογία ένίητο εις το σύστημα των χερών.

Μόνον εις την δυτικήν Εσθονίαν ύποστηρίζουν τινές ότι κατά τα πολύ παλαιά χρόνια η άριθμολογία ένίητο εις το σύστημα των χερών.

το είκοσι (τετράκις είκοσι = 40)

Όσον άφορβ το δώδεκάδικόν σύστημα, τότε άκούγεται μάλλον εις τους Ανατολικούς λαούς και μάλιστα εις τους Χετταίους. Αφού δέ τότε τα ίγνη του και μέχρι σήμερα, του έχομε την δώδεκάδα (ντουζίνα) άκόμη δέ και την μέτρησην του χρόνου με τους δώδεκα μήνας, εις δώδεκα άρες και τα έλλήκοντα (5 x 12).

Εν τώ μεταξύ βέβαια και διάφοροι λαοί και φυλαί είχαν ίδιότερα συστήματα.

Οι άρ.θιοί αυτοί από ποίον άκριβώς παρήλθον και ποίαν σημασίαν έχουν τα σημάδια των δεν είναι άκριβώς γνωστόν. Το πιθανώτερον είναι ότι προήλθον από ταμείς και τόξα του κύκλου, ο όποιος δόλωλτος έσημασε το μόνον. Εις την εικόνα μας διακρίνεται πως έγινον κατά την έδοχήν αυτήν οι άρ.θιοί.

Οι άρ.θιοί αυτοί από ποίον άκριβώς παρήλθον και ποίαν σημασίαν έχουν τα σημάδια των δεν είναι άκριβώς γνωστόν. Το πιθανώτερον είναι ότι προήλθον από ταμείς και τόξα του κύκλου, ο όποιος δόλωλτος έσημασε το μόνον. Εις την εικόνα μας διακρίνεται πως έγινον κατά την έδοχήν αυτήν οι άρ.θιοί.

Οι άρ.θιοί αυτοί από ποίον άκριβώς παρήλθον και ποίαν σημασίαν έχουν τα σημάδια των δεν είναι άκριβώς γνωστόν. Το πιθανώτερον είναι ότι προήλθον από ταμείς και τόξα του κύκλου, ο όποιος δόλωλτος έσημασε το μόνον. Εις την εικόνα μας διακρίνεται πως έγινον κατά την έδοχήν αυτήν οι άρ.θιοί.

ΧΑΛΑΣΜΟΣ ΚΥΡΙΟΥ!

Τί ήταν αυτό; Χάλασε ό κόσμος με τις σελίδες μας! Βροχή τὰ γράμματα έρχονται όλούθε. Σκαπανείς και Σκαπάνισσες μᾶς γράφουν τόν ένθουσιασμό τους, τή χαρά τους, γιατί τώρα πιά έχουν κι' αυτοί κάτι, ξεχωριστά δικό τους στο περιοδικό...

Ένας απ' αυτούς μᾶς γράφει:

«Αγαπητή «Νεολαία»,

Τώρα πιά δέν έχω κανένα παράπονο. Ό κήπος μας τάχει όλα. Τὰ παιδιά στο χωριό μας οκάνουν στά γέλια με τόν Γιαννάκη φασαρία! Τί παιδί κι' αυτός! Άνυπομονοῦμε νάρθη τὸ άλλο τεῦχος νά μάθουμε τις νεώτερες σκανταλιές του. Μά και τὰ ξευπνα και τὰ κουτά, περίφημα! Τὸ διηγηματάκι με τὰ μῦθα μου τόχει διαβάσει δυὸ φορές ή μητέρα και μου τονίζει τί κακό μπορεί νά κάμη ή κακή συναναστροφή. Μά είμαι πιὸ πολὺ εὐχαριστημένος γιατί τώρα μπορούμε ἀπὸ τις στήλες μας νά μιλάμε με τόν Άρχηγό, τόν Πατέρα μας.

Θέλω λοιπὸν νά Τοῦ πῆτε πόσο τὸν ἀγαποῦμε και πόσο θέλουμε νά γίνουμε γρήγορα μεγάλοι, νά μπορούμε νά τὸν βοηθήσουμε κι' ἐμεῖς στο ἔργο Του.
Σε φιλῶ ΜΗΤΣΟΣ»

Θᾶ τοῦ τὰ πῶ λοιπὸν και αὐτά, ἀγαπητέ συνάδελφε, και ὅτι ὡς πού νά γίνωμε μεγάλοι θά είμαστε καλὰ και πειθαρχικά παιδιά και ποτέ δέ θά μοιάσουμε τοῦ Γιαννάκη τοῦ Φασαρία, πού γελάμε μαζί του γιατί δέν πηγαίνει στο σωστό δρόμο.

Ό Μεγάλος Σκαπανέας

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΛΟΓΟ ΤΟΥ ΑΡΑΠΗ

Μιά φορά ένα καραβάνι έπήγαινε στη Δαμασκό. Στο δρόμο όμως ληστές αϊχμαλώτισαν όλους τούς ανθρώπους και μαζί μ' αυτούς και ένα Άράπη πού τόν λέγανε Χασάν. Αὐτός είχε κι' ένα ὠραίο ἄλογο πού τὸ πιάσαν κι' αὐτὸ οἱ ληστές.

Ένα θράδυ καθὼς ὁ Χασάν ήτανε δεμένος κοντά σέ μιὰ σκηνή, ἄκουσε ξαφνικά τὸ ἄλογό του νά φωνάζει. "Ήθελε νά τὸ πλησιάση μά δέν μπορούσε, γιατί οἱ ληστές τοῦ είχαν δέσει τὰ πόδια. Κατάρθωσε όμως νά τὰ πλησιάση με τὸ νά συρθῇ με τὰ χέρια και τὰ γόνατα. "Αμα τὸ πλησίασε, τοῦ εἶπε:

«Α! καλέ μου φίλε! τώρα θά χυσης και σὺ τὴν ἐλευθερία σου! Έλα ἀν μπορείς, τρέξε στο σπίτι μας

"Αρπάξε τὸν κύριό του κι' ἄρχισε νά τρέχει. και πές στη γυναίκα μου πῶς

Κόλπα και παθήματα τοῦ Γιαννάκη Φασαρία

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον.

[Ή Παυλίνα στο...

...στο σπίτι. Όταν ὁ Γιαννάκης τρώει παρὰ μία τεσσαράκοντα και φεύγει απ' τὸ σπίτι του. — Πείνα και πάλι πείνα. — Πῶς... κρεμάστηκε σέ μιὰ κερασιά].

Ό Γιαννάκης λοιπὸν ὅπως είπαμε ἔκλεισε μέσα στο ντουλάπι τὴν ἀδελφή του....Τὴν ἀμπάρωσε καλὰ κι' ἄρχισε νά τὴν φοβίζει.

Όσο τὴν ἄκουγε νά φοβᾶται στά σκοτεινά και νά φωνάζει τόσο και τῆς διηγώτανε ἱστορίες γιά... φαντάσματα και βρυκόλακες γιά νά τὴν φοβίζει πιὸ πολὺ ἀκόμη. Πότε-πότε μάλιστα

Ό Πατέρας και ὁ Άρχηγός μας.

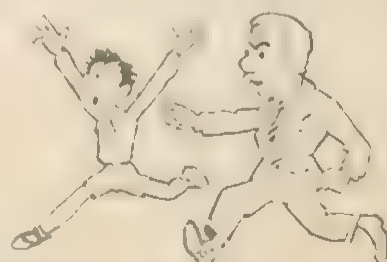
δέν θά με ξαναδῇ ποτέ και γλύψε με τὴ γλῶσσα σου τὰ χεράκια τῶν παιδιῶν μου νά τούς φέρεις ἔτσι τὴν ἀγάπη μου».

Τί ἔκαμε τότε νομίζετε τὸ ἄλογο; Νά! με μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ ἔκοψε τὸ σκοινί του. "Αρπάξε τὸν πληγωμένο κύριό του ἀπὸ τὴ δερμάτινη ζώνη και ἄρ-

έθαξε και τέτοιες ἀγριες φωνές πού ἀνατρίχιαζε κανείς ν' ἀκούη τὴν καυμένη τὴν Παυλίνα...

— Φτάνει πιά ἀδελφοῦλη μου, τοῦ εἶπε αὐτή, θά σκάσω, βγάλε με!

Ό Γιαννάκης ὅμως...ἀγρόν ἀγόραζε κι' ή καυμένη ή Παυλίνα θά ἔσκα-

Κατάρθωσε νά τὸ σκοπή ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατέρα του.

ζε ἀσφαλῶς ἀν δέν ἐπέστρεφαν ἀπ' ἔξω οἱ γονεῖς τῆς νά τὴν βγάλουν

ΤΩΝ ΣΚΟΤΑΝΕΩΝ ΜΑΣ

*Από τις φωτογραφίες που μας έρχονται.

Χρήσιμοι γνώσεις

Πρέπει να ξέρετε :

...."Οτι το αυτοκίνητο που μας μεταφέρει τόσο γρήγορα όπου θέλουμε, ανακαλύφθηκε

για πρώτη φορά το 1769 από τον Γάλλο Κυνιώ και ότι στην αρχή αντί για βενζίνη όπως τώρα, Έκαιγε... ξύλα!

...."Οτι τα σπίρτα όταν ανακάλυψαν ήταν μεγάλα κάπου 10 πόντους το ένα και άναβαν (επειδή είχαν φώσφορο) αν τα τρίβανε πάνω στον

... "Οτι ο σιδηρόδρομος αν τρέχει σήμερα με 180 και 200 και 300 μίλια την ώρα, έτρεχε όταν πρωτοεφευρέθηκε μόνον έξη μίλια την ώρα!

ΈΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Ο δάσκαλος ρωτά έναν μαθητή στο μάθημα της φυσικής:

— Πές μου Νίκο ένα έντομο με προβοσκίδα!

Και ο Νίκος απαντά:

— Ο έλεφας κύριε!

— Πού είναι Φωφώ μου το σπίτι σας;

— Κοντά στης θείας Έλπινίκης.

— Και της θείας Έλπινίκης;

— Κοντά στο δικό μας...

Στο μάθημα της ανθρωπολογίας:

— Πώς λέμε Τάκη με μία λέξη τα χέρια και τα πόδια μαζί;

— ...Χεροπόδα, κύριε!

χισε να τρέχει τρελλά στους κάμπους και στα βουνά. Και σαν έφτασε στο σπίτι άκούμπησε τον κύριό του άπαλά μπροστά στη γυναίκα του και τα παιδιά του και ύστερα έπεσε νεκρό!

"Όλοι οι άνθρωποι στον τόπο αυτό έκλαψαν το πιστό αυτό ζώο και πολλά τραγούδια έγιναν για την άφοσίωσή του.

μισολιποθυμημένη από το ντουλάπι.

Ο Γιαννάκης είχε κρυφθί εν τώ μεταξύ στο καρβουναριό και ο πατέρας του μόλις έμαθε απ' τη Παυλίνα τα καθέκαστα τον ανεζήτησε και σέ λίγο τον έβγαλε από το αυτί μέσα απ' το καρβουναριό μαύρον σαν ...κατσαρίδα!

Με το κεφάλι κάτω και τα πόδια ψηλά, να το σκάση από τα χέρια του πατέρα του και να βγί στο δρόμο.

Κάθε άλλο παιδί θα έκλαιγε άγρια και θα πήγαινε να κρυφθί...

Ο Γιαννάκης όμως σαν βρέθηκε ελεύθερος ανέδθηκε σ' ένα σωρό από πέτρες που ήταν αντίκρυ στο σπίτι του και έγελουσε ο άθλιος βλέποντας τον πατέρα του.

Κάποια κίνησι όμως που είδε του πατέρα του καθώς ήταν και τόσο... γενναίος τον έκαμε να το βάλλη στα πόδια προς την έξοχή.

Η έξοχή τον καλμάρησε κάπως αλλά το ξύλο το θυμώτανε και δεν τόβαζε κάτω:

«Μπά! δεν ξαναγυρίζω ποτέ εγώ στο σπίτι μου, δεν έχω ανάγκη. Θα ζήσω μόνος μου σκεφτότανε!

Κι έτσι άρχισε να σφυρίζη άμέρινος...

Σε λίγο όμως άρχισε να πεινά. Να

γυρίση πάλι στο σπίτι: έσκεπτότανε.

Ήταν άδύνατο! Έξυσε τότε τό... σοφό του κεφάλι μήπως κατεβήση καμιά ιδέα κι έπειτα σαν να βρήκε κάτι, έβγαλε άγρια γέλια και άρχισε να τρέχει προς το μέρος ενός φράχτη. Είχε δη μία κερασιά πιό κάτω και έτρεξε άμέσως.

Μόλις πλησίασε χωρίς δεύτερη σκέψη, σκαρφάλωσε στο φράχτη και ανέδθηκε στην κερασιά.

Διάλεξε το πιό φορτωμένο από κεράσια κλαδί και το καθαλλίκεψε.

...Δέν είχαν όμως δοκιμάσει ο δυστυχής δυο-τρία, όταν άξαφνα... χράπ! κόπηκε το κλαδί και βρέθηκε... κρεμασμένος από ένα πιό χαμηλό κλαδί με το κεφάλι κάτω και τα πόδια ψηλά..

(Η συνέχεια στο προσεχές)

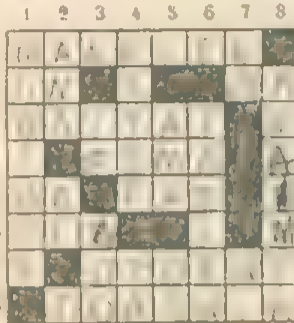
-ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΝΑ-

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Όριζοντίως:

1. Πρωτεύουσα κράτους της Εύρωπης, η οποία κατέστη ονομαστή διά την μακράν πολιορκίαν εις την οποίαν άντέστη.

2. Τό υπάρχον Μόριον

της υποτακτικής και δεικτικόν (δημ.) θεωρούμενον ως ελάχιστα ευνεγές.

3. Είς τά πλοία περιπατούν κανονικά ένω εις την ξηράν «παραπατούν» ίδιως δταν παραμείνουν πολύ καιρό στη θάλασσα, κατά τρόπον κωμικόν. Έν τούτοις δέν είναι μεθυσμένοι.

4. Η μεγαλύτερα στρατιωτική μονάς, η οποία περιλαμβάνει δεκάδας χιλιάδων ανθρώπων. Έν τούτοις τό έχει και κάθε άνθρωπος.

5. Προτάσσεται τοῦ δρκου (δημοτική) - Τίτλος Αθηναίων φυλάρχων.

6. «... η μορφή τοιάδε και η ψυχή».

7. Φρούτο της εποχής που μοιάζει ένιστε με κολοκύθι...

8. Κράτος της Εύρωπης, τό όποιον έχει εξαιρετική ένικαιρότητα μέ τά τελευταία πολεμικά γεγονότα.

Καθέτως:

1. Δέν είναι προσωρινός (χαρακτηρισμός υπαλλήλου).

2. Πρόθεσις άρθρον.

3. Ημερον ζών, τό όποιον μάς δίδει τό κρέας του και τό λίπος του - Πρόθεσις.

4. Μερικοί νομίζουν ότι είναι τέτοιος, όποιος λέει πολλά λόγια, χωρίς έν τούτοις νά είναι αυτό σωστό - Ε. Λ.

5. Χρονικόν έπίρρημα - Πόλις της Γαλλίας.

6. Πόλις της Ρουμανίας.

7. Ητο - Νότα Βυζαντινής μουσικής.

8. Έλλειψις αίματος.

ΑΝΤ. ΡΟΜΠΟΣ

Τί είναι:

Κάουνας: Είναι δένδρον, θαλάσσιον μεταφορικόν μεσον, πρωτεύουσα της Λιθουανίας ή Γερμανός στρατηγός:

Βελλερφοδότης: Μυθολογικός ήρωας, ποταμός της Μικράς Ασίας, τύπος πολεμικού πλοίου ή όνομα ίππου γνωστού άπό την Ιστορίαν:

Όβις: Είδος έρπετου, λίμνη της Φινλανδίας, Λατίνοιο ποιητής, δένδρον, ποταμός ή αρχαία πόλις της Μακεδονίας:

Κομφούκιος: Ποταμός της Νοτίου Αμερικής, Αρχαίος Βασιλεύς των Περσών, Κινέζος φιλόσοφος ή χημικόν προϊόν:

Κεβέκη: Πόλις τοῦ Καναδά, Ιερά πόλις τοῦ Μωαμεθανισμού, Αγγλίσ συγγραφέυς ή Βασίλισσα των Αιγυπτίων:

Δηϊάνειρα: Διδωρύ της Όλλανδίας, σύζυγος τοῦ Ηρακλέους, νήσος της Βαλτικής θαλάσσης ή καρπός δένδρου:

40 δευτερόλεπτα

Κυττάξτε προσεκτικά έπί 40 δευτερόλεπτα την εικόνα

να. Έπειτα, σκεπάστε την με τό χέρι σας και άπαντήστε οτά κάτωθι έρωτήματα:

1. Πόσοι άνθρωποι υπάρχουν;

2. Πόσες βουνοκορυφές;

3. Πόσα βέλη είναι στο κέντρο τοῦ στόχου και πόσα έξω άπ' αυτό;

4. Πόσα πατήματα;

Σημειώστε κάπου τάς άπαντήσεις σας και κάμετε την σύγκρισι.

Και λίστα

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Ένα παιδί μπήκε στο μπακάλικο.

— Κύριε Μιχάλη ήρθα για τό λογαριασμό τοῦ σάς χρωστάμε.

— Ω! Εύχαριστώ παιδί μου, είπα δ μπακάλης.

— Μου είπα δ πατέρας ότι θα σάς πληρώσει.

— Μπακάλη παιδί μου, διάκοψη δ μπακάλης έόναριστήμένος. πύρε μία σοκολάτα.

— Ο μικρός άφού την έφαγε συνέ-

— Λοιπόν, δ μπακάλης μου μου είπα πώς θα σάς πληρώσει την άλλη εβδομάδα...

— Ο γιατρός: Άναπνεύσατε βαθιά και ήπτε τρεις φορές τριανταρία.

— Ο πλάτης: Ένενήντα έννάι...

ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

— Η κυρία: Γιατί δέν ήρθα, φίλος Μαρία; Σού χτύπησα τό κουδούνι.

— Δέν άκουσα κυρία, φαίνεται ότι περνούσε άπ' έξω ένα αυτοκίνητο.

— Χτύπησα πέντε φορές.

— Τότε φαίνεται πώς περνούσαν άπ' έξω πέντε αυτοκίνητα!

1.— Ένας άνθρωπος πνίγεται...

2.— Πρέπει νά τόν σώσω!

Μεσοστιχίς

Τά μεσαία γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν Βασιλέα της Κρήτης.

1) Πόλις της Στερεάς Έλλάδος. 2) Δηλητήριο 3) Πρόθεσις 4) Η μεγαλύτερα των Δωδεκανήσων μετά την Ρόδον. 5) Υδρόβιον ζών.

Ι. Π. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Δικτυωτόν

Πρώτη σειρά: Κ...τος της Α...κής.

Δεύτερα σειρά: Πόλις της Γαλιλαίας. Τρίτη σειρά: Προάστειον των Αθηνών. Τετάρτη σειρά: Ξωρκισμένος νάναι.

Και καθέτως τά ίδια.

ΑΝ. ΧΑΛΛΣ

Καιμάξ

Π Σ
Π Σ
Π Σ
Π Σ
Π Σ
Π Σ
Π Σ

Κατά σειράν: Ό καθένας, Πόδι, Κύριον όνομα, Μυθολογικόν πρόσωπον, Ένδοξος άνήρ της αρχαιότητος.

ΧΡ. Κ. ΜΠΟΥΝΙΑΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟΥ 51ΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Τό «Μελανοδόχειον»: Όριζοντίως, 1 Ρουμανία, 2 χάνι, 3 άν, 3 όστά, 5 σειρήνες. Καθέτως 1 Ρήνος, 2 σέ, 3 τί, 4 άρ, 5 άχ, 6 νά, 7 ίνα, 8 αίνος. Ό «Ιπποπόταμος»: Όριζοντίως 1 Αρτεμισία, 2 Ασία, 4 άπό, 5 φαί, — στά, 6 άνάκτορον. Καθέτως 1 Αγραφα, 2 πών, 3 οία, 5 μά — ΣΤ, 6 ίς — τό, 7 σί — άρ, 8 ία, 9 άουλόν.

Μαγική εικών: Ό σωφίρ είναι ξεπλωμένος δέξια της εικόνας κάτω άπό τό δένδρο.

Τί είναι: Βαλτιμόρη: Πόλις της Αμερικής. Μίθρας: Θεότης των αρχαίων Περσών. Κοστρινκία: Είδος φυτοῦ. Δουλόνοι: Ισπανικόν νόμισμα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ Η ΏΡΑ

Μαγική εικών

ΟΙ διευθυνταί του μεγάλου έργου στασιού είναι κάπου κοντά στους εργάτες και τούς παρακολουθούν. Είναι δύο. Τους βλέπετε:

Τετράγωνον

Πρώτη σειρά: Νόμος του Σαβαντρά. Δεύτερη σειρά: Το φέρουμε δλοι μας. Τρίτη σειρά: Εὐώδες άνθος. Τετάρτη σειρά: "Ιδιο. Πέμπτη σειρά: Τροφή ζώων.

Καί καθέτως τά ίδια.

Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Γεωγραφική άκροστιχίς

Τά άρχικά τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν κράτος της Ν. Αμερικής.

1) Πρωτεύουσα Βαλκανικού κράτους. 2) Ποταμός της Γερμανίας. 3) Εὐρωπαϊκή όροσειρά. 4) Μία τών Έπταήσων. 5) Ίερά πόλις. 6) Ανεξάρτητον κρατίδιον έν Εὐρώπη. 7) Έλληνικόν πέλαγος. 8) Μέγας λιμήν της Γερμανίας.

Ν. ΒΑΪΤΣΗΣ

Τρίγωνον

Πρώτη σειρά: Χώρα της Αμερικής. Δεύτερη σειρά: "Ειδος πόλις. Τρίτη σειρά: Μικρά νήσος. Τετάρτη σειρά: Πληξίς. Πέμπτη σειρά: Φωτιστικόν μέσον. Έκτη σειρά: Αρθρον (πλ.) Έβδομή σειρά: Σύμφωνον.

Καί καθέτως τά ίδια.

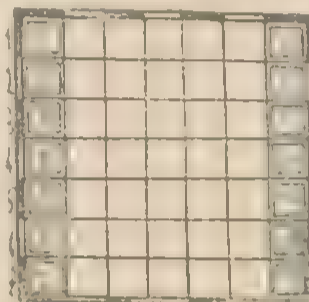
Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

Άκροστιχίς

Σε κάθε τετραγωνίδιον νά τοποθετηθῇ ένα γράμμα, ώστε νά άναγινώσκεται:

Όριζοντίως:

1) Σπουδασταί της Μέσης και Δημοτικής εκπαίδευσεως. 2) Έχω καιρόν, χρόνον. 3) Έργαλείον ξυλουργού. 4) Τό έθιμον λέγεται και ...δίκαιον (δέν είναι γραμμένο).

5. Άρχαίος Έλλην ιστορικός.

6) Προηγείται της βροντής.

7) Νήσος τών Κυκλάδων.

Καθέτως: Δεξιά, τό δνομα ένδόξου άνδρός. Άριστερά, τό έπιθετον του ίδιου άνδρός.

Όλοι αί ζητούμεναι λέξεις αποτελούνται από έπτά γράμματα.

Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Κρυπτογραφικόν

123456782 = Άρχαίος ρήτωρ
3567132 = Άρχαίος ποιητής
76562 = Μονάς βάρους
856 = Πόλις της Ν. Ιταλίας
75676 = Άρχαία θεά
3532 = Με αύτην ψάραδες
45878 = Βουνό
= Έλληνική μεγαλόνησος

Κ. Γ. ΚΟΓΟΡΑΚΗΣ

Αίνιγμα

Τό προδατάκι τό μικρό ένώθηκε με γοάμμα κι έται στο δάσος μόνο του εύρεθη έν τῷ άμφ.

Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Ίσορροπία

Νά κι ένα παιγνιδάκι για τό όποιο μπορεί νά πῇ κανείς ότι ισχύει τό «τερπνόν μετά τό ωφελίμου»: Οί παίκται συγκεντρώνονται και σχηματίζουν ένα κύκλο. Ένας άπ' αυτούς μπαίνει στη μέση του κύκλου, κλείνει τά μάτια του και κρατά Ίσορροπία επί δεκαπέντε δευτερόλεπτα στηριζόμενος στο δεξί μόνο πόδι. Έπειτα με τά μάτια πάντοτε κλειστά, αλλάζει και στέκεται επί άλλα δεκαπέντε δευτερόλεπτα στο άριστερό πόδι.

Κατ' αυτόν τόν τρόπο περιούν άπ' τό κέντρο του κύκλου όλοι οι παίκται. Όσοι δέν έπιτύχουν νά Ίσορροπήσουν επί τριάντα συνολικώς δευτερόλεπτα (15+15) αποκλείονται. Οί άλλοι άρχίζουν πάλιν, με την διαφοράν ότι ό χρόνος αύξάνεται σε σαράντα δευτερόλεπτα (είκοσι σε κάθε πόδι). Όσοι έπιτύχουν και πάλιν, συνεχίζουν (όπως άκριβώς στους άθλητικούς άγώνας) και τό όριον της Ίσορροπίας αύξάνει σε πενήντα (25+25), έξηντα (30+30) δευτερόλεπτα και όύτω καθέξης, μέχρις ότου άνακηρυχθῇ ό νικητής, δηλ. ό περισσότερο Ίσορροπημένος.

ΕΥΔΥΜΙΑ...

Η ΑΙΤΙΑ

— Σε βλέπω ν' αγαπάς πολύ τό μικρό σκυλάκι σου, είπες ό θεός του Γιαννάκη.
— Ναι θεέ, άπάντησε τό παιδάκι, τό αγαπώ γιατί έφαγε τίς ταντούλες του μπαμπά με τίς όποιες με έβρισε.

ΠΩΣ ΝΙΚΗΣΕ...

— Πώς διάβολο ό Πέτρος κέρδισε τόν άγώνα του Μαραθωνίου δρόμου; Έγώ πού τόν συνάντησα νά τρέχει στο δρόμο τόν είδα πεθαμένο στήν κόρυττι.
— Κάθισε κατά σύμπτωση νά ξεκουραστή σε μία σφηκοφωλιά.

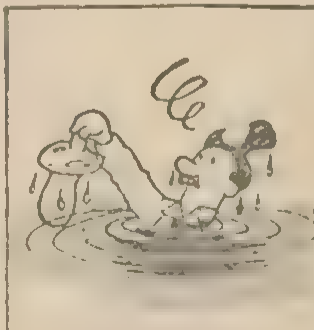
3.— Βουτά με άποφασιστικότητα.

ΟΧΙ

— Χθες για μία λέξη έχασα τό άραιο αυτοκίνητο.
— Πώς αυτό;
— Νά. Είδα στο δρόμο ένα άραιο αυτοκίνητο, μ' άρισε, ρώτησα τόν ιδιοκτήτη άν μου τό χάριζε και αυτός άπήντησε όχισ...

Ο ΞΕΧΑΣΙΑΡΗΣ

Ό καθηγητής (στών μαθητή): Σοδ είλα τη νά γράψης έκατό φορές τη φράση: «Είμαι χαζιάρης». Τήν έγραψες;
Ό μαθητής: Όχι, κύριε καθηγητά. Τό ξεχάσα...

4.— Κρίμα στών κόπο του...

ΜΑΙΡΗ Τ. ΛΥΡΙΤΣΑΚΗ

[illegible]

Μ' ἂν ἡττηθῆς, νὰ μὴ χολιάσῃς
γιατί, κι' εἶναι ἀνῆκει
ἓνα χ. κλαρί ἐλ. ἔλ. ἔλ.
καὶ μέρος ἀπ' τὴ Μίκη.

Και λέει στα παιδιά: — 'Αν-
δρὲς πάντες στὰ κόρρα, ἔλατε
ἀμάλωκα. Κόψτε, κόψτε μὲ τὰ
κόρρα, μὲ τὰ
κόρρα στὰς
παιδιά, ὅστε

[illegible]

TO 900-00000 TO 900-00000

Ἐμπρός ἡ μάνα μας ἡ γῆ περ-
[μένει τὰ τοσπιά σας
καὶ τὸ ἄλγιστὸ το γοργὸ τὸ σὺ-
[μα της καὶ σὺχιστῃ!
Ἐμπρός μεσάδου καὶ μικροί,
[κάντε με τὴ δουλειά σας
καὶ πάρη ἡ γῆ νέα μορφή, ὅ ἀν-
[θιστῇ, καὶ καρπιστῇ!

Και χωριστά καθένας μας, στη
[χορτάει τον άρσ πάρεν
λίγα σπειρία — και πρόθυμα στή
[άσπαρτα τα μάρτυ
ας σπέρνω με τα χέρια του τό
[τε, λοιπόν, το σταυρό
και άς περιβήνω [τον σταυρό]
[το καλοκαίρι

Ἰὼν θερισιτῶν τὰ βρετανία σά
 | οἰκοῦν τὰ ἀνδρᾶ
 τα στάχια καὶ τὰς γυναικας το
 | θῶναι μετ' αὐτοῖς
 με τι χαρὰ καὶ βεβαιότητα σὺ
 | καὶ τὸ πᾶν πᾶν
 τὰ στάχια τὰ περὶ τὸ σὺ δ
 | ἴσθαι σὺ δὲ

Τὰ σάχατα στις μελιτινές θά
 κ' ὅταν θά ἔρῃ παγερός ὁ ἀσ-
 γηματὰ τὰ κίτρινά καὶ τὰ κόκκινα
 χάρις στοὺς τοῦκς καὶ τοῦκς τοῦς
 (τοῦ καναμι τοῦ ποσο

Ἐμπρός σου εἰμι, ὦ Ἰησοῦ, καί
 ἰσακούω τοὺς ὧρς.
 ἐμὰς τώρα περιμένουν τόσοι καί
 [ὅς οἱ θυροί
 καὶ δὲν θὰ πῶνε ἀδικεῖς καὶ ἄ-
 [ισκοὺς οἱ ὧρς
 σοῦ δουλέψαμε καὶ μετὰ τῆ μά-
 [χης μας τῇ γῇ.

ζάκι της γωνιάς. Κι' όταν έφτα-
ναν ή ώρα για να φύγουν, τό φως
τους γινόταν πιο γλυκό, πιο τρυ-
φερό.

Μία μέρα τῆς. Ὁρα ποὺ εἶχαν
 φύγει πιά οἱ χρυσὲς ἀγκίδες καί
 τὸ σκοτάδι ἄρχισε νὰ δῶχνη τοῦς
 γαλαζίου τοκίους. μιά ζωερὴ χα-
 ρὴ κατέβηκε γέμιστο τὸ κρυ-
 σό. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔβλεπε τὴν
 σελήνην μ' ἑνὶς κλάκινος ἁγιά-
 σματα.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 84

[illegible][illegible]

... γὰρ ποῖς μύθε; ῥω-
τῆι τὸ ἱριαντάφυλλο, ἀκατά-
...

...α τις ἀρείδες τοῦ ἡλίου.
...τοῦ τοῦ ἀκτι τοῦ τοιγάρου, πρὸ
...ἔλεις τι καλὸς πρὸς εἰ-
...Ὁμορφαινὸν τὰ ...
...ἐμὴν ἀνδρά. Καὶ ἔλιναι τὸ
...σε δυνάμεις ἱστορίες.

— 145 —

να ξέρουν! Έχανε δώδεκα το
τριαντάφυλλο. Σ'ην τις δικές μου
ξέρουν ποτε. Ζας μίλησαν

[illegible]

Τ' άρματα της κάμαρας περιέ-
ναν να εξακολουθήση την ιστορία
του μά εκείνο σκόπιμα τούς είπα
χαμογελώντας.

— Αὐριο θὰ σὰς πῶ κι' ἄλλας
 ιστορίας καλὰ κειμένα. Τίποτα καλὸν
 ἔχω.

[illegible][illegible]

On the first day, I went to school
and saw many children who were
very poor and had no shoes.
I gave them some money and
they were very happy.

dr. J. B. ...

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

KQ521. 235. KAF1A2

Κοσμάς Μπούφος του Αθανασίου

ΕΝΑΣ ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΣ
ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Τὸ περιεργότερο μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ Σπυρίδωνος Ἀθανασίου Μπούφου ἦταν χωρὶς ἄλλο ἡ ἀδελφή του, ἡ «θεία Δῆμητρα», μιά ἡλικιωμένη γεροντοκόρη, ποὺ ζοῦσε χρόνια μαζί του.

Ἐνῶ στὶς περισσότερες δουλειές, ἡ θεία τοῦ Κοσμά φαινόταν ξευπνός καὶ μυαλωμένος ἄνθρωπος, σὲ ὀρισμένα πράγματα, ποὺ εἶχαν σχέση με γράμματα καὶ τὶς γνώσεις, τὰ ἔκανε, κυριολεκτικῶς, θάλασσα!

Τῆς ἄρεσε νὰ μιλάει γιὰ πράγματα ποὺ δὲν ἤξερε καὶ ποὺ δὲν καταλάβαινε νομίζοντας πὼς μ' αὐτὸν τὸν τρόπο φαινόταν σπουδαία. Ὅταν ἀκουγε καμμιὰ ἄγνωστη λέξι, ἀντὶ νὰ ρωτηθῇ νὰ μάθῃ τὴν σημασία της, τῆς ἔδινε μιά δική της ἔννοια καὶ ἀπαντοῦσε καταλλήλως. Γιὰ νὰ καταλάβετε καλλίτερα τὸ ἐλάττωμα αὐτοῦ τῆς θείας Δῆμητρας θὰ σὰς ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα. Μιά μέρα ὁ θεῖος Πίπης τῆς εἶπε:

— Τώρα, Δῆμητρα, ποὺ πᾶνε τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο, θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀγοράσῃς μιάν «Ἐγκυκλοπαιδεῖαν».

— Ἐγκυκλοπαιδεῖα; ρώτησε θυμωμένα ἡ θεία Δῆμητρα ποὺ δὲν εἶχε ἰδέα τί ἐσήμαινε αὐτὴ ἡ λέξι. Τὶ νὰ τὴν κάνουν τὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖα; Μποροῦν νὰ πηγαίνουν καὶ με τὰ πόδια στὸ σχολεῖο, ὅπως πᾶνε ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου!

Ἡ θεία Δῆμητρα, καθὼς καταλάβατε, νόμισε ὅτι «Ἐγκυκλοπαιδεῖα» ἦταν... αὐτοκίνητο ἢ τούλαχιστον... ποδήλατο!

...

Τὸ ἐλάττωμα αὐτοῦ τῆς θείας τοῦ ὁ Κοσμάς ἐφρόντισε νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ με κάθε τρόπο, γιὰ νὰ διασκεδάξῃ.

Κι' ὅταν ἔχη συνεφιά:

— Θεία, τὴν ρωτοῦσε, πόσα πόδια ἔχει ὁ κόκορας;

— Δύο! ἀπαντοῦσε με στόμφο ἐκείνη, ὑπερήφανη γιὰ τὴν...σοφία της.

— Καὶ ὁ...ἀλέκτωρ; ξαναρωτοῦσε ὁ Κοσμάς.

— Τέσσερα!...

Καὶ δόστου γέλια ὁ Κοσμάς ποὺ εἶχε μάθει στὸ σχολεῖο ὅτι κόκορας καὶ ἀλέκτωρ εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

— Θεία, τὴν ρωτοῦσε τὴν ἄλλη μέρα, τί εἶναι καλλίτερο νὰ πίνῃ κανεὶς: νερό ἢ ὕδωρ;

— Νερό! ἀπαντοῦσε σοβαρώτατα ἡ θεία Δῆμητρα. Ὅλα τὰ ἄλλα πιστά, καθὼς κι' αὐτὸ ποὺ εἶπες, βλάπτουν τὴν ὑγεία μας!

...

Αὐτὴ ἡ δουλειά, ὅμως, δὲν ἄρεσε καθόλου στὸν θεῖο Πίπῃ. Μπορεῖ, βέβαια, ἡ ἀδελφή του ἡ Δῆμητρα νὰ εἶχε τὸ φοβερό ἐλάττωμα νὰ θέλῃ νὰ φαίνεται πὼς τὰ ἔξερει ὅλα, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἦταν λόγος νὰ γελάῃ εἰς βάρος της ὁ μπόμπιρας ὁ Κοσμάς.

Τὸν ἐκάλεσε, λοιπόν, τὸν νεαρό Μπούφο ὁ θεῖος Πίπης καὶ τοῦ ἔκανε τὶς κατάλληλες παρατηρήσεις:

— Ἄλλη φορά νὰ μὴν ξαναγίνῃ αὐτό, τοῦ εἶπε.

— Ποιό; ἔκανε ὁ Κοσμάς.

— Νὰ μὴν ρωτᾷς τὴ θεία σου τὴ Δῆμητρα!

— Κι' ἄμα δὲν ξέρω τίποτα.

— Νὰ ρωτᾷς ἐμένα!

Ἀντίρρησης δὲν χωροῦσε. Τὸ ἀγριεμένο πρόσωπο τοῦ θεῖου Πίπῃ εἰδεινε καθαρά πὼς δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ὀρεξι γιὰ κουβέντα καὶ ἀστεῖα. Ἐσκυψε, λοιπόν, τὸ κεφάλι ὁ Κοσμάς καὶ κατέθηκε στὴν αὐλὴ σὰν βρεγμένος γάτος.

...

Τὸ φύλαξε, ὅμως, τοῦ θεῖου του. Καὶ σὲ λίγες μέρες ἀνεκάλυψε ἕνα τρόπο ἐκδικήσεως. Κατέθηκε στὸ μαγαζί καὶ βρῆκε τὸ θεῖο του νὰ κάθεται μπροστὰ στὸ ταμεῖο καὶ νὰ διαβάξῃ τὴν ἐφημερίδα του.

— Θεῖε, τοῦ εἶπε, ἤθελα κάτι νὰ σὲ ρωτήσω.

— Τί πράγμα; ρώτησε ἀνώποτος ἐκεῖνος.

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Γῆ γυρίζει γύρω στὸν ἥλιο;

— Ναι, παιδί μου, ἀπάντησε με βεβαιότητα ὁ θεῖος Πίπης.

Ὁ Κοσμάς τὸν κύτταξε με τὴν συνηθισμένη του ἀπάθεια καὶ τὸν... ἐκεραυνόβλησε ἀποτόμως:

— Κι' ὅταν εἶναι... συνεφιά καὶ δὲν ἔχη ἥλιο τί γίνεται;

Ὁ θεῖος Πίπης γιὰ λίγες στιγμὲς ἔμεινε ἄφωνος. Τέ-

τοιαν ἐρώτησι δὲν τὴν περίμενε. Ἐπειτα σκέφθηκε ὅτι θὰ ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ ἐξηγήσῃ στὸν ἀνεψιὸ του τὶς θέσεις καὶ τοὺς νόμους τῶν οὐρανίων σωμάτων, ποὺ κι' ὁ ἴδιος καλὰ-καλὰ δὲν τὰ ἤξερε. Ἐξυσε, λοιπόν, τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε στὸν Κοσμά:

— Ἀκου ἔδῳ, παιδί μου. Ἄλλη φορά γιὰ τετοια πράγματα νὰ μὴ με ἀπασχολῇς ἐμένα. Νὰ ρωτᾷς τὴ θεία σου τὴ Δῆμητρα!...

Ἔτσι ἱκανοποιήθηκε ὁ Κοσμάς, ἡσύχασε ὁ θεῖος Πίπης καί... δὲν ξαναβρῆκε ἡσυχία ἢ καὶ μὲν ἡ θεία Δῆμητρα.

Γιατί ἡ θαυμασία αὐτὴ θεία εἶχε μεγάλη ἰδέα γιὰ τὶς γνώσεις της καὶ δὲν ὕπῃρχε περίπτωση ποὺ νὰ μὴ δείχνῃ τὴν πολυμαθεία της, ἀδόξατο πὼς δὲν ἤξερε τίποτε καὶ γινότανε πάντα καταγέλαστη. Αὐτὴ λοιπὸν ὑπέστη ὅλας τὰς ἐπιθέσεις τῆς φιλομαθείας τοῦ Κοσμά, ὁ ὁποῖος κάθε λίγο καὶ λιγάκι τὴν ἐδομαθάρδιζε με τὰς πλέον περιέργους καὶ τὰς πλέον ἀπείρους ἐρωτήσεις.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΔΕΚΑΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΑΣ

Η δεκάτη αθλητική Βαλκανιάς, ή όποια ήρχισε την προπαραλευθούσαν Κυριακήν και έσυνεχίσθη καθ' όλην σχεδόν την διάρκεια της εβδομάδος, έληξε με αληθινή θριαμβευτική νίκη της Έλληνικής ομάδος την παρελευθούσαν Κυριακήν.

Οι Έλληνες αθληταί έκέρδισαν δεκαπέντε πρώτας νίκας επί συνόλου 24 αγωνισμάτων που περιελάμβανε το πρόγραμμα και αρκετάς δευτέρας και τρίτας νίκας, αι όποιαι έν τω συνόλω των συνεκέντρωσαν διά την Ελλάδα 112 βαθμούς, έναντι 60 της Γιουγκοσλαβίας, 34 της Τουρκίας και 34 της Ρουμανίας.

Ούτω ή Έλληνική ομάδα κατήγαγε πράγματι θριαμβευτικήν νίκην με τας δεκαπέντε πρώτας νίκας της, έναντι των 9 πρώτων που έσημείωσαν δλοι αι άλλαι μαζί Βαλκανικαί ομάδες.

Την παρελευθούσαν Κυριακήν, τελευταίαν ήμέραν των αγώνων, τό Παναθηναϊκόν Στάδιον συνεκέντρωσε χιλιάδας φιλάθλων, οίτινες έσπευσαν από των πρώτων μεταμεσημβρινών ώρων να καταλάβουν τας θέσεις των.

Την άφειν της Α. Μ. του Βασιλέως, της Α. Β. Υ. του Διαδόχου, του Άρχηγού και των κ. κ. Υπουργών, τα συγκεντρωμένα πλήθη υπεδέχθησαν με πρωτοφανή ένθουςιασμόν και ειλικρινείς έκδηλώσεις ένθουςιασμού.

Τα τελευταία αποτελέσματα

Τό πρόγραμμα της τελευταίας ήμέρας περιελάμβανεν έννέα αγωνίσματα.

Η Έλληνική ομάδα επέτυχεν έξ πρώτας θέσεις και 50 βαθμούς έναντι δύο πρώτων θέσεων και 20 βαθμών της Γιουγκοσλαβικής και μιας πρώτης θέσεως και 12 βαθμών της Τουρκικής.

Έκ των κυριωτέρων αγωνισμάτων του προγράμματος υπήρξεν ό Μαραθώνιος δρόμος. Ο Κυριακίδης, προς γενικήν κατάπληξιν, έπεβλήθη του Ραγάζου με χρόνον 2 ώρ. 52' 7". Άλλά και ό δρόμος των 1500 μέτρων, εις τον όποιον ό Βελκόπουλος εξηφάλισε την πρώτην θέσην, κατόπιν σκληρού αγώνος με τον Γιουγκοσλαβόν Κόζιρ, σημειώσας χρόνον 4:06.5, όπως και ό δρόμος των 110 μέτρων μετ' έμποδίων, εις τον όποιον δόμντικας έλαβε την ρεβάνς από τον προχθεσινόν του νικητήν Σκιαδάν και τον Γιουγκοσλαβόν Χαντζέκοβιτς, έπροκάλεσαν ζωηρόν ένδιαφέρον.

Από τας τελευταίας επιδόσεις αξιοσημειωτοί είναι ή του πρώτου νικητού εις τον άκοντιούδον Γιουγκοσλαβόν Μάρκουσιτς με 63.23, ή όποια αποτελεί και νέαν γιουγκοσλαβικήν επίδοσιν, ή νέα βαλκανική επίδοσις του Θάνου εις τό άλμα επί κοντώ με 3 μ. 92, του Παλαιωτή εις τό τριπλούν με 14.24 και του Σύλλα εις την έλληνικήν δισκοβολίαν με 39.02.

Δυστυχώς, λόγω ανεπαρκείας χώρου, ή «Νεολαία» παρά την ζωηράν έπιθυμίαν της δέν δύναται να δημοσιεύση λεπτομερώς τας επιδόσεις και τα αποτελέσματα επί των διαφόρων αγωνισμάτων, τα όποια άλλωστε κατέστησαν ήδη γνωστά διά των ήμερησίων έφημεριδών.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

...ους μετε-
αγών και αι Περιφ. Διοικήσεις Άττικοβοιωτίας
και Άνωτάτων Σχολών. Προς τούτο ή πόλις
από πρώτας είχε σημαίσταλ

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

Περιφ. Διοίς Ρεθύμνης βαθμοί 98. 3) Περιφ. Διοίς
Διοίς Ηρακλείου βαθμοί 72. 4) Περιφ. Διοίς
Αρκαδίας 66.

ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Οι αθλητικοί αγώνες,
τους όποιους άργάνωσε τό άπόγευμα της παρε-
λευθούσης Κυριακής, έλάλυναν τας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

...αίλας
...αίλας
...αίλας

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Σχηματισμῶν Πρωτευούσης

οἱ ἐκπαιδευταὶ ἐτοιμάζονται διὰ τὴν ἐναρξίν τῶν μαθημάτων.

ΠΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

— Εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Π.Δ.Α.Π. συνήλθον εἰς σύσκεψιν οἱ Διοικηταὶ τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς περιφέρειας πρὸς ρύθμισιν διαφόρων ζητημάτων.

Εἰς τὴν ἐν λόγω σύσκεψιν, παρευρέθησαν οἱ διευθυνταὶ πάντων τῶν Γραφείων Π.Δ.Α.Π.

— Εἰς τὴν Ἡλιούπολιν ἐγένετο συγκέντρωσις τῆς δυνάμεως τοῦ 31 Ὑποτομέως. Κατ' αὐτὴν κληνέτες παρέστησαν καὶ πολλοὶ γονεῖς τῶν Φαλαγγιτῶν, οἱτινες παρηκολούθησαν τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς υποδιοικήσεως Ἀθηνῶν δοθεῖσαν ὁμιλίαν περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν πρὸς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὴν Ε.Ο.Ν.

— Εἰς τὰ Πετράλωνα ἐγένετο μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ 9ου Ὑποτομέως, παρούσα ὁλοκλήρου τῆς δυνάμεως του.

Οἱ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΑΝΑΔΟΧΟΙ

Εἰς τὸν ὑποτομέα τοῦ ἐργοστασίου Λαναρᾶ ἐγένετο προχθές τὴν πρωΐαν ὥρα καὶ σεμνὴ τελετὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Φαλαγγῖται ἀνεβέβησαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τοῦ τέκνον μίας ἀπόρου οἰκογενείας, εἰς τὸ ὅποιον ἔδωσαν τὸ ὄνομα Ἰωάννης.

Εἰς τὴν βάπτισιν παρέστησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν καὶ οἱ διευθυνταὶ τοῦ ἐργοστασίου Λαναρᾶ.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἑλληνόπουλα,

Ὁ χειμῶνας πλησιάζει. Εἰς τὰς κορφοβούνιας τῆς ἑλληνικῆς ἱατρίδος εὐρίσκονται τὰ ἀδελφία σας, ἀκοίμητοι φρουροὶ τῆς τιμῆς τῆς μεγάλης μάνας, ποῦ ἀκούει εἰς τὸ γλυκὺ ὄνομα Ἑλλας. Ἰὰ κρυά, οἱ παγετοὶ, αἱ βροχαὶ καὶ ἡ μοναξιά, μακρὰ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς των καὶ τὴν ζεστασίαν τοῦ σπιτιοῦ, δὲν τοὺς φοβίζουσιν, δὲν τοὺς τρομάζουν.

Ἑλληνόπουλα,

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης σας καλεῖ νὰ τὴν συντρέχητε σ' ἓνα νέον ἔργον κοντὰ στὰ τόσα ἄλλα ποῦ ἀνέλαθε. Νὰ ἀποστείλητε ὅσα βιβλία, μυθιστορήματα, περιοδικὰ ἢ ἄλλα εὐχαρίστητα βιβλία ἔχετε σὺν γραφεῖα τῆς γιὰ νὰ φροντίσῃ νὰ τὰ διανεμῇ εἰς τοὺς φρουρούς τῆς γλυκείας ἱατρίδας.

Μὲ τὰ βιβλία σας αὐτὰ, οἱ φρουροὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ζωῆς ὧν μας θὰ περνοῦν ὀλίγας εὐχαρίστους στιγμὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καθήκοντος των.

Ἐμπρὸς Ἑλληνόπουλα: Γιὰ τὸ βιβλίο τοῦ φρουροῦ ὧν συνορῶν μας.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ

ΟΜΙΛΙΑΙ, ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΕΡΙΦΟΣ. — Εἰς τὴν τετραρχίαν Μεγάλου Λειβαδίου Σερίφου ἐγένετο κατὰ τοὺς μῆνας Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου 23 ἐν ὧν ὁμιλία καὶ διαλέξεις ἑθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιεχομένου, ὑπὸ τοῦ τετραρχοῦ Διοικητοῦ κ. Γεωργ. Τσοκά.

ΑΜΑΛΙΑΣ. — Τὴν παρελθούσαν ἐπὶ τῇ 103 ἐν Ἀμαλίας, ὁ τετραρχὴς, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. — Εἰς τὸ Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου ἐνότιον τοῦ κ. Νομάρχου, τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ Μεσολογγίου, ἀνεκτέρας βαθείας τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐνὸς λόγου τῶν ὁμιλησάντων ἐπὶ τῇ 103 ἐν Ἀμαλίας, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΣΚΑΜΝΑΚΙΑ (Λακωνίας). — Ὑπὸ τῆς Περιφ. Διοικήσεως Λακωνίας ἐγένετο ὁμιλία εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Σκαμνακίου μετὰ θέμα «Περὶ Περιπέλους» καὶ εἰς Ἀρναν «Περὶ καλλιέργειας τῆς γῆς».

ΚΙΛΚΙΣ. — Ὁ Περιφ. Διοικητὴς Κιλκίς ἀνέπτυξε τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς συγκέντρωσιν τῶν βιβλίων τῶν ὁμιλησάντων καὶ ἐτοίμασεν ὅτι ἡ Νεολαία πρέπει νὰ καταστῇ ὑποδειγματικὴ κλήρου τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

ΦΛΩΡΙΝΑ. — Καθημερινῶς γίνονται διαλέξεις καὶ ἐπὶ τῇ 103 ἐν Ἀμαλίας, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν διενεργουμένου διαγωνισμοῦ, καθιερώνει τὴν στήλην αὐτὴν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διαγωνισθησομένων.

Εἰς τὴν στήλην τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς Δ.Α.Σ. θὰ ἀναγράφεται κάθε λεπτομέρεια, ἐπίσης θὰ ἀναφέρονται καὶ αἱ ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν, βεβαίως ὅχι διὰ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ ἀποστολέως, ἀλλὰ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ ρητοῦ ὡς ὀρίξει ἡ τροκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας μας, ὅτι ἡ προθρομία ἀποστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν λήγει τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐ. ἐ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ :

1) Χριστιανισμός καὶ Ἑλληνισμός. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Πίστις, ἀγάπη, ἐλπίς, αὗται τρεῖς ἐν ἀλλήλοις συνίστανται μετὰ τὴν ἐλπίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

(ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ)

2) Τὸ Ἑθνικὸν Κράτος. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Οἱς ὅλα ἀρετῆς, ἐν ὅσῳ καίτοι τοῖς δὲ καὶ ἀνδρὲς ἀρίστοι καλλιτέχνες».

(ΘΟΥΚ.)

3) Ἑλληνικότης τῶν Ἐπιστημῶν. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Τὸ φιλομαθὲς ὁ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν, μάλιστα ἐν τῇ αἰτίᾳ τοῦτο».

(ΠΛΑΤΩΝ)

Συναγωνιστὴν Παπαδόκην Ἀνδρέαν. Ἀνω Βιάνων Κρήτης. Στὴν ἐν λόγω ἐνότητα, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀναμένομεν γι' αὐτὸ τὴν συμμετοχὴν ὧν τῶν συναγωνιστῶν τῆς Γ.Σ.Σ. καὶ Γ.Τ.Τ.

Καθίσταται γνωστὸν δὲ τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως μεταφέρθησαν ἀπὸ τῆς 103 ἐν Ἀμαλίας, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

— III Γραφεῖον Δ. Α. Σ. Ἀκαδημίας 55).

ἐνδιαφέρον ἀπὸ μέρους τῶν φαλαγγιστῶν καὶ ἄλλων μελῶν, αἵτινες ἐκδηλώνουν ἀπὸ τοὺς τὴν ἀποφασίσιν των νὰ ἐγγράφωσιν ὡς ἀδελφοὶ νὰ τὴν 103 ἐν Ἀμαλίας, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἡ ἐν λόγω ἐνότητα, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὴν Ἀρδίαν ὁ Ὑποφαλαγγάρχης ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ θέσις ἡ τὴν ἐν ὅσῳ καίτοι τοῖς δὲ καὶ ἀνδρὲς ἀρίστοι καλλιτέχνες».

Εἰς τὴν ἐν λόγω ἐνότητα, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Εἰς τὴν ἐν λόγω ἐνότητα, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὴν ἐν λόγω ἐνότητα, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὴν ἐν λόγω ἐνότητα, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπεκάλυψε τὴν ἀναγεννητικὴν καὶ ἀναθημιστικὴν ἐνέργειαν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς ἀφίξης τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὁμιλήσας πρῶτος ὁ Διοικητὴς τοῦ Δ. Σ. τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου κ. Κυριακόπουλος, ὁ ὁποῖος διὰ κα-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ταλλήλου προσφωνήσεως έθεσε στην διάθεσιν της Ε.Ο.Ν. Θηλέων τὰ 80 στρέμματα του Ψυχιατρείου καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Κ.α. Σχινὰ παρέδωσε τὰς καλλιεργησίμους γαίας εἰς τὴν Φαλαγγάρην Ἀδὰ Οἰκονομικήν, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς γεωργικῆς αὐτῆς προσπάθειας.

ΔΡΑΜΑ. — Εἰς Ἀπαντας τοὺς Σχηματισμοὺς Ε.Ο.Ν. τῆς καθ' ἡμᾶς Περιφερειακῆς Διοικήσεως εἰσάγον χωρὰν ὁμίλιας ἐπὶ θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιεργίαν τῆς γῆς.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς ὁμίλουν οἱ κατὰ τόπους ἡγῆται τῆς Ε.Ο.Ν., ὡς καὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐνταύθα Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας. Τὰς ὁμίλιας ταύτας παρακολούθησαν καὶ οἱ κατοικοὶ τῶν χωρίων ἐκφραστῆτες ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν καταβαλλομένην ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς νέας ταύτης Ἑθνικῆς ἑξορμήσεως.

Φαλαγγίται τῶν Σχηματισμῶν Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δράμας, κατόπιν συνηνότησεως τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Ε.Ο.Ν. Δράμας κ. Σ. Δημητρίου μετὰ τῆς ἐνταύθα Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας ἤρχισαν ἐκπαιδεύοντες ὑπὸ εἰδικῶν Γεωπόνων εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ συναρμολόγησιν τῶν Σπαρτικῶν Μηχανῶν. Ἐξ ὧλου ἡ Περιφ. Διοικήτρια Θηλέων Δράμας, μετὰ μιᾶς Ὑποφαλογαγῆς περιώδευσαν τὰ κυριώτερα χωρία τῶν τοιούτων Προσωπείων καὶ Κάτω Νευροκοπίου. Ἡ ἐν λόγῳ Διοίκησις προεκτοίμαζε ζωρὰν δράσιν ἀπὸ τοῦ ἀρχαμένου Ὀκτωβρίου.

ΣΠΑΡΤΗ. — Ἡ κίνησις τῶν Σχηματισμῶν τῆς Διοικήσεως ὑπὸ τὴν ἐντατικὴν καλλιεργίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Συγκεντρώσεις τακτικαὶ ἐγένοντο εἰς Ἀπαντας τοὺς Σχηματισμοὺς ἐν αἷς ἔλαβον χωρὰν ὁμίλιας ὁμίλιας, ὡς καὶ Στρατιωτικὴ ἐκπαίδεσις τῶν μελῶν. Ἐπιδιαφορὴν δὲ τῶν Ἀθλητικῶν ἀγώνων μεταξὺ Περιφερειῶν τῆς Πελοποννήσου εἰς Τρίπολιν, ἀπάντες οἱ Σχηματισμοὶ ἀπὸ καιροῦ ἐπέδιδοντο εἰς τὸν Ἀθλητικὸν καὶ διὰ αἱ Ἀθλητικαὶ ὁμάδες τῆς Σπάρτης καὶ Γυθείου εἰς ἃς ὁ Ἀθλητισμὸς ἔχει καταλάβει μέγα ἔδαφος.

ΓΥΘΕΙΟΝ. — Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Γυθείου μεγάλη κίνησις παρατηρήθη κατὰ τὴν διαρρέουσαν ἑβδομάδα περὶ τὸν Ἀθλητισμὸν, ὅπου τὴν ἐπέλεψεν τοῦ περιουσιώτους Γυμνασίου τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Καλαῖα, ὅστις καὶ εἰς τὴν Σπάρτην τὸ ἴδιον ἐπέλεξε καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Εἰς Γυθειὸν δὲ ὁμίλουν εἰς συγκεντρώσει τῆς Ε.Ο.Ν. με θέμα κ' Ἡ ἀξία τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ αἱ ἐκ ταύτης καὶ τοῦ Ἀθλητισμοῦ πηγάζουσαι ὠφελείαι. Ὅμοιαν ὁμίλιαν ἔλαβον καὶ εἰς Σπάρτην ἐν τῷ χωρῷ τοῦ Γυμναστηρίου.

ΚΑΛΑΜΑΙ. — Ἀπὸ 15θήμερου ἤρχισαν λειτουργοῦν πληρότητα ἐπὶ 2 ὥρας καθ' ἑκάστην τμήμα ἐκπαιδεύσεως Νοσοκόμων, εἰς τὸ ὅποιον φοιτοῦν περὶ τοὺς 120 Φαλαγγίται. Τὸ Τμήμα τοῦτο λειτουργοῦν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νομιάτου κ. Ἀδομοπούλου καὶ τῶν ἱατρῶν κ. κ. τῶν Μιχαλοπούλου, Ἀναγνωστοπούλου καὶ Ζαχοπούλου, ὅα λειτουργοῦν ἐπὶ τριμήνιον εἰς τρόπον ὅστε οἱ ἐκπαιδευόμενοι νὰ ἀποκτήσουν πραγματικὰς γνώσεις καὶ νὰ καταστήν ἱκανοὶ πρὸς ἐκτέλεσιν πάσης ἀναγκαστῆς ἰατρικῆς αὐτοῖς ὑπηρεσίας, φέρεως Νοσοκομειακῆς. Εἰς Ἀρριάναν ἐπὶ μέρους καὶ ὥρας τῆς ἑβδομάδος ἐκαστοῦνται καὶ πρακτικῶς παρὰ τὴν ἐνταύθα Στρατιωτικὴν Νοσοκομείῳ. Οὕτω ἡ ἐκπαίδεσις τῶν Φαλαγγιτῶν μας εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ Νοσοκομίου θὰ εἶναι πῦρρος πρὸς ὄφελος τοσούτων τῶν ἰδίων ὅσον καὶ τοῦ συνόλου.

Παραλλήλως πρὸς τὸ τμήμα Νοσοκόμων λειτουργεῖ ἀπὸ διμήνου μετὰ ἑξαιρετικῆς ἀποτελέσματος καὶ τμήμα Σηματοδοτῶν ἀπὸ 10 Φαλαγγιτῶν.

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΝ. — Συνεκλήθη Συνέδριον ἀπάντων τῶν Διοικητῶν τῶν Λόγων καὶ Σχηματισμῶν τῆς περιφερείας Βελεστινῶν εἰς τὴν ἱερὰν τῆς Ὑποδιοικήσεως, ὅπου ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ἐντατικώτερον καλλιεργίαν τῆς γῆς πᾶσι τοῖς περισσοτέροις διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ὑποδιοικήσεως παραχωρηθέντων ὅπου τῶν διαφόρων Κοινοτήτων στρεμμάτων. Παραυρβήσαν ἀπαντες οὐχὸν ὁ ἄνθρωπος τῶν Λόγων, οἱ τῶν ἀπομακρυνόμενων χωρίων μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσιν μέρος λόγῳ τῆς ἀποστάσεως.

ΧΑΛΚΙΣ. — Τμήμα Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῆς 45ης Φαλαγγος ἐξέδραμε διὰ τοῦ παραχωρηθέντος καταδικαστικοῦ οὐράνου τοῦ Λιμεναρχείου Χαλκίδος, εἰς τὴν γραφικὴν κομπολίτην Ἀμάρυνδον. Τῆς ἐκδρομῆς μετέσχον ἐπίσης ὁ Διοικητὴς καὶ Ὑποδιοικητὴς τῆς 45ης Φαλαγγος καὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τοῦ Ἐπιτελείου. Οἱ ἐκδρομῆς κατασχέσαν εἰς τὸν περίβλετον τοῦ Σχολείου, τὴν μεσημέριαν δὲ παρεκάθοντο εἰς κοινὸν γεῖμα ὅπου παρευρέθησαν οἱ ἴδιοι οἱ Φαλαγγίται.

Τὸ ἀπόγευμα ἐγένοντο ἀθλητικαὶ προπονήσεις καὶ διάφοροι δόλο- παιδία μεταξὺ Φαλαγγιτῶν Χαλκίδος καὶ Ἀμάρυνδου τὰς ὁποίας παρακολούθησαν πλῆθος κόσμου, καὶ μετᾴσαν ἀκολουθεῖς τῆς ὁδοῦ τοῦ κ. Νομάρχου ὅστις ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰ χωρία Ἀμάρυνδου καὶ Ἀλιδιέριον περιόδου.

Ὁ κ. Νομάρχης ἐπιθεώρησε τοὺς παραταθέντας εἰς τὴν κεντρικὴν πλατείαν τῆς κομπολίτης Φαλαγγίτας Χαλκίδος καὶ Ἀμάρυνδου καὶ ἔλαβεν ἀναφορὰν ἀπὸ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκδρομῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ διαφόρους πληροφορίας διὰ τὸ Τμήμα Ε.Ο.Ν. Ἀμάρυνδου ἀπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ.

Τὸ ἑσπέρας οἱ Φαλαγγίται ἐπέστρεψαν διὰ ἰδίου μέσου εἰς Χαλκίδα, ἀποκαμίσαντες ὀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐκδρομῆς.

Εἰς τὴν θέσιν ἐκρηγνύμενης ὑπὸ Φαλαγγιτῶν ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπιδείξεις παθητικῆς Ἀερισμῆς, τὰς ὁποίας παρακολούθησαν ὁ κ. Περιφερειακὸς Διοικητὴς μετὰ τοῦ κ. Περιφερειακοῦ Ὑποδιοικητοῦ καὶ πλῆθος κόσμου. Ἰδίως τὸ μέρος τῶν ἐπιδείξεων τὸ ἀφ᾽ ὧν καταδόσαντο πυρκαϊδὴς ἐγένετο μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ οἱ λαβόντες μέρος εἰς αὐτὰς ἀπέσπασαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ.

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ κ. Περιφερειακὸς Ὑποδιοικητὴς, μετᾴει εἰς τὰ χωρία τῆς Βοιωτίας, Βαθῶ, Γεραλῶ καὶ Παραλῶ Λαλίδος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ Τμημάτων. Ὁ κ. Περιφερεια-

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Κεντρ. Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. (Βραχέα κύματα) διέκοψε δι' ὀλίγας ἡμέρας τὰς ἐκπομπὰς τοῦ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών του.

Ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐκπομπῶν θὰ ἀναγγελθῇ διὰ τῶν ἡμερησίων, τὸ δὲ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Νεολαίαν».

Ἐκ τῆς Δ)σεως Ραδιοφωνίας Ε. Ο. Ν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΚΦΩΝΗΤΩΝ (ΣΠΗΚΕΡΣ)

Προκειμένου τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 5ην μ. μ. νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Ραδιοφωνίας ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν μονίμων ἐκφωνητῶν τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ὁργανώσεως, παρακαλοῦνται ὅσοι Φαλαγγίται ἢ ὅσοι Φαλαγγίτισσαι ἐπιθυμοῦν νὰ συμμετάσχουν εἰς τοῦτον καὶ δὲν ὑπέβαλον εἰσέτι αἰτήσεις νὰ ὑποβάλουν ταύτας τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 17ης τρέχοντος εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον, τοῦλάχιστον, νὰ εἶναι ἀποφοίτοι τῆς 5ης τάξεως ἑξατάξιου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἀντιστοίχου σχολῆς.

Ὁς Ὑποδιοικητὴς ἀφοῦ συνεκλήθη μετὰ τοὺς Διοικητὰς τῶν Τμημάτων, Ἐπιτρόπας Συντονισμοῦ καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τῶν ἀνωτέρων χωρίων, ὁμίλουν ἀκολουθεῖς πρὸς τοὺς κατοικοὺς καθὼς καὶ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Καθ' ὅ ἀναφέρει ὁ Διοικητὴς τῆς 11ης Τετραρχίας Ἀλιδιέριου, εἰς τὸ χωρίον Λέπουρα ἐξερράγη πρὸς ἡμερῶν πυρκαϊὰ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Φαλαγγίτου Δημ. Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία δὲ ἐπεξεκτείνετο καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν συνοικίαν, λόγῳ τοῦ ἰσχυροῦς πύοντος ἀνέμου. Ἐάν δὲν ἔσπευδον ἐγκαίρως Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς μὲ ἐπιμελῆς τὸν Ὀμαδάρχην Λεπουρῶν πρὸς κατάσβεσίν της, τῇ βοήθειᾳ καὶ τῶν κατοίκων, Εὐτυχὴς ἡ ἐπέμβασις τῶν Φαλαγγιτῶν ἔσχευε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πύρρυν τῶν ἐνὸς τῆς ἀποθήκης προϊόντων καὶ μεγάλων ποσότητων ἀγύρου, καὶ τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ πυρὸς, ἀποσοσθέντος οὕτω μεγάλης καταστροφῆς, εἰς ὀλόκληρον συνοικίαν.

Οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς ἐπιδείξαν ἀξέλεστον ζῆλον, αὐτοθυσίαν καὶ δραστηριότητα καθὼς καὶ οἱ βαθμοφόροι καὶ ἰδιαίτερως ὁ Ὑπενωμάρχης Ε.Ο.Ν. Λεπουρῶν Δημ. Ζαρίσης, ὅστις καὶ ἐτραυματίσθη, καθὼς καὶ ὁ Ὀμαδάρχης Κ. Φρυγανιώτης, τοὺς ὁποίους ὁ κ. Περιφερειακὸς Διοικητὴς, δι' ἡμερήσιας Διαταγῆς τοῦ ἐπαινεῖ.

ΡΕΘΥΜΝΟΣ. — Ἡ Περιφ. Διοικήτρια Θηλέων Ρεθύμνης κ. Πολυξένη Παπαθανασίου ἐπεκτέλεσε 10 χωρία τῆς ἐπαρχίας Μυλοποτάμου, ἵτοι διαδοχικῶς τὰ χωρία Ἀλφά, Ἀγκελιανὰ, Μαργαρίτες, Μελιδοῦν, Πέριμα, Πάνοριον, Πασσαλίτες, Χουμῆρι, Γαράζο καὶ Ἐπισκοπὴν. Εἰς τὰ ἀνωτέρω χωρία ἡ Περιφ. Διοικήτρια ἐπιθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., ἔλαβε πρόνοιαν διὰ διάφορα ὄπλα ἡ ἀσθεῖς παιδιὰ, ἔδωκε δὲ διὰ δωρεὰν εἰς τὰ τμήματα καὶ ὁμίλιας καὶ εἰς τὰ δέκα ὡς ἀνω χωρία περὶ τῆς ὁμηλικῆς ἀποστολῆς τῆς γυναικὸς ὡς μητέρας, τῶν σκοπῶν τῆς Ε.Ο.Ν., τοῦ προορισμοῦ τῆς Φαλαγγιτισσῆς κλπ. Τὰς διὰ τῆς παρακολούθησιν καὶ οἱ γονεῖς τῶν μελῶν, οἵτινες ἐξεδήλωσαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἀφοσίωσιν των πρὸς τὸν Βασιλεῖα, τὸν Ἑθνικὸν Κυβερνήτην καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Ἀδμοσύτου. Ἡ ἐπιθεώρησις αὕτη τῆς Διοικήσεως εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐγγραφοῦν αὐτίκα νὰ μέλῃ.

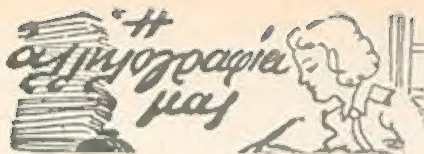
ΠΥΡΦΟΣ. — Ἡ Περιφ. Διοίκρις Θηλέων Ἠλείας ἐκινουποίησε πρὸς τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τῆς περιφέρειας τῆς, πρόσκλησιν διὰ τῆς ὁποίας καλεῖ, ὅσας ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τὴν Πατρίδα κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμὰς, νὰ φοιτήσιν εἰς τὰς εἰδικὰς σχολὰς, τὰς ὁποίας ἱδρύσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ΧΙΟΣ. — Ὁ Δήμος Χίου δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Περιφ. Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. γνωρίζει διὰ θέσει εἰς τὴν διαύξει τῆς Ὁργανώσεως τὴν τάφρον τοῦ Φρουρίου πρὸς καλλιέργειαν ὑπὸ Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

Ἐπίσης τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον Δήμου Χίου ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ε.Ο.Ν. τὸ παρὰ τῇ συνοικίᾳ Ἐλαιοῦ γήπεδόν του πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Εἰς τὸν Τομεᾶ Ε.Ο.Ν. Βροντάδου ἐπιτροπώθησαν τὰ μαθήματα τοῦ Ὀλοῦ Βαθμοφόρων ἀρρέων καὶ θηλέων Ε.Ο.Ν., κατηρτίσθησαν δὲ ἐπιτροπὴ πρὸς καθορισμὸν τῆς σειράς τῶν ἐπιτυχόντων.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο σύσκεψις τῶν Συνεργατῶν τοῦ Τομεᾶ Ε.Ο.Ν. Βροντάδου καθ' ἣν ἐκλήθησαν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ διδασκαλοὶ τῆς Περιφέρειας καὶ συσκέψθησαν περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου τῆς διαφύσεως τοῦ κοινοῦ. Τὴν σύσκεψιν ἀποσχολήσαν ἐπίσης ἡ ἀνάγκη τῆς προσελκύσεως εἰς τὴν Ὁργάνωσιν τῶν ἐλαιοσχολικῶν νέων καὶ ἄλλῶν ἑπ' αὐτοῦ διάφοροι ἀποφάσεις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΡΓ. ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ. 'Η συνήθεις — και όχι συνήθεια, με ει — επιβάλλεται από το μέτρο. Την συνήθειά απαντούμε στους αρχαίους ποιητές και μάλιστα στον Όμηρο. Παράδειγμα συνήθειας: «Σε γνωρίζω από τον κόψο». 'Ο καθηγητής σου είχε πολύ δίκαιο λέγοντας ότι η συνήθειά σε άλλους πάλι ελάττωμα. 'Ο χώρος της στήλης αυτής δεν μας επιτρέπει να οδύσασθαι απαντήσουμε έκτενέστερα. 'Ερωτήσε τον Έλληνα σου. Θα σου δώσει κάθε σχετική πληροφορία και εξήγησιν. Στείλε πάλι τα τραγουδιά σου. 'Αν θέλεις την γνώμη μας: ούτε το ένα ούτε και το άλλο ψευδώνυμο μάς άρροει. Γράψε με το όνομά σου, που είναι άλλωστε ελληνικότατο. — **ΑΠ. ΠΑΠΑΓΕΛΗΝ.** Δεν έδιαβάσθηκε, επειδή είναι γραμμένο και στις δύο όψεις του χαρτιού. — **ΕΠΑΜ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ.** Δεν είναι κακό το τραγουδάκι σου. Σε παρακαλούμε να το επεξεργασθείς λίγο και να το ξαναστείλεις. Σημείωσε Σ 17. — **Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.** 'Επανελημμένος υπειδείξαμε: γράφετε μόνο στη μία όψη του χαρτιού. Για ποιο λόγο, Διονυσάκη, επιμένεις να γράφεις και στις δύο; Μή λύπη μας σου γνωρίζουν ότι δεν έδιαβάσθηκε. 'Αν το ξαναστείλεις σημείωσε Σ 18. — **Ν. ΜΠΟΧΟΛΟΥΡΟΥ.** Το ποιήμα σου είναι πραγματικά «φυλαμένο» από τα φύλλα της καρδιάς σου, όπως γράφεις, και σε συγχάρουμε για τα άφρατα αισθήματά σου. Δημοσιεύουμε έδώ τους στίχους αυτούς: Το αίμά μου θα χύσω έγώ, χωρίς λύπη καμιά για τη γλυκειά Πατρίδα μας καθώς και τη θρησκεία, για τον γενναίον 'Αρχηγό, τον αξίον Βασιλέα μας, που φέραν στην Πατρίδα μας τη δόξα την πατρίδα μας.

Ι. ΚΑΡ. Σε παρακαλούμε να ξαναστείλεις τα ποιήματά σου καθώς και το σταυρόλεξο. — **ΟΛΓΑΝ ΣΟΛΩΜΟΥ.** 'Ενεκρίθησαν. Συνέχιστε. — **ΔΥΣΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ.** Το «'Εκ των του 'Ιεροκλέους άστέρων» άκατάλληλο. Γράψε κάτι δικό σου. Αυτό είναι πιστή αντιγραφή. — **Α. Ι. ΩΑΝΝΙΔΗΝ.** Σε παρακαλούμε να το στείλες πάλι, αλλά γραμμένο στη μία όψη του χαρτιού. 'Η φράσις «έδωκε άσπροπρόσωπος» προήλθε, ως λέγεται, από το έλξο περιστατικό: Κάποιος 'Οθωμανός της Σμύρνης άπέβη στην Μέκκα για να προσκυνήσει και άφηκε τα 100 πρόβάτα του σε άλλον 'Οθωμανό φίλο του να τα φροντίζει κατά την άπουσίαν του. 'Ο δεύτερος όμως τα έπώλησε και όταν έγυρσε από την Μέκκα ο ιδιοκτήτης των προβάτων δεν έβρισκε παρά μόνον ένα όχοιο με γαρούρτι. 'Ελτό μονάχα έμεινε από τα πρόβατα, το έλεπε ο φίλος του, έπειτα τα 50 τα έχασε στα οδοι πτωχούς, όταν έμαθα ότι άρραστίζεις με πανώλη στην 'Αλεξάνδρεια και τ' άλλα 50 τα έμαθες κι αυτά στα οδοι πτωχούς, όταν έμαθα ότι έγινης καλά στην 'Αλεξάνδρεια, αλλά εξα-

ναρώσθησες πάλι στη Μέκκα με την ίδια άρρώστεια. Κι έπειτα η πρώτη δωρεά σ' έδωσε έκαμα και τη δεύτερη. 'Ο κύριος των προβάτων άγανακτήσας για την άνομία του φίλου του, έσκόπεσε το όχοιο με το γαρούρτι και το άναποδογύρισε στο πρόσωπο του σφετεριστού. 'Είπες κατηχησες έτσι;... τόν έρωτούσαν οι γνωστοί του στο όδρο. Κι αυτός άπαντούσε: «'Ετσι είναι, όποιος δίνει καλό λογαριασμό, βγαίνει άσπροπρόσωπος τς». — «Σκυλί, ποδ γαυγίζει, δε δαγκώνει» από το άρχαιο: «Κόων θωακτρη ού δάκνει». 'Ισως σάς άπαντήσαμε και ταχυδρομικώς. — **Π. ΚΡΙΝΑΙΟΝ.** Το πρώτο καλό, αλλά πολύ μεγάλο. Περνά άκόμη και τα όρια της «Σελίδος των νέων». Το δεύτερο δεν μας ήρεσε. Στείλε άλλο, άν θέλεις. **Κ. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΝ.** Το λές οσοδάρως πως μάς κούρασε; Τα γράμματά των άγνωστών μας ποτέ δεν μάς κούρασαν. Τα διαβάσαμε όλα άνεπαρέτως με πολύ ενδιαφέρον. Θα σου άπαντήσωμε ταχυδρομικώς. — **ΝΙΚ. Π. ΤΑΤΑΚΗΝ.** Και αυτό είναι ένας από τους κυριότερους σκοπούς της «'Εκδοχής», ν' απαλλάξη τους νέους και τα παιδιά από τα λογής-λογής άναγνώσματα, ποδ δεν προσφέρουν καμμία άφελειαν. Τα γράμματά δειχνει πόσο οσοδάρω σκέπτεσαι, άν και είσαι άκόμη τόσο μικρός. Οι γονείς σου άσφαλώς θα είναι πολύ εύχαριστοί μαζί σου. Έδω. — **ΜΑΡΙΑΝ ΚΟΥΛΗ.** Καλό το διηγηματάκι του, αλλά να το ξαναγράψης στην έμμετρομένη. Διάβασε την αλληλογραφία του παρασμένου τεύχους και ειδικώς την άπάντησή μας στον Βασ. Γκιουλδούλου. — **ΓΙΑΝΝΑΚΗΝ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.** 'Ός' έτσι, τρεις φορές έβαλες τη γιγαλία να σου διαβάσει τη σελίδα «'Ο κήπος των σκαπανίων; Θα γελήσης πολύ με τα κόλπα και τα παθήματα του Γιαννάκη του Φασαρία. 'Ο συνονμάτος σου θα σου παρουσιάσει σε κάθε τεύχος και από μίαν έκπληξη. Μας γράφεις ή γιγαλία στο τέλος βαρέθηκε να τα ξαναδιαβάσει και με μάλωσε, γιατί έπέμεινε. 'Η γιγαλία σου δεν είχε άδικο. Τρεις φορές ποδ σου τα έδιάβασε ήταν υπεραρκέτες. Τα γραμματάκια σου πολύ καλά και καθαρά. Θα γίνης καλλιγράφος. Μή παραπονέσαι πως μόνο κεφάλαια μπορείς ν' αντιγράψης. Και αυτό πολύ είναι. Για τα παιδάκια της ηλικίας σου άρκετό να μπορούν να τραβούν ίσες γραμμές. Μή βιάζεσαι, Γιαννάκη. Τα πρώτα βήματα του ανθρώπου, σε κάθε προσπάθειά του, πρέπει να είναι άργα και σταθερά. Είναι, βλέπεις, μικρά μου άναπόνομα φίλε, τα θεμέλια πάνω στα όποια θα άνασούν όλα τ' άλλα. 'Η γιγαλία σου θα σου έξηγήση τι θέλουμε να ποίμε. — **ΛΑΚΗΝ ΣΑΡΟΓΛΟΥ.** Καί για σένα, Λάκη, τα ίδια έχομε να ποίμε. Γράφεις: «Βιάζομαι να μεγαλώσω για ν' άρχισω να στέλλω συνεργασία στη σελίδα των σκαπανίων». Και κάτι άκόμη: κάποιος — όχι βέβαια, ... πουλάει — μάς είπε ότι δεν ένοιweis να διαβάσης τα μαθηματά σου χωρίς να κήνης και κάτι άλλο μαζί, δηλ. η να παίξης ή να σηκώνεσαι κάθε τόσο από τη θησι σου. Πολύ κακή συνήθεια. 'Ο 'Αρχηγός σας κ. 'Ιωάννης Μεταξάς, ποδ τόσο άγανά έσας τους Σκαπανείς και ποδ παρακολουθεί άκόμη και τι κένετες και πως φέρεσθε στο σπίτι σας, θα λυπηθή σαν μάθη την κακή σου αυτή συνήθεια. Είμεθα βέβαιοι πως έφτες θα διαβάσης τα μαθηματά σου τακτικά. 'Ετσι: Νά τι λέει ένα άγγλικό τραγούδι: «'Εργάσου την ώρα, ποδ έργάζεσαι, παίξε την ώρα ποδ παίξεις, αυ-

τός είναι ο μόνος τρόπος να είσαι πάντα έδωμος και χαρούμενος». — **Κ. ΤΑΜΠΟΥΡΗΝ.** 'Εδιαβάσαμε το γαλλικό διήγημα «'Εριστογεννατικό δένδρον». 'Αν θέλεις μεταφράσας το και στείλεις το να σάς ποίμε τη γνώμη μας για την μετάφρασί. Πάντως δεν θα δημοσιευθεί. Το χριστουγεννατικό τεύχος της «'Εκδοχής» θα περιέχη μόνο πρωτότυπη συνεργασία. — **ΓΕ. ΩΡΓΙΑΝ ΠΑΝΑΚΟΥ.** Τα ποιήματά σας πρέπει να τα στείλετε γραμμένα καθαρά και σε χωριστό χαρτί το καθένα. Παρακολουθείτε την στήλη της αλληλογραφίας. Θα φεληθήτε διαβάσοντας τας όποδείξεις ή παρατηρήσεις, ποδ γίνονται. Δεν έχει καμμία σημασία το ότι έλεθε μεγάλη. 'Η «'Εκδοχή» είναι για μικρούς και μεγάλους, όπως βλέπετε. — **Β. ΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.** Σ' εύχαριστούμε για όσα γράφεις και περιμένουμε τ' άποτελέσματα των ένεργειών σου. — **Μ. ΔΕΔΟΠΟΥΛΟΥ.** 'Ωραίο το ποιηματάκι σου. Θα το όποδάλωμε στην 'Επιτροπή, ποδ άσφαλώς θα το έγκρίνη. Το διήγημα πολύ μεγάλο. 'Όταν γράφετε κάτι — άποτεινόμεθα σ' όλους τους άναγνώστας της «'Εκδοχής» — για τη «Σελίδα των Νέων», έχετε πάντοτε ός' όφιν σας τον χώρο της. — **ΜΙΤΣΑΝ ΜΙΧΑΗΛ.** Τις συνταγές γλυκιμάτων, ποδ μάς έστελλες, τις έδωσαμε στον άρμόδιο συνάκτρη της «Σελίδος των Κοριτσιών» μας. Σού άρσισε λές, το «νοικοκυριό». Μπράβο σου. Φρόντισε μόνο να συμπήσης, από τώρα, ποδ είσαι μικρή, στην οικονομία. Μην άφίνεις τίποτε να πηγαίη χαμένο. Ότε μία κερίτσια, ότε μία όργυρία κλωστή, ότε όλγος μαντινάς, ποδ τυχόν θα σου περισσέση από την παρασκευή ενός φαγητού. Βάλε τον μέρα σ' ένα έλντζάνι με νερό για να διατηρήθης όσοδάρως. Λίγο από τη μία, λίγο από την άλλη στο τέλος του χρόνου — άν κάμης λογαριασμό — θα δής πόσα έχεις κερδίσει από την οικονομία. Πάρε παράδειγμα πόσα πράγματα κατάρθωσε να κάμη ο 'Αρχηγός της Κυβερνήσεως, μέσα σε λίγα χρόνια, με το να είναι οικονομός και να μην άφινη να χάνεται τίποτα. Ότε τα φύλλα από το κόψιμο του φαμιού! — **Α. ΣΥΣΤΡΗΝ.** Οι παραγγελίες σου θα έκτελεσούν εύχαρίτως. Εύχαριστούμε ποδ φροντίζεις για την έκδόλη της «'Εκδοχής». Είναι καθήκον κάθε Φαλαγγίτου και Φαλαγγίτισσας να διαδίδη το περιοδικό αυτό, το όποιο άνήκει στην 'Εθνική 'Εκδοχή.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΕΛ ΚΙΣ. 'Εγκρίνονται. — **Δ. Ι. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.** 'Εντάθα. 'Εγκρίνεται το σταυρόλεξο. — **ΧΡ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ.** Βαλάν. Γνωστότατα τα αινίγματά σας — **Δ. ΜΠΕΝΑΝ.** Πειρατά. 'Εφ' όσον ένεκρίθησαν, θα δημοσιευθούν. 'Όχι, το άσκιμο μπορεί να το κάμει μόνος σας. — **ΑΝ. Ι. ΡΟΝΤΗΡΗΝ.** 'Αγρίνιο. 'Ανεπιτυχές (ΟΗΤ, ΣΥ, ΣΕΡΑΙ, ΗΑΣΙΣ κλπ.). Νά προσέχετε ες την όρθογραφίαν των λέξεων. — **ΑΝΤ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ.** 'Εντάθα. 'Αντι έδιαφέροντος και έν πολλούς άκαταόλητον το σταυρόλεξο (ς)ας. — **Α. Β. ΧΟΥΣΙΑΔΗΝ.** Δεν είναι κατάλληλον διά να δημοσιευθί και κυρίως διά τεχνικούς λόγους το σταυρόλεξο σας. 'Επίσης ή άλυσίδα. 'Εγκρίνεται το γεωγραφικόν. — **ΧΑΡ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ.** Το σχήμα του λαβυρίνθου έχει ήδη δημοσιευθί στην «'Εκδοχή». Τα άλλα είναι κακοσχεδιασμένα και μάλιστα όχι με ονική μέλάνη. — **Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ.** 'Εγκρίνονται, έκτος της ζωγραφικής.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΘΗΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 34)

δόγματα ούτοπικά και διαλυτικά έλκυστικοί εις τους τύπους άλλα κενόι και καταστρεπτικοί εις την ουσίαν καταρρέουν διά ν' άντικατασταθούν από τους θεομους τους όποίους επιβάλλει ή υποχρέωσις της άναποκρίσεως εις την πραγματικότητα της 'Εθνικής ανάγκης.

Το διδάγμα διά την ανθρωπότητα είναι μέγιστον.

Μεγαλειτέρα όμως άσυγκρίτως είναι διά τους 'Ελληνες ή πράξις διά της όποιας ο 'Ιωάννης Μεταξάς κατάρθωσε να μη υπάρχουν πλέον 'Ελληνες μη πιστεύοντες άπόλυτως και βαθύτατα εις την αλήθειαν των ιδεών αυτών. Καί προ πάντος το ότι κατάρθωσε να ζούν επί τέλους όλοι οι 'Ελληνες διά την 'Ελλάδα και μόνον δι' αυτήν.

'Η έποχή της άσυναρτησίας και του ξεπεσμού, της ήθικης και πνευματικής δουλείας, του πολιτικού και κοινωνικού ψεύδους παρήλθεν άνεπιστρεπτή. 'Η άδυ-

ναμία και ή άμφιβολία άνήκουν όριστικώς εις το παρελθόν.

Γεμάτοι πίστι, αίσιοδοξία και δύναμι βαδίζουμε προς τα έμπρός ακολουθούντες σαν ένας άνθρωπος, άποφασισμένοι για όλα, τον μεγάλο 'Αρχηγό, τον Σωτήρα και τον 'Οδηγητή, αυτόν ποδ μόνος έδειξε τον δρόμο της Σωτηρίας, του μεγαλείου, της ήθικης και ύλικής ευημερίας του 'Εθνους. Τόν δρόμο αυτόν θ' ακολουθήσωμε έφεξης εις αιώνα τον άπαντα δίδοντες ύψηλόν παράδειγμα εις τους λαούς της γής, παράδειγμα έργασίας, ενότητος, δυνάμεως, αυταπαρνήσεως και αυτοπεποιθήσεως. Τίποτε πλέον δεν μάς φοβίζει. Καμμία δυσκολία δεν μάς τρομάζει. Το μέλλον μάς άνήκει. Την άποστολήν μας θα έχουμε δλην την δύναμι να την εκπληρώσουμε και δλην την ψυχικήν και ήθικην ισχύν να περιφρουρήσουμε τας πνευματικές και ήθικας μας κατακτήσεις. Χάρις στον 'Ιωάννη Μεταξάν είμεθα ελεύθεροι και υπεύθυνοι κυρίαρχοι της ζωής. Για μία φορά άκόμα και ανά τους 'Ελληνικούς αιώνας ως είναι εύλογημένη ή 4η Αύγουστος.

Τόπος: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1939) 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεξόφλησις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, τοκομεριδίων καὶ ἄλλων οἰωνδήποτε ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τίτλων.

*Αγορὰ καὶ πώλησις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Δάνεια καὶ πιστώσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεωγράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιρειῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεχυρογράφων.

Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ πιστώσεις πρὸς παραλαβὴν φορτωτικῶν ἐν ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἄλλοδαπῇ.

Καταθέσεις ὤψεως, προθεσμίας καὶ διαρκεῖς εἰς δραχμάς.

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου εἰς δραχμάς.

Τηλεγραφικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

*Εκδόσις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.

*Εκδόσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰσπράξεις συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιών.

*Αγορὰ καὶ πώλησις μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Φύλαξις χρηματογράφων παντὸς εἴδους.

*Εἰσίσθωσις χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

Παροχὴ ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΕΩΡΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ,
ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13'

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: 30-394

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3% μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΨΕΩΣ πρὸς 3% ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3% — 4%

*Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. *Ἀπασα αἱ καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἡγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΛΑΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Οὕτω προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αἰρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

